

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:
ar piesūtīšanu:
 par Ls 22,—
 1/2 gadu 12,—
 3 mēn. 6,—
 1 „ 2,—
 Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13

bez piesūtīšanas:
 (saņemot ekspedīcijā)
 par Ls 18,—
 1/2 gadu 10,—
 3 mēn. 5,—
 1 „ 1,70
 Par atsevišķu numuru 10

Latvijas valdības
 Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
 Rīgā, pili 2. ist. Tālrūnis 20032
 Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
 svētdienas un svētku dienas

 Kantoris un ekspedīcija:
 Rīgā, pili 1. ist. Tālrūnis 20031
 Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:
 a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīņām Ls 4,—
 par katru tālāku rindīņu „—,15
 b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu „—,20
 c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligāt. sludin.) „—,25
 d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas. „—,80

Likums par ārstniecības augu un garšaugu audzēšanu, vākšanu un tirdzniecību.
 Instrukcija valsts budžeta projekta sastādīšanai.
 Finanču ministra rīkojums par valsts odekolona pārdošanas cenām.
 Laikrakstu pārsūtīšanas maksa 18. novembra svētku gadījumā.
 Dzelzceļu virsvaldes rīkojums.
 Muitas departamenta rīkojumi.
 Farmācijas pārvaldes rīkojums.
 Senāta Civilā kasācijas departamenta 1930. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Ministru kabinets 1936. g. 10. novembrī ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Likums par ārstniecības augu un garšaugu audzēšanu, vākšanu un tirdzniecību.

1. Ārstniecības augu un garšaugu uzpirkšanu no ražotājiem un to pārdošanu pārzina Tautas labklājības ministrija.

Šim likumam pakļauto ārstniecības augu un garšaugu sarakstu sastāda un izdod Tautas labklājības ministrija saziņā ar Zemkopības ministriju.

2. Tautas labklājības ministrija saziņā ar Zemkopības ministriju noteic katra gada pavasarī iepirkamo ārstniecības augu un garšaugu daudzumu un cenas. Ārstniecības augu un garšaugu savākšanu organizē un pārzina Latvijas lauksaimniecības kamera.

Minētos augus vairumos līdz 10 kg Tautas labklājības ministrijas aptiekas ārstniecības augu uzņēmums uzpērk no sīkražotājiem ārpus noteiktām normām.

3. Neapstrādātus un apstrādātus šim likumam pakļautos ārstniecības augus un garšaugus, ko kultivē vai kas atrodami savvaļā augot, pērk no ražotājiem, laist vietējā tirgū un izvest uz ārzemēm var vienīgi Tautas labklājības ministrijas aptiekas ārstniecības augu uzņēmums un Tautas

labklājības ministrijas pilnvarotie uzņēmumi un iestādes.

Ārstniecības augus un garšaugus savām tiešām vajadzībām, bet ne pārdošanai, var pērk no ražotājiem arī minēto augu patērētāji.

4. Šim likumam pakļautos augus var ievest no ārzemēm ar atļauju, kuru izdod Finanču ministrija saziņā ar Tautas labklājības ministriju.

5. Latvijā ražoto un savvaļā augošo ārstniecības augu, garšaugu un drogu labumu kontrolē Tautas labklājības ministrija saziņā ar Zemkopības ministriju.

6. Par šā likuma 3. un 4. panta noteikumu pārkāpšanu Tautas labklājības ministrs vainīgos soda ar naudas sodu līdz Ls 1.000,— un ar neatļautā kārtā uzpirkto un ieviesto ārstniecības augu un garšaugu konfiscēšanu.

7. Instrukciju šā likuma piemērošanai izdod tautas labklājības ministrs saziņā ar zemkopības ministru.

Rīgā, 1936. g. 12. novembrī.
 Valsts un Ministru Prezidents K. Ulmanis.

Valsts Prezidenta Dr K. Ulmaņa runa Rīgas pamatskolu skolotāju sanāksmē Nacionālā operā.

Loti godātie klātesošie — skolotājas, skolotāji, dāmas un kungi!

Sirsniņi pateicos jums par mīlo draudzīgo sagaidīšanu un tāpat arī par sirsnīgo apsvēikšanu man šē ierodoties. Es gribu, lai jūs man ticētu, ka es nāku pie jums kā draugs, un tai pašā laikā es atkal ceru un ticu, ka es arī šoreiz, te šini stundā jūsu vidū atradīšos, esmu atnācis pie draugiem (aplauši). Man šodien izdevība, jūsu priekšā stāvēt, teikt jums dažus vārdus. Un man gribas tālīn jau tagad norādīt uz to, ka man sagādā lielu gandarījumu novērojums, ka daudz no tā, ko es šodien jums teikšu, būs tikai atbalsošanās no tā, ko jums bieži ir teicis izglītības ministrs, ko jums ir teikuši citās sanāksmēs tie, kas tur ir runājuši. Tas man rada un nostiprina parietību, ka tas, ko es teikšu, patiesi bus tāds, kas piederas šodienas sanāksmei, un ka tas, ko es teikšu, pie jums atradīs vajadzīgo atbalstu. Es nezīnu, vai tas varbūt stāv sakarā ar to, ka es arī kādu brītiņu esmu skolmeistars bijis jaunākās dienās, vai arī ar to, ka mūsu ministrs arī ir vecs skolmeistars, un tamdēļ arī viņš tā māk visas lietas jums priekšā celt un to tā izteikt, ka jūs domājat, it kā jūs pašā ar sevi runātu, it kā jūs pašā ar sevi būtu konferencē. Vai tā nav? Un tāpēc paldies ministra kungam (aplauši).

Sirsniņš sveiciens jums, plaša Rīgas skolotāju saime. Sveiciens un arī no manas pušes pateicība, pateicība jums visiem tiem, kas esiet uzņēmušies atbildīgos jaunatnes audzināšanas pienākumus, šos pienākumus, kas patiesi — kā arī šodien tika pateikts — ir tik ļoti atbildīgi. Atbildība, kas saistās ar audzinātāja, skolotāja pienākumiem, ar viņa uzdevumiem un darbu, ir tik plaša un tik liela, ka mums ilgi būtu jāmeklē, kur ir vēl darbinieki, kas strādā zem tik lielas un smagas atbildības. Jo ir taisnība, ka

jums — skolotājam, skolotājiem — ir uzliedzta visa mūsu tautas jaunatne; un mēs varam droši teikt, ka līdz ar to ir uzliedzta arī vēl daudz vairāk, jo, ja mēs sakām, ka jaunatne ir un bus tā, kas pieaugusi veidos nākotnē, tad mums jānolūk pie slēdziena, ka skolotājam viņa darbā ir uzliedzta arī mūsu tautas nākotnes veidošana. Un nemaz nebūs tas pārspīlēts, ka arī mēs šē uz saviem audzinātājiem, uz skolotājiem, uz skolotājiem līkosimies un skatīsimies kā uz mūsu nākotnes veidotājiem, šinis savās domās un vārdos ielikdami arī iekšā visu vajadzīgo atziņu un godināšanu šē uzdevuma pildītājiem — nākotnes veidotājiem.

Šē nākotne imūns tagad radās citāda, ka viņa mums likās priekšā paris gadiem. Mēs gribam to pieredzēt citādu, mēs gribam to patiesi citādu atstāt nākamajai paaudzei un visam nākamajam paaudzem, jo 15. maija pārgrozības un pārvērtības ir novilkušas nepārkāpjamu robežu starp veco un jauno. Šē robeža ir novilkta arejas parādībās, bet tāpat arī — un vēl jo vairāk — iekšējā hātībā. Tas, ko es nupat teicu, zīmējas tiklā uz visas tautas, kā arī uz atsevišķo cilvēku dzīvi un darbiem. Varbūt šini brīdī man būtu stiprāk jāpasvīto tas, ka šis pārvērtības un pārgrozības sava iekšējā būtība un arī ārējās parādības zīmējas vispirma kārtā uz atsevišķo cilvēku dzīvi un darbu. Un nu es varu šē pateikt un pateikt to ar lielu gandarījumu, ka skolotāju lielam lielam vairumam ir 15. maija pārvērtības, pārgrozības, viņu nolūkus un nozīmi pareizi uzvēruši un pareizi sapratuši. Viņi ir uzņemējuši šē pārgrozību isto, patieso būtību un nu priekā par to ir nokratījuši iepriekšējā pusotra gadu desmita puteklus; un savā darbā viņi atkal seko savas tīras sirds balsij, kas viņus mudināt mudina un aicināt aicina uz labāko, uz cēlāko

viņu jūtās, domās un darbos — darbos klasē, darbos arī ārpus klases telpām. Skolotājs tagad bērni redz atkal mīlas, dzīvības, un bērnu likteni, bērnu mazie prieki, mazās bēdas un mazās rūpes neizliekas skolotājam un skolotājam vairs nēcīgas, nenozīmīgas, bet viņas atkal ir tapušas par audzinātāja, par skolotāja sirds lietu. Viņš dzīvo līdz ar viņam uzticētiem bērniem bērni dzīvi viņas priekos un bēdās.

Viss lieki formālais zud un gaists. Tā redzam, ka skolotāju lielais vairums, tāpat kā arī citi darbinieki un pārējie pilsoņi, vēlas un cenšas celt patiesi goda vietā 15. maija idejas, 15. maija prasījumus un uzdevumus. Vienotā tautā cenšas un no sirds cenšas ieaugt vienotā skolotāju saimē!

Vai man būtu te vajadzīgs pakavēties pie kādiem pierādījumiem? Es domāju, ka tas patiesi nebūtu vajadzīgs, bet ļaujiet man pašam par prieku te vienu otru gadījumu arī jums pateikt no tiem, kas man ir palikuši ļoti patīkami atmiņā. Tādu pierādījumu par to, ko es nupat teicu, ir ļoti daudz. Lai tikai atceramies skolotāju kongresu Rīgā, šē šē gada jaunvāra pirmajās dienās. Vai tas arī nebija gaišākais, spilgtākais izpaudums un pierādījums tam, par ko es nupat runāju? Šē kongresa priekšlasījumi un atzinumi jums, droši vien, vēl bus daudziem atmiņā palikuši.

Tad tālāk. Man ir lielais prieks un laime šad un tad saņemt pa vēstulei, pa apsvēiksumam, saņemt arī vienu otru pateicības vēstuli no daudz un dažādām aprindām — arī no skolotājiem, — un no daudz un dažādām vietām. Šais vēstulēs ir ļoti daudz skaistu, aizkustinošu vietu, daudz siltu, sirsnības pilnu apļiecinājumu par sakušanu ar jaunā laika idejām; un arī daudz apļiecinājumu un solījumu, ka ja arī vēl viss nebūtu bijis pilnīgi iespējams, neviens neapslāsies savā ceļā uz priekšu iedams, lai tas visā pilnībā piepildītos.

Man prieks ir lasīt, kad es šinis vēstulēs atrodu tādas vietas: „Mēs strādāsim no visas sirds”, saka viens skolas pārzinis. „Jo šē ir tā zeme, kur mitam, šē ir tā zeme, kur nomirsim”. Vai atkal: „Sūtām pateicības balvu: zelta un sudraba mums nav, bet saņemiet mūsu skaidras sirdis un nedalītu uzticību”.

Un vēl tālāk. Tāpat domā arī darbinieki, ar kuriem skolotājs strādā kopā pašvaldības vai valsts darbā, vai arī skolotāja priekšnieki. Es jums nolāsišu ziņojumu par Kuldīgas skolotāju sanāksmi, kas nesen notikās, — ne jau visu ziņojumu, bet tikai vienu vietu, kas savā iekšējā saturā ļoti iederas šē šini brīdī mūsu pārrunās. Tur skolotāju sanāksmi apsvēic vietējie Kuldīgas darbinieki, un tur viņi tā izteikušies. Kuldīgas pilsētas galva J. Dreimānis novēl labākās sekmes grūtājā, atbildīgajā skolotāja darbā. Tā tad jūs redzat, ka ne tikai ministra kungs viens pats to izjūt savā sirdī un pasaka, bet kas zīmējas uz jūsu darbu, to pasaka arī citi mūsu darbinieki, kuriem tāpat ir jānes sava atbildība. Tad Kuldīgas apriņķa lauku pašvaldību vecākais F. Vilks teica: „Lai šis dienas darbs nestu daudz labas svētības, kas mazāk liktu domāt par personīgo, bet vairāk liktu domāt par labu valstij un tautai”. Kuldīgas apriņķa priekšnieks J. Kalve vēlēja sanāksmei labu izdošanās un lietišķos norādījumus likt skolas darbā. Valsts Kuldīgas ģimnazijas direktors Ohšteinis apsvēicot teica: „Mēs dziedam skaistu dziesmu — Kurzemīte, dievzemīte, brīvas tautas auklētāja — mēs jūsmojam, ka mūsu tēvi gājuši ciņā par Latvijas neatkarību. Bija laiks, kad skolotājam bija jācīnās ar grupu un personu interesēm. Bet tam darīja galu 15. maijs. Uzvarēja jaunais atmodas laikmets. Kas tagad lai mūs vairs šķēļ? — Neviens. Tikai pašos jābūt satiecībai

un saderībai, jo tagad mēs strādājam Latvijai, nacionālai Latvijai. Skolotājiem jāiet tie ceļi, ko nospraudis 15. maijs”. Un tālāk vēl citi novēlējumi. Viens tā skan — no apriņķa vecākā darbiniekiem: „Lai jūs šini sanāksmē gūtu ierosmi un spēkus izaudzēt tādu jaunatni, kas stāv par Latviju nacionālu, daiļu un varenu”. Un tad skolotājs E. Vilerts, apsvēicot skolotāju biedrības vārdā, uzsvēra: „Mēs savu darbu darīsim pēc labākās sirdsapziņas, lai mūsu jaunatne izaugtu par staltiem ozoldeļiem un daijām liepu meitām”.

Redziet, — tas, ko es nupat teicu un ko var pavairot ar simtiem un tūkstošiem līdzīgu izteicienu un apļiecinājumu, pierāda to, ka ir taisnība, ja es norādu un tāpat arī ministra kungs norāda, ka skolotāju saime cenšas iedziļināties jaunajā laikā, un tas viņai arī ļoti izdodas un ir ļoti izdevies. To visu mēs varam saprast kā **uzticiību zemei, tautai, valstij**. No tā mēs varam taisīt tālāk drošu slēdzienu, ka patiesi skolām jābūt citādām, ka skolas ir jau citādas, un ka to vēlas paši skolotāji un vēlas arī tauta. Viena prasība, viena vēlme stāv visām citām priekšgalā: tauta ir apvienota, tauta ir apvienojusies, tauta jūsmo par šo vienību, viņa šo vienību grib redzēt uzglabātu nākotnē, nākamajam paaudzēm. Un viens ceļš un viena iespēja, kā šo vienības ideju agrākā naīda, šķelšanās un dažādo sīko nogrupējumu vietā mēs varam nodrošināt un nostiprināt, proti — ka šē savu daļu dara arī mūsu skolotāji un mūsu skolas. Šē jaunā vai sensenā, atkal atjaunotā tautas vienība un vienprātība ir jānāca arī skolās; un skolu mājām, skolu telpām vajaga būt piepildītām ar šis vienības ideju, ar šis vienības atziņu un mācībām. Tauta grib, lai arī skolotāji pašā būtu vienoti savā starpā, lai viņi būtu vienoti savās jūtās, savās domās un savā darbā uztverē; lai viņi būtu visi vienas ideoloģijas, 15. maija ideoloģijas atzinēji, un ne tikai atzinēji, bet arī sludinātāji un mācītāji.

Par velti tie sāpina savas sirdis, kuri vēl savās domās griežas atpakaļ pie tā, kas bija priekš 15. maija. To, kas tur bija labs, to — kā mēs visi zinām, — mēs esam paturējuši, tālāk izkopuši un stiprinājuši. Bet to, kas bija atmetams — un tā bija ļoti daudz — pēc tā ilgoties ir velti, lai arī viens otrs ar to bija stiprāk saaudzis nekā daži labs viņa kaimiņš. Jo tagad mēs esam sākuši citu jaunu ceļu, un no tā ceļa nekad vairs nenogriezīsimies.

Un ja es teicu, ka 15. maija ideoloģijas atzinejiem un sludinātājiem vajaga būt skolotājiem un skolotājam, — tad es pateikšu, ka tas ir vajadzīgs ne tikai skolas sienās, bet arī ārpus skolas, proti sabiedrībā. Man jāsapaka, ka šis jautājums par skolotāja atpakaļ ieiešanu sabiedrībā, sabiedriskā darbā, ir arvien vēl ļoti grūts un sarežģīts. Kad es to saku un par to vēl pāris vārdus teikšu, jūs laikam gan domāsi: ministra kungam ir taisnība, ka norādījumus sniegt un padomus dot ir vieglāki kā pildīt. Tas ir taisnība. Tāpēc ne viņš, ne es — mēs jau nenākam ne ar kādu varmācību, ne ar kādām pārmerībām. Arī mēs zinām, ka dzīvē ne arvien visu var uzreiz izpildīt, ne tikvien ko citi ieteic, bet arī ko pats atzist par labāko. Bet mūsu nolūks ir vienmer pie šim lietām argrieties un atgādināt tās, un ja mēs kaut maziem solīšiem ejam uz priekšu, tad arī ir ļoti. Un ja ir izcināta ciņa cilvēkam pašam ar sevi, pašam pret sevi — kā es vakar citā vietā teicu — tad lai viņš zin, ka ciņa nav bijusi veltīga, jo iznākums visās grūtības izlīdzinās.

Tāpēc es teikšu: skolotājam jāiet sabiedriskā darbā. Un man jāsapaka: jāiet atkal! Jo agrāk, pirms vienas vai

dīvām paaudzēm skolotājs bija čaklākais, ražīgākais un raženākais darbinieks sabiedrības druviņā. Man jau nevajaga pietā sīkāk kavēties — tas jums pašiem ir ļoti labi zināms, un jaunākie un visjaunākie jūsu vidū, raugiet izlietot katru izdevību, lai jūs tiktu pie pareizāka ieskata un pareizākas atziņas šinī jautājumā. Piemēri man nav jāmin. Tos jūs paši ziniet, jo jums nav sveša ne Kronvalda, ne Ausekļa, ne arī Plūdoņa dzīve un darbs. Tāpat jums nav sveša, bet ļoti pazīstama un pārredzama vecāko skolas darbinieku dzīve, darbs un panākumi, — to, kas vēl tagad jūsu vidū darbojas, kas tā ir iemīļojusi savu darbu gan skolas sienās, gan ārpus tām, ka grūti no tā šķirties. Vēlreiz es pateikšu, ka jūsu pašu ministrs taču arī ir vecs skolotājs, kā jau es minēju. Tā tad jūs redziet, ka skolotāja amats un darbs gan dažus gadus liekas ne visai pievilcīgs, taču izredzes nav sliktas! (Aplausi.)

Bet kas zīmējas uz sabiedrisko darbu un darbību, tad mēs zinām, ka mūsu valsts pirmajos 15 gados izveidoti noslēdzās no sabiedrības; daudz, ja viņš piedalījās kādreiz savas partijas politiskā darbībā. Bet mēs ļoti zinām, ka politiskās partijas jau bija šķēlējas un skaidritājas. Bieži gadījās tā, ka skolotājs, kas arī tur bija līdzīgs, pats sev par brīnumu tika izslēgts no centrālās, atzinības pilnās un ļoti ieredzētās vietas sabiedrībā, vai tas bija pagastā, ciemā, pilsētās vai arī lielākās pilsētās. Skolotājs vairs nebija vedējs un ceļa rādītājs citiem, bet viņš tika tad vests un lāvās no citiem vesties. To es saku bez kaut kādiem pārmetumiem. Man nav te nekādu pārmetumu, jo dažreiz skolotājs nemaz nevarēja aptvert, kam kalpot: kungi mainījās, un skolotāji arī mainījās. Bija laba daļa tādu, kas steigā un brauca no vienas vietas uz otru. Un beigu beigās — palika tukšā. Uzreiz visas durvis cieti, un tagad stāvi laukā un salsti. Tādi tie laiki bija.

Runājot par Rīgu pašu, man arī jāpasaka, bet atkal visā draudzībā, — ka Rīgas skolotājam vai nu nav izdevības sabiedrībā ieliet, vai arī viņš domā, ka viņam nav tādas izdevības. Varbūt Rīgas skolotājs domā, ka tur jau citu darītāju bez gala. Dāmas un kungi, tā nebūt nav. Arī Rīgā, sirsnīgi vēloties, skolotājs atrod sev vietu sabiedriskā darbā, kā mums rāda mums visiem ļoti pazīstamie piemēri. Bet man jāsaka tomēr, ka Rīgā un vispār mūsu lielākās pilsētās skolotājs par mazņem daļu sabiedriskā darbā. Bet tam jātop citādi; to jūs paši variet pārrunāt. Neļausim virsroku ņemt iedomātiem šķēršļiem un kavēkļiem un arī ne tam, ka kādreiz pateicības vietā pasaka pavisam pretējo. Jūs pierodiet pie tā, jo agrāk jo labāk, un kā pašu pēdējo uzstādiat sev domu, kad jūs ejat ļaužu vidū, — ka jums tūlīt palīdz teiks. Uz to ilgi jāgaida, un dažreiz pavisam nesagaida. Neļaujaties no tā sabaidīties.

Mūsu dienās skolotājam tomēr būs vieglāk atiet atpakaļ sabiedriskā darbā (vienu piemēru daudz vietā es te gribētu minēt — mazpulkus kā plašu darba lauku), jo 15. maijs mums ir nesis starp daudzām citām dāvanām arī to dāvanu, ka tāpat kā tas bija pirmajā atmodas laikā, — mums ir atkal viena mācība, viena ticība politikā. Un mums visiem ir vieglāk, mums visiem drīzāk ceļš saskatāms un vieglāk un drošāk pa šo ceļu staigāt, jo tas ir viens vienīgs. Rīt diena mums ir tikpat droša kā šodiena. Tāpēc ziniet un dzirdiet visi to, ka sabiedrība skolotāju atkal aicina, sabiedrība cerē uz skolotāju un gaida, lai viņš atkal iestātos sabiedriskā darbā. Kavēkļi un šķēršļi, kādu nav mazums, jācenšas pārvarēt; un viņi daudzos gadījumos jau pārvarēti.

Kas ir tas, kas palīdz skolotājam un skolotājiem pārvarēt šos šķēršļus? Arī es gribu šo lielo spēku vārdā nosaukt: tas ir mūsu skolotāju ideālisms, neapslāpējamais ideālisms, viņu griba kalpot, bezgalīgais ideālisms, kādu arvien vēl atrodam skolotājos. Un cerēsim — tas nekad neizdzīs.

Par to, kāds ideālisms valda vēl arvien mūsu skolotājos un kas skubina tos atdot sevi savam darbam, es varēju pierādīt šovasar daudzās vietās Kurzē, Zemgalē un citur. Un ja arī mēs šie visi esam kopā ar Rīgas skolotājiem, tad es domāju, kā arī tiem, kas uz laukiem lasīs; un es gribētu, lai viņi lasa to, kas šodien te tiek teikts un runāts, un lai lasa to, ko te varu pateikt.

Kad man bija izdevība un iespēja šovasar apmeklēt ļoti daudz skolas, tad es redzēju, kādos apstākļos lauku skolotājam un skolai arvien jāstrādā. Tas jāsaka par vienu skolas namu, par klases telpām, par visām citām telpām, mācības līdzekļiem, kuņģus lauku skolotājs bieži redz tikai pašķirstot katalogus un šo priekšmetu piedāvājumus, un — es to saku ar nodomu — tas jāsaka arī par skolotāju dzīvokļiem un dzīvus apstākļiem lauku skolās. Man jāliecina, ka es bieži vien noķēru pats sevi pie tā, ka es brīnējos par lielu spēku, par lielu dvēseles spēku tādos apstākļos dzīvot, strādāt un arī tur palikties un izturēt, pie tam tomēr ar lielu mīlestību bērņus mācīt un censties savā darbā ielikt vislabāko. Jūs, kas arī esiet bijuši skolotāji laukos, — jūs to ļoti atminiet. Tie, kas Rīgā vien ir bijuši, tie labprāt negribēs pat domāt par to, bet man būs pulka draugu, kas to apstiprinās, ko es teicu.

Protams, ir arī labas skolas uz laukiem. Beigu beigās taču skolu nami un ērtības ir jāpērk, un par tiem jāsamaksā, bet naudas un līdzekļu pārpilnības mums vēl nav.

Runājot par Rīgu, atļaujiet man pateikt, ka vislabākās, visskaistākās un visvērtīgākās skolas ir taisni Rīgā, mūsu galvaspilsētā. Tikai man te ir šis apstiprinājums un izteiciens jāsadala divās daļās — vismazākā daļa tā būs kā kompliments Rīgas pilsētas galvam un valdei, jo ir ļoti, ka viņi ir rūpējušies un gādājuši, bet galvenā kārtā es to šoreiz teicu kā salīdzinājumu starp Rīgas skolām un skolām laukos ārpus Rīgas. Ir ļoti, ka galvaspilsētā ir labas skolas, un ir ļoti, ka Rīgas pilsētā atrod iespēju un līdzekļus savas skolas arvien labākas, skaistākas un vērtīgākas pataisīt. Tad jau atkal ministrs, es un viņa un mani palīgi arī lauku skolas pa starpām uzlabosim; uz laukiem tikai šī lieta ir grūtāka. Rīga ir skaista un smuka, un arvien smukāka paliek. Vai jūs staigājat tagad pa Rīgas ielām tur, kur tie nami mainās? (Aplausi.) Tā kā jūs to visu ziniet bērņiem pastāstīt, kāpēc tas viss tā ir, un uz ko tas viss tā ir!

Bez Rīgas mums ir vēl 59 pilsētas, 520 pagasti un kādi 200 vai 400 ciemi — tie, ko agrāk sauca par bieži apdzīvotām vietām. Katram vajaga savas skolas, un lielos pagastos pat vairākas skolas. Mums ir viens pagasts Kurzē — tas pats slavenais Dundagas pagasts, kuram vienam pašam ir 13 skolas. Skolu celšana un būvēšana te iet daudz grūtāk kā pilsētās.

Es jau noskaidroju, ar kādu aprēķinu es Rīgu pieminēju. Pret Rīgu neviens jauns vārds nav atskanējis, un man nav pat nevienas jaunas domas prātā, kad es pie Rīgas kavējos. Ja nu tas tā ir, tad taču tuvākas secinājums, kad mēs iedomājamies un padomājam par to, ko es teicu — ir tas, ka skolotājam taču ir jābūt ideālistam, ka skolotājam jābūt arī optimistam, un nevis pesimistam, jo skolotājam vajaga būt ļoti stipram savā ticībā savam darbam un uzdevumam. Bez šīs lielās ticības viņš nemaz nebūtu spējīgs savu darbu godam veikt un pildīt. Bet ticēt varēt un no ticības enerģiju smelties — tas prasa lielu garīgu spēku, dažkārt pārcilvēcīgu spēku. Kas ir zaudējis ticību, kas ir zaudējis pašvērtību, tas patiesībā ir arī savu ceļu zaudējis, tas ir no ceļa nomaldījies, tas — ļoti smagi teicot — ir pats sevi zaudējis. Tas nevar vairs būt citiem ceļa rādītājs, tas nevar vairs būt citiem pa priekšu gājējs un citu vedējs.

Tik daudz par mūsu skolotāju ideālismu, par mūsu skolotājiem-ideālistiem, par viņu optimismu un pesimisma noraidīšanu — jo no pesimistiem arvien vēl optimisti var iznākt.

Es vēl pie dažām lietām gribu pakavēties un īsumā pie viņām pieskerties, jo visus jautājumus, ko nāktos apskatīt, ne man ir iespējams, ne es gribu par tiem runāt, jo te ir citi runātāji, kas daudz labāk tam sagatavoti un kas jau priekš manis runāja vai kas vēl runās.

Es gribētu no savas puses pateikt vispirms to, ka audzināšanas laukā, kas ir tikpat svarīgs skolas darbā kā zināšanu iemācīšana bērņiem, no svara un ļoti liela svara ir mācīt jaunatnei, viņu skubināt un mudināt iepazīties un iepazīt mūsu zemi, viņas bagātības un šo bagātību avotus. Par mūsu zemi, par mūsu zemes bagātībām var teikt, ka mēs kā ziemeļu lidzenuma zeme nevaram diezin kā lepoties ar dabas bagātībām,

bet tomēr ar darbu un enerģiju mēs no savas zemes virskārtas, kas arī ir dažkārt plānāka kā citās zemēs, varam tomēr izņemt ļoti daudz vērtību. Un patiesībā mēs varētu 2 un 3 reizes vairāk vērtību no šīs savas zemes izņemt, ja mēs — kas ar laiku nāks — ar lielāku enerģiju un vairāk darba būsīm tur klāt. Bet skolās un arī sabiedrībā mums ir jāpārcējam un neatļaidīgi jāpārcējam cieni jau to, kas mums ir, jo no tā mēs dzīvojam, no tā mums arī būs jādzīvo, un ar šo pašu mazumu, ar šo pašu plāno un dažkārt lieso zemes virskārtni — mums būs tomēr jāatrod iespēja, ka mēs varētu baudīt kultūras un civilizācijas sasniegumus un augļus. Klāt mums neviens neko nedos un neņems, kā neviens līdz šim nekā no sava mums nav klāt nesīs. Tā tas būs arī uz priekšu. Un galu galā, ja mēs tā ļoti ieskatīsimies visās tajās dāvanās, ko mūsu pašu zeme mums sniedz un dod, un kad mēs šīs dāvanas apveltīsim ar lielāku, karstāku mīlestību, tad mēs atradīsim, ka ir diezgan: mēs varēsim iztikt un dzīvot ar to.

Viens piemērs: mums ir maz zemes bagātību. Citiem ir akmeņogles un līdzīgas lietas; mums nav. Bet vai tāpēc mums skumt? Un kad jums kādreiz smagas domas nāk virsū, tad atcerieties, ka pirms pāris mēnešiem mums bija svētnīga universitātes gada svētku sapulce, kurā prorektors prof. Vītols mūs iepazīstināja ar bagātībām, kas slēpjas mūsu upju un ezeru ūdeņos. Ja mēs iejūgtu un liktu darbā tos ūdeņus, tad mēs varētu izņemt no šiem ūdeņiem tik daudz enerģijas ārā, ka mēs ne tagad, ne vēlākos gados nespētu to patērēt un izlietot. Mums ir vajadzīgs, lai mēs visu papētītu un ar to iepazītos, tad mēs varēsim vieglāk domāt par savas zemes bagātībām un tās patiesi saskatīt un atzīt.

Mums ir jāreda un jāieaudzina jau bērņiem — ar visu vajadzīgo atturību un samēru — pašapziņa, apmierinātība un arī savs lepnums uz to, kas mums ir, jo tas un vienīgi tas ir mūsu, un tas ir patiesi mūsu un mēs varam uz to lepnī būt. Mums bija senāk tāds teiciens: „Lai cik maza tā māja ir, bet tā ir mana”. Mēs varam to stipri paplašināt un izlietot, runājot par visu mūsu zemi. Un jau sākot ar bērņiem mums jāizdzen ārā visa mazvērtības sajūta, kurā mēs dažkārt par daudz viegli ieslīgstam. Mazvērtības sajūta, mazdūšība rada nopietnās lietas neuzņēmīgus cilvēkus, neizturīgus cilvēkus, cilvēkus, kas netiek pie istas stājas — ne ārējās, ne iekšējās. Un jau šodien atkal mēs dzirdējam šo vārdu te. Un mēs varam izjust, ko tas vārds nozīmē, un ka šis vārds goda vietā jāliek. Ja neapzināsimies savu vērtību kā tauta, kā šīs zemes īpašniece un valdniece, tad trūks vērtības apziņas arī atsevišķiem pilsoņiem, atsevišķiem cilvēkiem. Un tad nebūs spēka izturēt un pastāvēt arī ikdienas dzīves cīņās (aplauši), jo nav un nebūs spēka nest izturību un neatļaidību grūtības un šķēršļus pārvarēt; un tad šīs grūtības, tad dzīve salieca un salauz mazdūšīgos un bezspēcīgos. Bet priekš tam mēs neesam — mēs esam lai uzvarētu, mēs esam, lai mēs uz priekšu ietū! (Aplausi.)

Dzirdot jūsu atsaucību un redzot jūsu apstiprinājumu tam, ko es teicu, man nāk prātā, ka ja kādreiz mums iezogas prātā un arī uz lūpām uzzogas kāds vārds, ko mēs — paldies Dievam — esam aizmirsuši, — par to mazo tautu un mazo zemi, tad uz acumirkli ņemot tos skaitļus, tos kvadrāt-kilometrus un iedzīvotāju skaitu, vienīgā atbilde ir: ja tas tā ir, ja mums trūkst kvadrātkilometrus, trūkst iedzīvotāju miljonu, tad tiem, kas ir, ir jādara 2 un 3 reizes vairāk nekā citos apstākļos. Jo mēs gribam līdzī iet citiem, kas lielāki, bagātāki un spēcīgāki; un ja es jums pateikšu: netiek vien līdzī iet, bet šad un tad arī pa priekšu iet. (Aplausi.)

Mēs redzam, cik liela, tīri garīga, audzināšana nozīmē ir mūsu zemes pētīšanai un zināšanu izplatīšanai par mūsu zemi, iepazīstinot pašiem sevi un visus citus ar mūsu zemes patieso seju un būtību. Kad jūs to sapratīsit, tad nebrīnēsaties, ka es arvien pie šīm lietām atgriežos, kad man rodas izdevība, un kur varu un spēju, tas atbalstu un veicinu. Jūs ļoti ziniet, ka pēdējā gadā, iezējot visspilgtāk un redzamāk no Kurzemes izstādes Izglītības ministrijā, tagad šīs lietas daudz straujāk uz priekšu virzās, nekā agrāk. Arvien kas jauns nāk klāt. Jūs ļoti darītu, ja arī skolās jūs par to pārņemtu tanis klasēs, kur bērni to jau saprot un neaizmirst. Varbūt tad bērns

pāries mājās un teiks: „Cik skolmeistars šodien bija labs! Viņš man itin nekā neprasiņa, pats vien stāstīja tādas brīnuma lietas, ko es savu mūžu nebiju dzirdējis”. Un jūs būsit izpelnījušies uzslavu. Un sevišķi es gribētu šinī brīdī pateikt vienu lietu. Ka tas Rīgas skolās, kur ir arī radio aparāti, un kad ir skolu pusstunda — kā tā lieta tad beidzas? Tiklīdz aplūst, vai tad šķir jau grāmatas un burtņicas valā un lasa tālāk? Te vajadzētu kaut minūti ziedot tam, lai bērņiem visu tuvāk paskaidrotu. Radiofona runātājs domā bieži arī par skolotājiem, un dažreiz tikai skolotāji var sekot, bet bērņiem ir grūtāk. Būtu labāk, ja tad drusku vēlāk vai nu tai pašā dienā, vai pie citas izdevības dzirdēto tuvāk paskaidrotu.

Un nu vēl tālāk. Tāpat spēcīgs līdzeklis stiprināt cilvēku uzskatos, stiprināt viņu enerģiju darbā ir viens cits priekšmets, par kuņģi arī mums arvien par jaunu jārūpējas. Tas ir priekšmets skolās, priekšmets dzīvē, visur. Ta ir vēsture, mūsu vēsture. Un tā kā es arī cenšos pēc tā, lai man vēsture pavisam sveša nepaliktu, tad atļaujiet, ka arī par šo priekšmetu es pāris vārdu pasaku. Jūs redziet — tagad ir at-rasta iespēja no tiri praktiskās puses pietī šai lietai.

Te nu jāsaka, ka vēstures mācīšana, viņas nozīme audzināšanas darbā pie mums nav vēl vispār atzīta parādība. Mums vēl būs drusku par to jāpacinās un jāpakaņo, lai vēstures mācīšana un mācības iekārto-tu vietu, kas tām pienākas. Ši vietu ir ļoti svarīga, tāpēc mums visiem tai turpmāk būs jāpiegriež daudz lielāka vērība. Mums ir pagrūti gājis ar to, lai drukātīe norādījumi arī skolās vēstures mācīšanai varētu tikt saskaņoti ar jauno laiku, jo skolas grāmatas nevar atstāt un atmetst tādēļ ka skolas grāmatas aiz pedagoģiskiem pagāmiem mēs negribam priekšlaikā mainīt. Bet iet jau diezgan strauji arī šī lieta, un pamazām mēs nonāksim pie tā, ka būs mācības grāmatas saskaņotas un pati vēstures mācīšana noritēs lielākā saskaņotībā.

Visa mūsu vēsture — senā, vidējā, jaunā, visjaunākā ir neizmējams garīgas stiprināšanas avots mums visiem — jauniem un veciem, mācāmiem un arī tiem, kas citus māca. Pie tiem es arī piederu, un arī jūs piederiet. Tā tad ļaujiet pateikt vēlreiz, ka vēsture ir liels un neizmējams garīgas stiprināšanas avots jauniem un veciem, mācāmiem un arī pašiem tiem, kas māca. Vēsture ir mūsu politisko atziņu un uzskatu veido-tāja, mūsu stājas formētāja, modinātāja uz labiem centieniem, uz vērtīgiem, labiem darbiem.

Nemaz nerunājot šinī brīdī par seniem laikiem, par vecākiem laikiem, tieciet un tiksim skaidrībā par to, kas padarīts, teiksim, pēdējos 2 gados. Izpētiet un izmēriet tautas garīgo spēku dziļumu, kas bija vajadzīgs, lai to veiktu un padarītu, kā liecinieki mēs esam bijuši pēdējos 2 vai 2½ gados. Jūs papētiet un pamēriet to tautas garīgā spēka dziļumu, kas vajadzīgs, lai visas tās pārgrozības un pārvērtības mēs būtu varējuši izdarīt, pie tām tikt. Un tad slēdzienus vienkāršos vārdos pastāstiet saviem audzēkņiem un paši tos izlietojiet arī savas politiskās domas asināšanai un politiskās gribas nocietināšanai.

Bet kā jau es teicu, vēstures jautājums šādā apgaismojumā, runājot arī par tās nozīmi, ir pie mums samērā jauna lieta. Un atļaujiet man, tā kā arī es mūsu vēstures institūtam skaitos par tādu rada gabalu — institūta prezidents, kā jūs ziniet, ir izglītības ministrs Tenteļa kungs — ka es jūs te iepazīstinu ar to, ko es izlasīju laikrakstos kā norādījumus un izteicienus no viena valstsvīra, viena valsts darbinieka vienā citā lielākā valstī, proti, Vācijā. Tur arī bija konference vēstures jautājūmos, un viens no runātājiem, kas Vācijā ieņēmu augstu, redzamu amatu, ir izteicies apmēram tā, kā es jums te atstāstīšu. Es jums pavisam gausi to lasīšu priekšā, jo daudziem jums tas tūlīt parādīsies tādā gaismā, ka gribēsiet pretim runāt.

Tur teikts tā: „Tautiskās audzināšanas un veidošanas darbā skolās svarīgākais priekšmets ir vēsture. Tāpēc vēstures mācībā nākotnē vajaga valdīt pilnīgai saskaņotībai visās skolās. Var būt tikai viena vēsture vienā valstī, ne divi, trīs vai četras. Noteicošais un izšķirjošais ir tas, ka vēstures skolotājam jāvadās no stingras skaidras ideoloģijas, vai — kā tur viņu valodā ir teikts — pasaules uzskata. Tikai ideoloģijas gaismā vēstures notikumi iegūst savu īsto nozīmi un vērtību. Mēs — tā

teikts konferencē — noraidām izdaudzīnāto objektīvo viedokli, kādu grib ieslavēt mūžīgie uzskatu mainītāji, kas sakās visu saprotam, un tāpēc viņi esot spējīgi arī visu piedot." Tur viņi noraida tādu viedokli. No tā mēs varam mierīgi secināt to, ka, ja viņi to noraida, tad viņiem nav nekādu tiesību citiem pārmetumus taisīt, kas tāpat grib rīkoties. (Aplausi.) — „Mūsu vienīgais viedoklis ir mūsu vāciskais viedoklis” — viņi saka. „Mēs esam objektīvi tad” — saka tas vācu kungs — „kad domājam kā vācieši”. Jūs pārtulkojiet to latviski. (Aplausi.) Kad mums pārmet, ka mēs esot tendenciozi, tad es atbildu: Tautas likteņa isto, dziļo patiesību uzmeķlēt un to atīlot — tā nav tendence, bet patiesības sagrozīšana — lūk, tā ir tendence. (Aplausi.) „Noteicošais faktors vēstures uzverē un izpratnē ir tautas dzīvotgrība un šīs gribas secinājumi. (Aplausi.) Atjaunotai vēstures mācībai jātop par tautiskās apziņas kodolu.”

Tā tur tāni ziņojumā bija lasāms, un es to apzināti jums eĶu priekšā, lai arī pie mums tādi vārdi atskanētu, kaut arī tie pāņemti no kaimiņiem.

Tālāk es gribu teikt, ka es, nākot pie slēdziena no tā, ko es sacīju un ko jūs dzirdējat, gribētu izteikt šādu atzinumu, ka skolas uzdevums ir gādāt, lai aug jaunatne, kas spēš droši stāties vecākās paaudzes vietā un

viņas darbu turpināt un kāpināt; jaunatne, sagatavota kultūras atīstību tālāk uz priekšu virzīt; jaunatne, kas apzinās savus pienākumus pret sevi, pret sabiedrību, pret tautu un valsti, jaunatne, izaudzēta un sagatavota kalpošanai tautai un valstij; jaunatne, kas pilnīgi apzinās valsts, savas valsts vērtību un nozīmi; jaunatne, kas mācēs valsti cienīt un to mīlēt un arī aizstāvēt, ja vajadzētu, pret grūtībām, nesot arī upurus. Tādai jaunatnei Latvija būs rakstīta prātos, viņa to nesīs sirdīs, savās karstajās sirdīs.

Un skola un skolotāji tad būs savu uzdevumu godam izpildījuši, dāvēto uzticību attaisnojuši. Viņi un viņu audzētā jaunatne mācēs un spēš savu jūtu, savu domu un darbu centrā nostādīt tautu un tēviju. Tā jaunatne ticēs Latvijai un būs gatava strādāt un cīnīties par viņas plauksanu un augšanu līdz galīgai uzvarai. Tā būs patriotu jaunā audze, un slava un gods par to tad būs mūsu skolotājiem, mūsu krietnajam, uzticamam Latvijas skolotājam, kas lai arī no šīs vietas un šī brīža paņēms līdzti un mājā manus visīrsnīgākos un patiesākos novēlējumus labām sekmēm, labai izdošanai viņa darbā visās turpmākās gaitās, jo par nākamās paaudzes krietnumu būs gods un slava mūsu skolotājam.

Izglītības ministra prof. A. Tentēļa runa Rīgas pamatskolu skolotāju sanāksmē.

Augsti godātais Valsts Prezidenta kungs, augsti godātais ministra kungs, pilsētas galvas kungs, direktoru kungī un mīļie skolotāji!

Šodien te ir pulcējušies Rīgas pilsētas pamatskolu skolotāji, paklausdami Izglītības ministrijas aicinājumam, lai visi kopā noklausītos uzraudzības iestāžu ievērojumu skolu dzīvē un arī aizrādījumus, kā labāk un sekmīgāk strādāt skolu darbā. Rīgas skolotāju skaits ir tik liels, ka ar katru skolotāju atsevišķi nav iespējams izrunāties un dot viņam vajadzīgos individuālos aizrādījumus, tādēļ aizrādījumi ir jāvispārīna un jāsniedz konferencē. Ir iespējams, ka šādā kārtā krāsas tiek sabiezētas, bet visus negatīvos novērojumus jūs nedomājat katrs griezt uz sevi. Novērojumi radušies no visas skolotāju masas. Netrūkst arī pozitīvu novērojumu, un tie ir pat pārsvarā. Tas mūs ļoti iepriecina, un paldies jums par to. Skolotāji strādā, un citīgi strādā, kā ziņo uzraudzības iestādes. Tomēr arī tiem, kas labi strādā, nebūs par laimu, ja viņi lieku reizi pārdomās par savu darbu, par saviem darba pāņemtiem un atcerēsies savus sasniegtos rezultātus.

Skolas darbs ir komplicēts, tālab gan neviens nevarēs teikt, ka viņš jau sasniedzis pilnību, ka viņam nav vairs nekas darāms, un ka vairs nav jāmācās. Katram vēl ir daudz ko darīt sava darba, savas mākslas izkopšanā, savu pienākumu dzīvē kā izprašanā. Uzslava, ka esiet krietni strādājuši, nedrīkst jūs pašizglītošanās, tālākmācīšanās gribu iemidzināt. Tālab jūs esiet saukti ierasties šai konferencē, lai aizrādījumus un pamudinājumus smeltos jaunu ierosmi, spīgtus spēkus, lai stiprinātos savā pienākuma apziņā, pārbaudītu savus ideālus un raudzītu darīt savu darbu vēl ražīgāku, vērtīgāku un pilnīgāku kā līdz šim. Darba garu un sajūsmu, kā arī labas gribas pieplūdumu palīdzēs jums celt arī pati konferencē ar lielo dalībnieku daudzumu, ar uzrunām, un it sevišķi, kas mūs šodien iepriecē, — ar mūsu Valsts un Ministru Prezidenta kunga klātbūtni. Sīnīga pateicība Prezidenta kungam par šo ierašanos (aplauši.) Mēs visi labi zinām, cik dziļi Prezidenta kungs ir skolas lietas savā sirdī ieslēdzis, cik liela ir viņa gādība par skolām. Ar dziļu pateicību atgādāsimies viņa draudzīgo aicinājumu, kas tik vareni savīņoja visu Latviju un lika it visiem skolas gaitas beigušiem atcerēties savas skolas, padomāt, ko viņa tam devusi, kādu ceļu rādījusi un kā tai pateikties. Atgādāsimies vēl Valsts Prezidenta gādību par skolu izdaiļošanu, par jaunu skolas namu celšanu, nerunājot nemaz par skolu iekšējās dzīves stiprināšanu un izkopšanu. Un neviens tā nepriecājas par labiem skolu sasniegumiem un izcilām sekmēm, kā mūsu vadonis.

Skola ir tā iestāde, kas pelna visu mūsu nopietnāko uzmanību. Pēc mūsu valsts nolikumiem valsti nedrīkst būt neviena pilsona, kas nebūtu skola gājis. Pamat-skolā mūsu bērni pavada 6 un vairāk ga-

rus, t. i. pavada tos gadus, kad attīstās bērna raksturs, kad bērns top par jaunekli un par pieaugušu, kad viņš izaug no aizgādniecības garīgi un miesīgi, kad sāk patstāvīgi domāt un rīkoties. Tāpēc vecāku, sabiedrības, valdības un valsts interesēs ir gādāt par labu skolu, par krietnu skolas audzināšanu un mācīšanu. Šo audzināšanu un mācīšanu izdarīet jūs, skolotāji, un nekad nebūs par daudz atkārtot, cik svarīgs, augsts un svēts ir skolotāja pienākums. Nekad mēs pietiekoši skaidri un dziļi neapņēmsim, cik lielu uzticību mums dāvē vecāki, tauta un valsts. Vecāki nodevuši jūs audzināšanā savu visdārgāko mantu — savus bērnus, tauta un valsts — savu nākotni. Un skolotājiem nu jāatbild par to, ko viņi no šī dārguma izveidos — vai viņi izveidos mirdzošu cietu dimantu vai tikai bezveida zemes pīku, vai jūsu audzēknis būs krietns un vērtīgs, jeb vai viņš būs nekam nederīgs un ka kaitīgs no sabiedrības izmetams. Atmināties tos vārdus: „Vai tam, kas vienu no šiem mazākiem aprēcina! Tam būtu labāk, ka tam piesietu dzirnu akmeni un noslicinātu jūgā visdziļākā vietā”. Redziet, cik liela ir skolotāja atbildība.

Bet jūs teiksiet, ka priekš skolā iestāšanās un arī pa visu skolas laiku bērnus audzina arī vecāki, un arī viņi spēlē ne mazu lomu. Pareizi! Bet no smagās atbildības jūs tomēr nevarat atkrāties. Tas taču ir skolas uzdevums; izlabot, ko apkārtne ir sabojājusi. Pie tam jāsaprot, ka jūs esiet paši labprātīgi izvēlējušies savu amatu. Neviens taču nespēda jūs būt par skolotājiem. Jūs esiet uzņēmušies šo ārkārtīgi atbildīgo pienākumu, tāpēc arī pildiet to tā, lai redzētu, ka jūs to esiet uzņēmušies ar pilnu apziņu. Jūs esiet visi gatavojušies savu pienākumu izpildīšanai un esiet tā tad šai zinā speciālisti. Vai to mēs varam teikt arī par vecākiem, par sabiedrību? Pie tam katrs no jums, kas nejutās pilnīgi sagatavots šim augstajam uzdevumam, vēl ar laiku var to labot. Iegūstiet trūkstošo, mācīties no vecākiem kolēģiem, eĶiet kursus, lasiet speciālas grāmatas, pārdomāiet jo bieži vien savu darbu. Jūs nedrīkstiet jums dāvēto uzticību velti valkāt. Mūsu jaunie laiki prasa no skolotāja nevien krietnu zināšanu iemācīšanu, bet prasa vēl krietna rakstura ieaudzīnāšanu. Beidzamais ir varbūt tas svarīgākais, lai jaunie pilsoni varētu sekot dzīvei un realizēt jauno garu. Skolotājam pašam jātop šī jaunā — 15. maija gara pilnam, jo citādi viņš nevarēs šo jauno garu paust skolā un arī ārpus skolas. Jaunais gars lai apgaro jūsu dzīvi, darbus, domas un pārliecību. Jaunais gars prasa no mums, lai mēs visus savus spēkus pieliekam mūsu brīvības pasargāšanai, mūsu tautas, mūsu valsts, mūsu kultūras, mūsu vislielāko vērtību izkopšanai un izveidošanai. Tas mums jādara visiem kopā vienotiem spēkiem, visiem tautas locekļiem, arī skolotājiem kā vienam vienam plecu pie pleca stāvot katram savā vietā, katram savā darbā, darot savu dar-

bu ar prieku un aizrautību no visas sirds, pašiem paliekot skaidriem savā dzīvē un visā savā būtībā. Jaunais gars prasa, lai no skolām iznāktu stipri un krietni raksturi, cilvēki ar pozitīviem uzskatiem un pārliecību, disciplinēti savā dzīvē un darbā. Tāpēc izmantojiet visus līdzekļus šī mērķa sasniegšanai, kādi jums doti. Neslavējiet par ideāliem negatīvus tipus, bet rādiet veselīgus, krietnus, spēcīgus tipus, apgarojot tos ar savu dzīvo vārdu. Diezgan ir pagājušos gadu simtenos un gadu desmitos mums stāstīti un arī vēl tagad mēģināts pierādīt, ka latvieši nekas nav un ka viņi neko kultūrai nav devuši un neko nespēj un nespēs. Tagad pienācis laiks atklat patiesību un parādīt visiem, ka latvietis savā vēstures gaitā ir radījis augstas kultūras vērtības un rada tās vēl tagad. Lai tikai atver acis un paskatās latvieša darbā. Mūsu vēsture mums kaud nedara. Mūsu bērni, mūsu jaunatne jānāca un jāiemāca turēt augsti godā mūsu lielākās vērtības un ziedot itin visu par savu Latviju, kas mūsu pašu vēstures, mūsu pašu spēkiem celta, uzturama un izveidojama par Latviju daiļu un varenu, kuŗu no jums prasa jaunais laiks, jaunais gars, kuŗu prasa mūsu vadonis, kuŗu prasa mūsu tauta un valsts. Jums to visu būs rakstīt bērna dvēselē lieliem, skaidriem burtiem, kas lai nekad tur nenodzistu, bet paliktu skaidri līdz mūža galam; rakstiet tā, lai nekad neapniktos šajos rakstos skafties, šos uzrakstītos vārdus lasīt un atcerēties. Lai to jūs varētu izdarīt, tad jums šī bērna dvēsele smalki jāpazīst. Viņa īstenībā nav balta lapa, un tikai labs pratējs var visu tur uzrakstīt, bet arī tikai tad, ja viņš to dara ar mīlošu sirdi, lielu taktu un dziļu pārdomu. Tas nav viegli, un prasa no skolotāja daudz pacietības, uzmanības un pūli. Darbu atvieglo tas, ka skolās strādā vairāki skolotāji, īpaši Rīgas skolās. Visiem skolotājiem jāstrādā kopā plānveidīgi, visiem acu

priekšā jābūt vienam kopīgam mērķim. Visiem kopā jāgādā arī par skolnieku disciplīnu, par viņu stāju. Arī par skolnieku sekmēm jūs kopīgi atbildiet. Jūs esiet viena saime, jums ir viens gars, viens pienākums. Visam jūsu darbam jābūt skaisti saskaņotam. Paldies Dievam, sūdzības par skolotāju nesaskaņam tagad ienāk arvien mazāk, mazāk kā iepriekšējos gados. Un mana vēlēšanās ir, lai nebūtu nemaz naida skolotāju starpā, nebūtu intrigu un sūdzību. Cenšaties pēc skaidrības savā dzīvē, arī skolā un klasē. Ar to iegūsiet autoritāti un bērnu vecaku un savu līdzskolotāju cieņu. Tas būs jums stiprs atbalsts, un tad skolā valdīs labs gars, tad jūsu skola būs viena no tām, kas visiem mīļa un dārga.

Mīļie skolotāji! Grūts ir jūsu darbs. Daudz no jums prasa, un ne katreiz laicīgi atmaksa atbilst pieliktām pūlēm. Padomus dot ir viegli, ja citi ir šo padomu pildītāji. Tomēr man jāsaprot, ka pazīstu tīri labi skolotāja darbu un tā grūtības, bet pazīstu arī skolotāja prieku, kad viss labi veicas un labi izdodas. Šis prieks ar uzviņu atver visas grūtības. Mūsu dienās nav ideālistu trūkuma, arī skolotāju vidū nē.

Es gribu jūs uzmodināt uz pārdomām par savu darbu un pienākumiem. Paturiet dziļi prātā mūsu tautu un mūsu valsti. Mūsu darbu lai atvieglo tas, ka par mums stāv nomodā mūsu vadonis ar saviem skaidrājiem, noteiktajiem mērķiem un norādījumiem. Mēs varam droši būt, ka mūsu vadonis neļaus nezālēm pārņemt mūsu druŗu, pārņemt mūsu iekopto dārzu, neļaus nezālēm nomākt mūsu stādījumus. Viņš atbalstīs mūs, kad mēs būsim noguruši, un uzmodinās mūs ar mīļu un spēcīgu vārdu. Viņa griba ir, lai visnotāl kalpojām Latvijai un mūsu tautai, un lai mūsu gādībā nodotos bērņus ieaudzīnāmī tāda pašā kalpībā.

Dievs, svēti Latviju!

LTA.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Instrukcija

valsts budžeta projekta sastādīšanai.

(Izdota uz likuma par valsts budžetu — Lik. kr. 1936. g. 25 — 9. panta pamata.)

I. Vispārīgie noteikumi.

1. Budžetu projekti sastāv no:
 - a) ienēmumiem un izdevumiem, kas iedalīti pēc finanču ministra izdotās klasifikācijas un sakārtoti pēc 1. un 2. paraugiem;
 - b) aprēķiniem un paskaidrojumiem ar norādījumiem uz likumiem, noteikumiem, instrukcijām, rīkojumiem, normām, tirgus cenām u. c. ziņām, uz ko šie aprēķini pamatoti.
2. Ieņēmumus un izdevumus iedala tekošos un kapitāla ieguldījumu ieņēmumus un izdevumos saskaņā ar finanču ministra izdotu klasifikāciju.
3. Speciālo budžetu ražošanas, tirdzniecības vai citu apgrozījumu ieņēmumus un izdevumus ievieto operatīvās daļas paskaidrojumos, bet ieņēmumus un izdevumus, kuŗiem pastāvīgs, no apgrozījumu apmēriem tieši neatkarīgs raksturs, — tekošos ieņēmumus un izdevumus. Operatīvo ieņēmumu un izdevumu atlikumu vai iztrūkumu uzrāda speciālo budžetu tekošos ieņēmumos vai izdevumos.
4. Paragrafu vai pantu summām tieši pretim folio labajā pusē ierakstāmi paskaidrojumi, pie kam darbinieku atalgojuma aprēķini sastādāmi 5. paraugā atzīmētā kārtībā. Ipatnējos apstākļos, ar Valsts saimniecības departamenta piekrišanu, resori var sniegt darbinieku atalgojuma aprēķinus pēc cita parauga.
5. Katra panta un paragrafa kopsummas noapaļojamas līdz pilniem latiem.
6. Budžetu projektiem pievienojami paskaidrojumu raksti, kas aptver paredzamo darbību nākamā saimniecības gadā, salīdzinot to ar tekošā un pagājušā gada darbību. Paskaidrojumu raksti pamatojami statistiskiem datiem.
7. Paredzot kreditus ēķu jaunbūvēm un kapitālām pārbūvēm, jāpievieno būvju programmas vai skices un aptuveni izmaksas aprēķini.
8. Ja būvi vai citu kapitāla ieguldījumu paredz izvest vairākos gados, bet kreditu pieprasa viena gada vajadzībām, tad pirmā gadā paskaidrojumos pievedams visa ieguldījuma izmaksas aptuvenis aprēķins, bet turpmākos gados uzrādāmi iepriekšējos gados šai vajadzībai atvēlētie krediti.

9. Jauna saimniecisku pasākumu krediti pamatojami tautsaimnieciskiem un tehniskiem pētījumiem un rentabilitātes aprēķiniem.

10. Kapitāla ieguldījumu krediti apzīmējami paskaidrojumos par pagarināmiem tīkai gadījumiem, kad nav paredzams izpildīt darbus un piegādes līdz budžeta gada beigām (V. budž. lik. p. 35) vai kad kreditu pagarināšana lietderīga un saimnieciski izdevīga. Pagarinājuma vajadzība motivējama.

11. Resoru vadītāji līdz 10. septembrim paziņo finanču ministriem nākamā saimniecības gada budžetā paredzamo ieņēmumu un izdevumu kopsummas par atsevišķām budžeta vietām, paskaidrojot pieaugumus, samazinājumus un pārkārtojumus, salīdzinot ar tekošā gada budžetu. Ziņas sniedzamas pēc 6. parauga.

Bez tam kapitāla ieguldījumu ieņēmumi un izdevumi uzrādāmi sevišķā sarakstā pa vietām un paragrafiem, uzskaitot izdevumus atsevišķi katrai lielākai būvei, darbam, iegādei vai citam kapitāla ieguldījumam vajadzīgos kreditus.

12. Uz Valsts saimniecības departamenta pieprasījumu iestādes un uzņēmumi iesūta Valsts budžetu nodalījam ieskatam 13. pantā minēto vienību sastādītos budžetu projektus, paskaidrojumu rakstus, algu sarakstus un citas ziņas.

II. Atsevišķu iestāžu un uzņēmumu budžetu projekti.

13. Katra vietējā iestāde, centrālās iestādes daļa, nodala, nozare un katrs uzņēmums un kapitāls sastāda ikgadus savas darbības apjomā nākamā saimniecības gada budžeta projektu.

14. Iepriekšējā pantā minētās vienības iesniedz savus budžeta projektus ar paskaidrojuma rakstiem līdz 1. septembrim padotības kārtībā departamenta direktoram vai tiesībās līdzīgas iestādes vadītājam.

15. Departamentu budžetu projekti. Departamentu direktori un tiesībās līdzīgu iestāžu vadītāji pārbauda iesniegtos budžetus, sastāda vietu budžeta projektus un nodod tos ar paskaidrojuma rakstiem resoru vadītājiem līdz 15. oktobrim.

IV. Resoru budžetu projekti.

16. Resoru pamata un speciālo budžetu projektus un, pēc 3., 4. un 4.a paraugiem — ieņēmumu un izdevumu kopsummas sastāda pēc resoru vadītāju norādījumiem.

17. Resoru budžetu projekti iesniedzami finanču ministriem un Valsts kontrolei līdz 15. novembrim līdz ar resoru vadītāju paskaidrojumu rakstiem 2 eksemplāros katram.

V. Valsts budžeta projekts.
18. Finanču ministrs resoru iesniegtos budžetu projektus nodod Valsts saimniecības departamentam pārbaudīšanai starpresoru komisijās.
19. Starpresoru komisijā no Valsts saimniecības departamenta, attiecīga resora un Valsts kontroles ieciet pa vienam pārstāvim. Komisijas sēdēs paskaidrojumu došanai var piedalīties arī vairāki attiecīgu resoru pārstāvji.
20. Starpresoru komisijā, kā Valsts saimniecības departamenta pārstāvis, ieciet attiecīgs Valsts budžetu nodaļas revīdents vai viņa palīgs, bet sevišķos gadījumos — Valsts budžetu nodaļas priekšnieks.

21. Starpresoru komisiju budžeta projektā uzņem summas, kuras pieņemtas vismaz ar divu komisijas locekļu piekrišanu, bet, ja šāda piekrišana nebūtu panākta, jautājumu izlemj priekšsēdētājs.
22. Par svarīgākiem Valsts kontroles un resoru pārstāvju pieteiktiem iebildumiem starpresoru komisijas priekšsēdētājs ziņo Valsts budžetu nodaļas priekšniekam.
23. Starpresoru komisijā pārbaudīto budžeta projektu Valsts saimniecības departamenta direktors iesniedz līdz ar saviem priekšlikumiem finanču ministram.
Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.
Finanču ministrs L. Ēķis.
Valsts saimniec. depart. direktors J. Skujevics.

PAMATA BUDŽETS.

(Daļas numurs un nosaukums)

(Vietas nosaukums)

V.	§§	p. p.	Tekošie	Kapitāla ieguldījumi	Kopā
			**)	**)	**)
			Ls	Ls	Ls
(Vietas nosaukums)					

*) Folio kreisajā pusē budžeta vietas nosaukums un kopsumma divreiz pastrīpojami, bet paragrafu nosaukumi un kopsummas — vienreiz.
**) Ieņēmumi vai izdevumi.

1. paraugs.
(Folio labajā pusē.)

PAMATA BUDŽETS.

(Daļas numurs un nosaukums)

(Vietas nosaukums)

Budžets (Tekošā gadā)	Faktiski (Notecējušā gadā*)	Paskaidrojumi
Ls	Ls	

*) Izdevumu budžetā šai ailē uzrādāmi faktiskie izdevumi, pieskaitot pagarināto kredītu aptuveni paredzamos izdevumus. Šais summās nav uzrādāmi izdevumi no fonda neparedzamām vajadzībām un citiem avotiem.
**) Ieņemts vai izdots.

2. paraugs.
(Folio kreisajā pusē.)

SPECIĀLAIS BUDŽETS.

(Daļas numurs un nosaukums)

(Vietas nosaukums)

V.	§§	p. p.	Ls
(Vietas nosaukums)			
A. Tekošie ieņēmumi un izdevumi.			
I. Ieņēmumi.			
(Pēc budžeta klasifikācijas).			
II. Izdevumi.			
(Pēc budžeta klasifikācijas).			
B. Kapitāla ieguldījumi.			
I. Ieņēmumi.			
(Pēc budžeta klasifikācijas).			
II. Izdevumi.			
(Pēc budžeta klasifikācijas).			

2. paraugs.
(Folio labajā pusē.)

SPECIĀLAIS BUDŽETS.

(Daļas numurs un nosaukums.)

(Vietas nosaukums.)

Budžets (Tek. gadā)	Faktiski (Notecējušā gadā*)	Paskaidrojumi.
Ls	Ls	§§ p.

*) Skat. piezīmi 1. paraugā, folio labajā pusē.

3. paraugs.

PAMATA BUDŽETS.

(Daļas numurs un nosaukums)

Kopsavilkums.

Vietu numurs pēc kārtas	*)			Budžets (Tek. gadā)	Faktiski (Notecējušā gadā**)
	Tekošie **)	Kapitāla ieguldīj. **)	Kopā **)		
	Ls	Ls	Ls	Ls	Ls
(Vietas nosaukums)					
Kopā					

*) Saimniecības gads, kuram budžeta projektu sastāda.
**) Ieņēmumu kopsavilkumā jāraksta — ieņēmumi, bet izdevumu kopsavilkumā — izdevumi.
***) Skat. piezīmi 1. parauga labajā pusē.

4. paraugs.

SPECIĀLAIS BUDŽETS.

(Daļas numurs un nosaukums)

Kopsavilkums.

Vietu numurs pēc kārtas	Ieņēmumi	*)			Budžets (Tek. gadā)	Faktiski ieņemts (Notecējušā gadā**)
		Tekošie ieņēmumi	Kapitāla ieguldīj. ieņēmumi	Kopā ieņēmumi		
(Vietas nosaukums)						
Zaudējumi						
Kopā						

*) Budžeta projekta saimniecības gads.
**) Skat. piezīmi 1. parauga labajā pusē.

4.a paraugs.

SPECIĀLAIS BUDŽETS.

(Daļas numurs un nosaukums.)

Kopsavilkums.

Vietu numurs pēc kārtas	Izdevumi	*)			Budžets (Tek. gadā)	Faktiski izdots (Notecējušā gadā**)
		Tekošie izdevumi	Kapitāla ieguldīj. izdevumi	Kopā izdevumi		
		Ls	Ls	Ls	Ls	Ls
(Vietas nosaukums)						
Peļņa						
Kopā						

*) Budžeta projekta saimniecības gads.
**) Skat. piezīmi 1. parauga folio labajā pusē.

5. paraugs.

§ 1. p. 1.	Darbinieku skaits			Ls
	193.../... (tek. g.) budž.	193.../... (nāk. g.) fakt.	193.../... (nāk. g.) projekts	
nodaļa.				
Nodaļas vadītājs VII	1	1	1	3.996,—
Šoferis 150,—				
nodaļa.				
Nodaļas vadītājs VII	1	1	1	3.996,—
1 šķ. darbvedis XI	3	3	3	6.516,—
Ziņnesis 80,—				
Pamatalgas Ls				
Izdienas pakāpes				
Ģimenes piemaksas				
Kopā Ls				
Krizes laika atvilkumi:				
No algām	Ls			
„ ģimenes piemaksām	„			
„	„			
Ls				

Ziņas par paredzamiem ieņēmumiem un izdevumiem nākošā saimniecības gadā.

PAMATA/SPECIĀLAIS BUDŽETS.

(Daļas numurs un nosaukums)

Vietu numuri un nosaukumi	193... s. g. budžets (tek. gads)	Paredzams 193... s. g. (Nāk. gads)	Pret tek. gadu	
			+	-
1. Valsts saimniecības departaments				
Paskaidrojumi				
2. Tirdzniecības un rūpniecības dep-ta				
Paskaidrojumi				
3. Nodokļu departaments				
Paskaidrojumi				
Kopā par IX daļu				
Rīgā, 193... g., ""				

(Paraksts)

ministrs

Finanču ministra rīkojums par valsts odekolona pārdošanas cenām.

Pudelēs nopildītam valsts trīskārtīgajam odekolonam nosaku šādas pārdošanas cenas:

- 1) par 0,1 litra pudeli. Ls 1,20
- 2) „ 0,25 „ „ „ „ Ls 2,70

Šis rīkojums spēkā ar izsludināšanas dienu.

1936. g. 11. novembrī.

Finanču ministrs L. Ēķis.
Nodokļu departamenta direktors J. Šmits.

Laikrakstu pārsūtīšanas maksa 18. novembra svētku gadījumā.

Pamatojoties uz likuma par pasta satiksmi 2. un 5. p. (Lik. kr. 1930. g. 43. un 1933. g. 244), nosaku, ka 18. novembra svētku gadījumā pasta iestādēm jāpieņem par parasto periodisko izdevumu tarifa likmi no izdevniecībām abonentiem adresēto un pa pastu sūtāmo laikrakstu eksemplāri, neatkarīgi no Pasta tarifa 23. p. noteiktā svāra apmēriem.

Sacītāis piemērojams visiem Latvijā š. g. 17. novembra pēcpusdienā un 18. novembra rītā iznākošiem un šajos datumos pastā nodotiem laikrakstiem.

Rīgā, 1936. g. 9. novembrī.

Satiksmes ministrs B. Einbergs.
Pasta un telegrafa direktors H. Resnais.

445. rīkojums

1936. g. 12. novembrī

par Rīgas - Rūjienas līnijas atklāšanu satiksmei no Puikules līdz Alojai.

Saskaņā ar Dzelzeļu likuma 2. pantu un Ministru kabineta piekrišanu, ar š. g. 15. novembrī atklāju vispārējai lietošanai jaunizbūvēto Rīgas - Rūjienas līniju no Puikules līdz Alojai.

Satiksmes ministrs B. Einbergs.
Dzelzeļu galv. direktors K. Bļodnieks.

107. rīkojums

1936. g. 10. novembrī

1934. g. 163. rīkojuma (izslud. „Vald. Vēstn.“ 1934. g. 234. n.) „Saraksts patentētiem ārstniecības līdzekļiem, kurus atļauts ievest Latvijā“, papildinājums.*)

287. Cantan (C-Vitamin) amp. 113. p. 1.a pkts

288. Cantan (C-Vitamin) forte amp. 113. p. 1.a pkts

*289. Preloban draže 113. p. 1.a pkts

*290. Protosil amp. 113. p. 1.a pkts

291. Vogan šķidrums 113. p. 1.b pkts

Šis rīkojums stājas spēkā nākošā dienā pēc izsludināšanas.

Pamats: Ievedmuitas tarifa 113. p. piezīme un Tautas labklājības ministrijas Farmācijas pārvaldes 1936. g. 3. novembra raksts F/16647.

Finanču ministrs L. Ēķis.
Muitas depart. direktors Arn. Landovskis.

* Skat. 1936. g. 59. rīkojumu, izsludin. „Vald. Vēstn.“ 1936. g. 148. numurā.

6. paraugs.

Valdības iestāžu paziņojumi.**Farmācijas pārvaldes paziņojums.**

Droģistu pārbaudījumi notiks š. g. 15. decembrī, plkst. 15, Farmācijas pārvaldes telpās, Skolas ielā 28. Personām, kas vēlas eksaminēties, jāiesūta līdz š. g. 12. decembrim lūgumi ar vajadzīgo zīmogrodevu, pieliekot Ls 20,— eksaminācijas naudas, apliecinību par izglītības cenzu — par pilnas pamatskolas kursu — ar latvju valodu, apliecinību par 3 gadus ilgu praksi droģu veikalā vai divgadīgu mācekļa praksi aptiekās un 2 fotografijas.

Rīgā, 1936. g. 11. novembrī.

Pārvaldes priekšn. N. Rūtenbergs.

Darbvede E. Rūtenbergs.

Pasts, telegrafs un telefons.

Ierīkotas publiskas telefona sarunu vietas:

Ķegums — Rīgas apr. Ķeguņa dzelzeļu stacijā.

Sikrags — Ventspils apr. Sikraga dzelzeļu stacijā.

Silava — Daugavpils apr. Silavas dzelzeļu stacijā.

Spruksti — Daugavpils apr. Putānu dzelzeļu stacijā.

Pārveidota Krogsētas pasta palīgnodaļa — Kuldīgas apr., Kuldīgas pagastā — par pasta un telefona palīgnodaļu.

Iekārtotas naudas pārvedumu, paku, pasta tekošu rēķinu un krājķases operācijas:

Jaunlaicenes pasta un telefona palīgnodaļā — Valkas apr., Jaunlaicenes pagastā;

Ritumu pasta palīgnodaļā — Rēzeknes apr., Kaunatas pagastā.

Sīgtas: Erzelavas pasta palīgnodaļa — Rēzeknes apr., Bērzgales pagastā;

Varkaļu telefona palīgnodaļa — Rīgas apr., Salas pagastā.

Pastā un telegrafa direktors

H. Resnais.

Ekspluat. pārv. priekšnieks V. Krūmiņš.

Meklētizbeidzamo personu 1921. saraksts.

40022. Auders Zanis-Edgars. 49361/36.
40023. Bulis Vladislavs. 49364/36.
40024. Bušs Jānis-Oskars. 49365/36.
40025. Celms Marija. 49416/36.
40026. Čičeko Kuzma. 49107/36.
40027. Driksons Arturs. 49417/36.
40028. Grosmanis Jegors. 6508/22.
40029. Kudrjavcevs Ivans. 43091/34.
40030. Kurciņš Georgs. 48548/36.
40031. Locanovs Alužs. 9496/24.
40032. Marcinkovskis Hīriss. 48921/36.
40033. Rozentals Fricis. 19360/26.
40034. Sloģis Aleksandrs. 35202/31.
40035. Valcenis Monika - Konstancija. 48752/36.
40036. Voljanskis Michails. 30916/29.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.

Kriminālās polic. pārv. priekšn. J. Silarājs.

Darbvedis Hūns.

Meklētizbeidzamo personu 1922. saraksts.

40037. Gevelis Kārlis-Alfrēds. 47445/35.
40038. Gurinovičs Stasiļavs. 48515/36.
40039. Gurinovičs Stasiļavs. 46636/35.
40040. Hoferts Akiļina. 49275/36.
40041. Jakavičs Stasijs. 39319/32.
40042. Kreimanis Movša. 48365/36.
40043. Mečestlavs Ilmars. 19212/26.
40044. Ozols Jānis-Voldemārs. 47041/35.
40045. Pētersons Jete-Emilija-Otīlija. 48424/36.
40046. Purvs-Purīņš Jēkabs. 49029/36.
40047. Ruhens Pēteris. 4892/22.
40048. Rudzītis Kārlis. 48735/36.
40049. Rutkovskis Andrejs. 49186/36.

Rīgā, 1936. g. 11. novembrī.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks

J. Silarājs.

Darbvedis Hūns.

Jelgavas apgabaltiesa,

izpildot savu 1936. g. 5. novembra nolikumu, izbeidz Zaņa-Oto Marcinkeviča meklēšanu, kas uzsākta ar sludinājumu „Valdības Vēstnesis“ 1935. g. 197. num., jo minētais Zanis-Oto Marcinkevičs atrasts.

Jelgavā, 1936. g. 7. novembrī, R. s. 301.

Priekšsēdētāja biedrs J. Stražds.

Sekretārs A. Štubis.

Priekules-Vaiņodes iec. mirtiesnesis,

pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 841.—846. p. un savu š. g. 7. novembra lēmumu, meklē apšūdzēto Lietavas pavalstnieku Aibertu Pēteru d. Tauciņu, dzim. 1913. g. 4. februārī, dzīv. Lietavā, Ilauku pag. Dūlbiņu mājās. Latvijā Tauciņš nodarbojies kā tautstrādnieks Virgas pag. Visām personām un iestādēm, kam nāktu ziņāma aps. Tauciņa uzturēšanās vieta Latvijā, nekavējoties jāziņo Priekules-Vaiņodes iec. mirtiesnesim.

Priekulē, 1936. g. 7. novembrī. 760.

Mirtiesnesis E. Hūns.

Vietējo iestāžu rīkojumi.**Kļūdas labojums.**

Saistošos noteikumus par traktieriem bez reibinošiem dzērieniem Rīgā, kas izsludināti „Valdības Vēstnesī“ š. g. 26. oktobra 244. numurā, jāizlabo pārrakstīšanas kļūda un šo noteikumu 25. pants jālasa šādā veidā:

25. §.

Ar šo noteikumu spēkā stāšanos atcelta saistošo noteikumu par traktieriem bez reibinošu dzērienu pārdošanas tiesībām Rīgā 1. un 2. daļa, kas izslud. „Valdības Vēstnesī“ 1928. g. 50. numurā, un šo noteikumu papildinājums, kas izsludināts „Valdības Vēstnesī“ 1933. g. 101. numurā, un saistošo noteikumu par tirdzniecību kioskos Rīgā, kas izsludināti „Valdības Vēstnesī“ 1933. g. 97. numurā 2., 3., 4. un 5. pants.

Rīgas pilsētas galva R. Liepiņš.
Pilsētas valdes sekretārs K. Milenbachs.

Māksla.**Nacionālā opera.**

Piektdien, 13. novembrī, „Tukšneša dziesma“, ar V. Briedi, E. Pfeiferi, P. Brīvkalni, R. Eriņu, V. Kadīki, R. Kalniņu, A. Verneru, V. Leonaiti u. c. Diriģents T. Reiters.
Sestdien, 14. nov., „Kņazs Igors“, prof. M. Šteimaja vadībā. Galvenās lomās M. Brechmane - Stengele, A. Liberte - Rebane, A. Kaktiņš, J. Niedra, E. Miķelsons u. c. Pusceņas ierobežotā skaitā.

Svētdien, 15. novembrī, plkst. 13.30 tautas izrādē „Traviata“, Violetas lomā pirmo reizi A. Pulciņa. Alfrēds — A. Priednieks, Žermans — V. Stots. Diriģents P. Barisons; plkst. 19.30 „Tukšneša dziesma“, ar V. Briedi, R. Kalniņu, V. Kadīki galvenās lomās. Diriģents T. Reiters. Pusceņas ierobežotā skaitā.

Pirmdien, 16. novembrī, „Seviljas bārdzīnis“ ar A. Straziņu un Liepājas operas solistu Alfr. Tiltiņu galvenās lomās. Tautas izrādes cenas.

Jāņa Kalniņa operas „Hamleta“ 25. izrādē, autora vadībā, otrdien, 17. novembrī.

Latvijas valsts proklamēšanas svētkos, 18. nov., plkst. 19.30 svētku koncerts diriģenta Teodora Reitera vadībā. Piedalīs solisti — H. Lūse un A. Viļmanis. Nacionālās operas simfoniskais orķestris un apvienots Nacionālās operas un Reitera koris. Pie klavierēm H. Berino. Programmā Andr. Jurjāna, J. Vitola, Jāz. Medija, E. Dārziņa, J. Medija, L. Garutas, V. Dārziņa un J. Keīša darbi. Pusceņas ierobežotā skaitā.

Vijolvirtuozs Žaka Tibo koncerts Nacionālajā operā piektdien, 20. novembrī. Programmā Bēthovena sonāta D-dūrā, Mendelsona vijolkoncerts, Šosona poēma, Debisi, Granadosa, Sen-Sansa u. k. komponistu darbi. Koncertu abonemeta 6. biļete. Pusceņas ierobežotā skaitā.

Nacionālais teātris.

Piektdien, 13. nov., plkst. 19.30 lētā izrādē „Vindzoras jautrās sievas“.

Sestdien, 14. novembrī, plkst. 19.30 „Nakts serēnāde“ ar L. Stengeļi.

Svētdien, 15. nov., pulksten 14 lētā izrādē „Vindzoras jautrās sievas“; plkst. 19.30 „No saīdenās pudeles“; parastās pusceņas.

Dailies teātris.

Piektdien, 13. nov., plkst. 19.30 „Kāroga meklētāji“.

Sestdien, 14. nov., plkst. 19.30 pirmo reizi komēdija „Svečturis“.

Svētdien, 15. nov., plkst. 14 „Mežvidus ļaudis“ un vakarā tautas izrādē dziesmu spēle „Zisija“.

Valsts svētkos — trešdien, 18. nov., dienā lētā izrādē „Pazudušais dēls“ un vakarā vēsturiskā drama „Kāroga meklētāji“ ar A. Franča svētku prologu „Kāroga sargātāji“.

Rīgas Mazais teātris.

Sestdien, 14. nov., plkst. 20, Boldeņā „Trīnes grēki“ un Strazdumuižā „Tīreļpurvs“.

KURSI.

Rīgas biržā 1936. gada 13. novembrī.

Devīzes:

1 Amerikas dollars 5,07—5,27
1 Anglijas mārciņa 25,16—25,28
100 Francijas franku 23,77—24,23
100 Beļģijas belgu 86,75—88,25
100 Šveices franku 118,10—119,60
100 Itālijas liru 26,95—27,45
100 Zviedrijas kronu 129,05—131,05
100 Norvēģijas kronu 125,75—127,75
100 Dānijas kronu 111,60—113,60
100 Austrijas šilīņu 96,00—98,00
100 Čekoslovākijas kronu 18,05—18,55
100 Holandes guldeņu 276,85—279,85
100 Vācijas marku 206,45—208,45
100 Somijas marku 11,00—11,30
100 Igaunijas kronu 137,95—139,95
100 Polijas zlotu 96,40—98,00
100 Lietavas litu 87,05—88,25
100 Dāncigas guldeņu 96,40—98,00

Vērtspapīri:

6% Latv. hip. bankas ķīlu zīmes 95—96
Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētājs P. Roļe.

Zvērināts biržas mākleris H. Kiršteins.

Redaktors M. Ārons.

Šim numuram 12 lapas puses.

Siesu sludinājumi.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, pamatojoties uz Civīllikumu 36. p. piezīmi, paziņo, ka Jūdelis-Šlioma Movšonas, dzim. 1898. g. Rīgā, un Sora Polaks, dzim. 1893. g. 24. dec. Daugavpilī, noslēguši pirmstulauības līgumu pie Rīgas notāra B. Zemgala 1936. g. 9. oktobrī ar reģistra 18198. num., ar kuru viņi noslēdzamā laulībā ir atceļusi Civīllikumu 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.

Rīgā, 1936. g. 9. novembrī.
L. 5206 24017x
Priekšsēd. b. v. J. D r a n d e.
Sekretāra v. (paraksts).

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, pamatojoties uz Civīllikumu 36. p. piezīmi, paziņo, ka Jānis Alfons Kalve, dzim. 1906. g. 4. februārī Saikavas pag., un Marija Kalniņa, dzim. Grāvītis, dzim. 1890. g. 22. aprīlī Jaunpils pag., noslēguši pirmstulauības līgumu pie Rīgas notāra J. Krūklāda 1936. g. 14. oktobrī ar reģistra 22671. num., ar kuru viņi noslēdzamā laulībā ir atceļusi Civīllikumu 79. un turpm. pantos paredzēto laulāto mantas kopību.

Rīgā, 1936. g. 9. novembrī.
L. 5226 24034z
Priekšsēd. b. v. J. D r a n d e.
Sekretāra v. (paraksts).

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, saskaņā ar Civīlprocesa nolikumu 1575. p., ar šo paziņo, ka 1936. g. 17. novembrī minētās nodaļas atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 22. martā Annas pagastā mirušā Jura Reīņa d. Lapīņa testāmentu.

Rīgā, 1936. g. 9. novembrī.
Priekšsēdēt. b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, saskaņā ar Civīlprocesa nolikumu 1575. p., ar šo paziņo, ka 1936. g. 17. novembrī minētās nodaļas atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 25. augustā Alūksnē mirušā Frīca-Konstantīna Jēkaba d. Rūnika (Rūnika) testāmentu.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.
Priekšsēdētāja b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, saskaņā ar Civīlprocesa nolikumu 1575. p., ar šo paziņo, ka 1936. g. 17. novembrī minētās nodaļas atklātā tiesas sēdē attaisis un nolasis 1936. g. 22. jūlijā Jumpravas pag. mirušā Jāņa Andreja dēla Sāļijuma testāmentu.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.
Priekšsēdēt. b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, saskaņā ar Civīlprocesa nolikumu 1575. p., ar šo paziņo, ka 1936. g. 17. novembrī minētās nodaļas atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 11. septembrī Rīgā mirušā Gustava-Adolfa Julija (Juliusa) dēla Belera (Beļfera-Beyera) un tā sievas Henriettes Johana m., dzim. Kronbergs, testāmentu.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.
Priekšsēdētāja b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, saskaņā ar Civīlprocesa nolikumu 1575. p., ar šo paziņo, ka 1936. g. 17. novembrī minētās nodaļas atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 6. jūnijā Rīgā mirušās Dores Jāņa m. Jeminefs, dzim. Zubāns, testāmentu.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.
Priekšsēdētāja b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, saskaņā ar Civīlprocesa nolikumu 1575. p., ar šo paziņo, ka 1936. g. 17. novembrī minētās nodaļas atklātā tiesas sēdē nolasis 1934. g. 18. septembrī Rūjienā mirušā Viļuma Viļuma d. Leitlānda testāmentu.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.
Priekšsēdētāja b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, saskaņā ar Civīlprocesa nolikumu 1575. p., ar šo paziņo, ka 1936. g. 14. janvārī minētās nodaļas atklātā tiesas sēdē nolasis 1935. g. 27. februārī Jumpravas pagastā mirušā Andreja Mārtina dēla Smalkā testāmentu.

Rīgā, 1936. g. 10. novembrī.
Priekšsēdētāja b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa, saskaņā ar Civīlprocesa nolikumu 1575. p., ar šo paziņo, ka 1937. g. 20. janvārī minētās nodaļas atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 5. martā Kārtvaru pagastā mirušā Kārļa-Leopolda Jāņa d. Garseja testāmentu.

Rīgā, 1936. g. 11. novembrī.
Priekšsēdētāja b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļa izklausījusi Andreja Duntauļa līgumu atzīt Jēkabu - Arvēdu Mengotu par mirušu un, pamatojoties uz 1936. g. 4. novembra lēmumu, Civīlproc. nolik. 1565.—1568. p. un Civīllik. 524. p., nolēma uzaicināt bezvēsts prombūtnē esošo Jēkabu - Arvēdu Mengotu, dzim. 1897. g. 2. februārī, 1 gada laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Vald. Vestn.“ ierasties tiesā vai dot tiesāt drošas ziņas par sevi; uzaicināt arī visas citas personas, kurām ir drošas ziņas par viņa dzīves vietu vai nāvi, iesniegt šīs ziņas tiesai, aizrādot, ka ja šīs norādītā termiņā nebūs saņemtas drošas ziņas, ka Jēkabs-Arvēds Mengots ir dzīvs, tiesa uz leģitīmētām personu līgumu un Civīlproc. nolik. 1569. p. pamata atzīs viņu par mirušu.

Rīgā, 1936. g. 11. novembrī.
L. 5294 24015
Priekšsēdētāja b. H. M i n t a l s.
Sekretārs E. L a s m a n i s.

Liepājas apgabaltiesas tirdzniecības reģ. tiesnesis, pamatojoties uz tirdz. reģ. not. 39. p., paziņo, ka Liepājas apgabaltiesas tirdzniecības reģistra „A“ daļā ar tirdz. reģ. tiesneša 1936. g. 10. novembra lēmumu (žurnāla 785. num., reģistra 556. num.) ierakstīta atklātā sabiedrība ar firmu „K. Kasparovičs un R. Epšteins“, kurās personīgā atbildībā biedri ir: 1) Kārlis Kasparovičs, dzimis Jelgavā 1880. g. 24. decembrī, ar dzīves vietu Skrundā, Ilkstes mājā; 2) Ruvenš-Henahs Epšteins, dzimis Valtaiku pag. 1905. gada 20. janvārī, ar dzīves vietu Liepājā, Graudu ielā 50. Abi Latvijas pavalstnieki.

Sabiedrības sēdekļis atrodas Liepājā, Graudu ielā 50; darbības nozārē: koku un mežu materiālu tirdzniecība.
Sabiedrība nodibināta 1936. g. 27. oktobrī uz nenoteiktu laiku, un tās darbība atklāta 1936. g. 2. novembrī. 23891z
Liepājā, 1936. g. 10. nov.

Tirdzniecības reģistra tiesnesis V. Vītņš, saskaņā ar savu 8. g. 9. novembra lēmumu, anulē Ādama Vinga Jāzepam Grandanam izdotu pilnvaru, kas apliecināta Daugavpils notāra E. Helvicha kantori 1936. g. 25. janvārī ar reģistra 131. num. 1936. g. 9. novembrī. 23915o
C. l. 795/36. 23915o
Miertiesnesis K. A v e n s.

Rēzeknes 1. iec. miertiesnesis izsludina, ka ar 1936. g. 29. aug. tiesas pavēli Basja Germanis, dzim. 1914. g. Rēzeknē, par pienācīgas tirības neievērošanu pie maizes cepšanas 1936. g. 8. augustā savā maizes ceptuvē, Rēzeknē, ieceļot maizē tāruku, atzīta par vainīgu pēc Sodu lik. 235. p. un sodīta ar Ls 10.— vai nesamaksāšanas gadījumā ar 3 dienām aresta. Spriedums stāties spēkā.

Rēzeknē, 1936. g. 10. novembrī.
Kr. 1033. 23920o
Miertiesnesis J. K l u c i s.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10, Rīgā, L. Miesnieku ielā 4, pārdos Hirša Jevelsona presi un brošējamo mašīnu, novērtētas par Ls 350.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 23985
Tiesu izpild. L. J a k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 24. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Palasta ielā 5, pārdos Jāņa Krumolda mēbeles u. c., novērtētas par Ls 1190.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 23984
Tiesu izpild. L. J a k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 25. novembrī, plkst. 10, Rīgā, L. Nometņu ielā 61, pārdos Dāva Limbēna dāmu kurpes, novērtētas par Ls 350.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 23986
Tiesu izpildītājs L. J a k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 25. novembrī, plkst. 10, Rīgā, L. Nometņu ielā 61, pārdos Dāva Limbēna dāmu kurpes, novērtētas par Ls 350.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 23986
Tiesu izpildītājs L. J a k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 25. novembrī, plkst. 10, Rīgā, L. Nometņu ielā 61, pārdos Dāva Limbēna dāmu kurpes, novērtētas par Ls 350.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 23986
Tiesu izpildītājs L. J a k s t i ņ š.

26. un 57. p. sodīta ar Ls 15.— vai maksātnespējas gadījumā ar 5 dienām aresta par tirības neievērošanu 1936. g. 23. sept. savā gajās veikalā Daugavpilī, gajās rindās 74. num.

Daugavpilī, 1936. g. 9. nov.
K. l. 859. 23908o
Miertiesn. H. Š v a r c b a c h s.

Daugavpils 1. iec. miertiesnesis, pamatojoties uz Sodu lik. 33. un 239. p., paziņo, ka ar viņa 1936. g. 25. septembra spriedumu, kas stāties likumīgā spēkā un nodots izpildīšanai, Simanis Lubovis pēc Sodu lik. 235., 26. un 57. p. sodīts ar Ls 15.— vai maksātnespējas gadījumā ar 5 dienām aresta par tirības neievērošanu savā pārtikas preču tirgotavā Daugavpilī, Imantas ielā 64.

Daugavpilī, 1936. g. 9. nov.
K. l. 596. 23909o
Miertiesn. H. Š v a r c b a c h s.

Daugavpils 1. iec. miertiesnesis, pamatojoties uz Sodu lik. 33. un 239. p., paziņo, ka ar viņa 1936. g. 3. oktobra spriedumu, kas stāties likumīgā spēkā un nodots izpildīšanai, Simanis Lubovis pēc Sodu lik. 235., 26. un 57. p. sodīts ar Ls 30. vai maksātnespējas gadījumā ar 10 dienām aresta par tirības neievērošanu savā putnu kautuvē Daugavpilī, gajās rindās.

Daugavpilī, 1936. g. 9. nov.
K. l. 861. 23910o
Miertiesn. H. Š v a r c b a c h s.

Daugavpils 1. iec. miertiesnesis, pamatojoties uz Sodu lik. 33. un 239. p., paziņo, ka ar viņa 1936. g. 16. oktobra spriedumu, kas stāties likumīgā spēkā un nodots izpildīšanai, Livša Vulfsons pēc Sodu lik. 235., 26. un 57. p. sodīta ar Ls 25.— vai nesamaksāšanas gadījumā ar 7 dienām aresta par tirības neievērošanu savā maizes ceptuvē Daugavpilī, Vestura ielā 38.

Daugavpilī, 1936. g. 9. nov.
K. l. 900. 23911o
Miertiesn. H. Š v a r c b a c h s.

Daugavpils 4. iec. miertiesnesis, saskaņā ar savu 8. g. 9. novembra lēmumu, anulē Ādama Vinga Jāzepam Grandanam izdotu pilnvaru, kas apliecināta Daugavpils notāra E. Helvicha kantori 1936. g. 25. janvārī ar reģistra 131. num. 1936. g. 9. novembrī. 23915o
C. l. 795/36. 23915o
Miertiesnesis K. A v e n s.

Rēzeknes 1. iec. miertiesnesis izsludina, ka ar 1936. g. 29. aug. tiesas pavēli Basja Germanis, dzim. 1914. g. Rēzeknē, par pienācīgas tirības neievērošanu pie maizes cepšanas 1936. g. 8. augustā savā maizes ceptuvē, Rēzeknē, ieceļot maizē tāruku, atzīta par vainīgu pēc Sodu lik. 235. p. un sodīta ar Ls 10.— vai nesamaksāšanas gadījumā ar 3 dienām aresta. Spriedums stāties spēkā.

Rēzeknē, 1936. g. 10. novembrī.
Kr. 1033. 23920o
Miertiesnesis J. K l u c i s.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10, Rīgā, L. Miesnieku ielā 4, pārdos Hirša Jevelsona presi un brošējamo mašīnu, novērtētas par Ls 350.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 23985
Tiesu izpild. L. J a k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 24. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Palasta ielā 5, pārdos Jāņa Krumolda mēbeles u. c., novērtētas par Ls 1190.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 23984
Tiesu izpild. L. J a k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 25. novembrī, plkst. 10, Rīgā, L. Nometņu ielā 61, pārdos Dāva Limbēna dāmu kurpes, novērtētas par Ls 350.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 23986
Tiesu izpildītājs L. J a k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 25. novembrī, plkst. 10, Rīgā, L. Nometņu ielā 61, pārdos Dāva Limbēna dāmu kurpes, novērtētas par Ls 350.—
Izsināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas.

mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pilsētā, Majoros, Jūras ielā 50 (vec. num.), ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 201. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā zemes gabala 53F, 1557 kv. mtr. kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 5000.—;
3) tai ir hipotēku parādi Ls 12.000.—;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 500.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļas kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 3. nov. 24004
Tiesu izpild. K. R i e k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85. p. dz.) saskaņā ar Civīlproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 800.— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civīlnodaļas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Veisberga nekust. mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas-Jūrmalas pils. Majoros, Jomas ielā, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 2020. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā zemes gabala 250F, 1396 kv. m kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 800.—;
3) tai ir hipotēku parādi Ls 17.800.—;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 80.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļas kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 3. nov. 24005
Tiesu izpild. K. R i e k s t i ņ š.

Rīgas apgabaltiesas Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Brīvības ielā 85. p. dz.) saskaņā ar Civīlproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas hipotēku bankas aizdevuma Ls 500.— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 30. janvārī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civīlnodaļas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Ludviga Eichenberga nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas Jūrmalas pils., Majoros, Viktorijas ielā 48 a (vec. num.), ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 1827. num. un sastāv no Majoru muižas atdalītā zemes gabala 577 F, 2309 kv. m kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 500.—;
3) tai ir hipotēku parādi Ls 5500.—;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 50.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļas kancelejā.

sastāvā, kas atrodas Madonas apr. Kraukļu pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 7585. num. un sastāv no Kraukļu muižas atdalītām „Avotiņu 37F“ mājām, 13,46 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2500.—;
3) tai ir hipotēku parādi Ls 3300.—;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 250.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļas kancelejā.

Madonā, 1936. g. 3. nov. 23794
Tiesu izpild. P. A s a r s.

Rīgas apgabaltiesas Madonas apr. tiesu izpildīt. P. Asars (kanceleja Madonā, Vienības ielā 9), saskaņā ar Civīlproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 3370.— nokavēto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civīlnodaļas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Korneļijas Krēmeris nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Madonas apr. Dzelzavas pagastā, ierakstīta zemes grāmatu reģ. 9218. num. un sastāv no Dzelzavas muižas atdalītām „Kalniņu 51F, 51Fa“ mājām, 9,36 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 3800.—;
3) tai ir hipotēku parādi Ls 7700.—;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 380.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civīlnodaļas kancelejā.

Madonā, 1936. g. 3. novembrī. 23795
Tiesu izpild. P. A s a r s.

Rīgas apgabaltiesas Madonas apr. tiesu izpildīt. P. Asars (kanceleja Madonā, Vienības ielā 9), saskaņā ar Civīlproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 2000.— nokavēto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civīlnodaļas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Alfreda Arklona nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Madonas apr. Meirānu pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 4976. num. un sastāv no Meirānu muižas atdalītām „Cērpelnieku 15. num.“ mājām, 32,75 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2000.—;
3) tai ir hipotēku parādi Ls 2800.—;

4) solītajiem jāiemaksa drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 200.— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodaļā.

Rīgas apgabalt. Madonas apr. tiesu izpildīt. P. A s a r s (kanceleja Madonā, Vienības ielā 9), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 2530,— nokavēto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Eduarda Šeiera nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Madonas apr. Meirānu pag., ierakstīta zemesgrāmatu reg. 7926. num. un sastāv no Meirānu muižas atdalītām „Krūmiņu 43F, 43Fa” mājām, 17,13 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 3000,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 2900,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 300,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 23800

Madonā, 1936. g. 3. novembrī.

Tiesu izpildīt. P. A s a r s.

Rīgas apgabalt. Madonas apr. tiesu izpildīt. P. A s a r s (kanceleja Madonā, Vienības ielā 9), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 3330,— nokavēto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pēterī Auziņa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Madonas apr. Saikavas pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 12071. num. un sastāv no Saikavas muižas atdalītām „Jaun- sētu 6F, 6Fa” mājām, 12,47 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 2500,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 3600,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 250,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 23801

Madonā, 1936. g. 3. novembrī.

Tiesu izpildīt. P. A s a r s.

Rīgas apgabalt. Madonas apr. tiesu izpildīt. P. A s a r s (kanceleja Madonā, Vienības ielā 9), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 150,14 ar nokavējuma renti un izdevumiem piedziņai 1937. gada 22. maijā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pēterī Berga nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Madonas apr. Mārcienas pag., ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 452. num. un sastāv no Mārcienas muižas atdalītām „Tizenhauzenu 19” mājām, 33,07 ha kopplatībā;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 1000,—;

3) tai ir hipotēku parādi Ls 220,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 100,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Cēsu-Valkas zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā. 23802

Madonā, 1936. g. 3. novembrī.

Tiesu izpildīt. P. A s a r s.

Liepājas apgabalt. Liepājas apr. 1. iec. tiesu izpild. Z. K i n e n s (kanceleja Liepājā, Dzintaru ielā 9), pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka 1937. g. 5. februārī, plkst. 10, Liepājas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 2. publiskā vairāksolīšanā Andreja Jāņa d. Bernata nekustamo mantu Nicas Podenu mājas, aptverošu 49 ha, ar saimniecības ēkām, atrodas Liepājas apr. Nicas pag., un ierakstīta Liepājas-Aizputes zemes grāmatu nodalā ar hipot. 2264. num.

Nekustamā manta novērt. pilnā sastāvā par Ls 4380, to pārdos Nicas krājaizdevu sabiedrības, Anša Frišmana, Annas Lūsens un citu prasības apmierināšanai par Ls 5014,28 ar proc. un izpild. izdev. Uz nekustamās mantas ir hipotēku parādi: Valsts zemes bankai Ls 64,69 un Otrai Liepājas savstarpējai kredītbiedrībai Ls 3500,—.

Solīšana sāksies, saskaņā ar Civilproc. nolik. 1326. p. 75% no novērtēšanas summas Ls 4380 vai no priekšrocīgu prasību summas, skatoties, kura būs augstāka pārdošanas dienā.

Solītajiem ir jāiemaksā drošības nauda Ls 438,— un jāiesniedz tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja vai apgabaltiesas civilnodalās kancelejā.

Liepājā, 1936. g. 20. oktobrī. 24065

Tiesu izpildīt. Z. K i n e n s.

Liepājas apgabalt. Liepājas apr. 1. iec. tiesu izpild. Z. K i n e n s (kanceleja Liepājā, Dzintaru ielā 9), pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1937. g. 5. februārī, plkst. 10, Liepājas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 2. publiskā vairāksolīšanā Miķeļa Pēterī d. Putra nekustamo mantu Nicas Pādānu mājas, aptverošas 28,41 ha ar saimniecības ēkām, kas atrodas Liepājas apr., Dūnikas pagastā un ierakstīta Liepājas-Aizputes zemes grāmatu nodalā ar hip. 3309. num.

Nekustamā manta novērtēta pilnā sastāvā Ls 2730,— un to pārdod Valsts zemes bankas, Nicas krāj-izdevu sabiedrības un citu prasību apmierināšanai par Ls 2654,72 ar proc. un izpild. izdevumiem. Uz nekustamās mantas ir hipotēku parādi: Valsts zemes bankai Ls 3700,—, Pēterim Saikantam Ls 1000 un nodrošinātas prasības Ls 270,— apmērā.

Solīšana sāksies, saskaņā ar Civ. proc. nolik. 1326. p. 75% no novērtēšanas summas Ls 2730,— vai no priekšrocīgu prasību summas, skatoties, kura būs augstāka pārdošanas dienā.

Solītajiem ir jāiemaksā drošības nauda Ls 273,— un jāiesniedz tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja vai apgabaltiesas civilnodalās kancelejā.

Liepājā, 1936. g. 9. novembrī. 24066

Tiesu izpildīt. Z. K i n e n s.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildīt. H. K i m e r a l s (kanceleja Balvos, Tīrgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Vilakas pag. pašvaldības Ls 286,57 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 20. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Atoiza, Rozales un Izabellas Stanislava b. Kuprišu nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Vilakas pag. Vēdniešu sādžas robežās, ierakstīta zemes grāmatu reg. 873. num. un sastāv no Vēdniešu sādžas zemes 16. viensētas divos gabalos, 12,416 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 1998,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 300,— Valsts zemes bankai un ieviesta atzīme par Jaunlatgales apr. zemes ierīc. komitejas prasības nodrošināšanu Ls 38,— ar proc. apmērā;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 199,80 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegū-

šanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 257. 23706

Tiesu izpild. H. K i m e r a l s.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildīt. H. K i m e r a l s (kanceleja Balvos, Tīrgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p., paziņo, ka:

1) Vilakas pag. pašvaldības Ls 261,41 ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 20. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Stanislava Stanislava d. Čigureva nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Vilakas pag., ierakstīta zemes grāmatu reg. 1752. num. un sastāv no 131F zemes gabala ar nosaukumu „Lapiņi”, 15,47 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 4005,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 2200,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa Ls 400,50 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties pie tiesu izpildītāja vai apgabaltiesas civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 268 23707

Tiesu izpild. H. K i m e r a l s.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildīt. H. K i m e r a l s (kanceleja Balvos, Tīrgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Teklas Kalvis ārtaulības bērna uztura piedziņai Ls 15,— mēnesī no 1924. g. 27. nov. līdz bērna pilngadībai, 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pēterī Boļeslava d. Leinika nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr. Bērziņu pag., Papurnieku sādžas zemes robežās, ierakstīta zemes grāmatu reģistrā 9527. num. un sastāv no Papurnieku sādžas zemes 1. viensētas 3 gabalos, 18,146 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 1428,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1900,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 142,80 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 2 23695

Tiesu izpildīt. H. K i m e r a l s.

Daugavpils apgabalt. Balvu iec. tiesu izpildīt. H. K i m e r a l s (kanceleja Balvos, Tīrgus ielā 7), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Voldeņāra Poriča un Rūgāju krājaizdevu sabiedrības Ls 368,— ar proc. prasības piedziņai 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jēzupa Kivkucana, dzim. 1864. g., nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Jaunlatgales apr., Rūgāju pag., ierakstīta zemes grām. reg. 9572. num. un sastāv no 362F zemes gabala ar nosaukumu „Irūkalkalns”, 26,62 ha kopplatībā ar zemi un ēkām;

2) nekustamās mantas izsoles vērtība — Ls 590,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 3300,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 59,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalās kancelejā.

Balvos, 1936. g. 7. novembrī. L. 882, 896, 897 23696

Tiesu izpildīt. H. K i m e r a l s.

Daugavpils apgabalt. Jaunlatgales iec. tiesu izpildīt. J. Avotnieks (kanceleja Vēstn. 1936. g. 51. num. izsludinātā Michaila Kalistrata d. Šinika nekustamās mantas Jaunlatgales apr. Linavas pagasta Oviņišes ciema atgriezumā, kas ieviesta zemes grāmatu reģistrā 1017. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī, sakarā ar piedziņas izbeigšanu ir atcelta.

1936. g. 10. novembrī. L. 310. 23937a

Tiesu izpildīt. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Jaunlatgales iec. tiesu izpildīt. J. Avotnieks (kanceleja Vēstn. 1936. g. 217. num. izsludinātā Pēterī Mārča d. Lāča nekustamās mantas Jaunlatgales apr. Augšpils pag. Jaunlatgales ciemā zemes gab. 141F num., kas ieviesta zemes grāmatu reģistrā 924. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī, sakarā ar piedziņas izbeigšanu ir atcelta.

1936. g. 10. novembrī. L. 963. 23938a

Tiesu izpildīt. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Jaunlatgales iec. tiesu izpildīt. J. Avotnieks (kanceleja Vēstn. 1936. g. 217. num. izsludinātā Martas Pēterī m. Zvaigznes nekustamās mantas Jaunlatgalē, Rūpniecības ielā 25, Zvaigzņu ielā 1 un Latgales ielā 4 zemes gabals 106.F num., kas ieviesta zemes grāmatu reģistrā 1852. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī, sakarā ar piedziņas apurēšanu ir atcelta.

1936. g. 10. novembrī. L. 962. 23939a

Tiesu izpildīt. J. Bormanis.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpild. J. Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Latvijas kredītbankas Daugavpils nodalās prasības apmierināšanai 1937. g. 6. februārī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Ludviga Mazura nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Daugavpils apr. Aglonas pagasta Sommersetas biezi apdzīvotā vietā, ierakstīta zemes grāmatu reg. 31586. num. (137.F grūnti), 5424 kv. metru platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 5765,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 200,— Latvijas hipotēku bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 576,50 un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-lūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kancelejā.

Krāslavā, 1936. g. 9. novembrī. Tiesu izpildīt. J. Avotnieks.

Daugavpils apgabalt. Krāslavas iec. tiesu izpild. J. Avotnieks (kanceleja Krāslavā, Zvejnieku ielā 6), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1283.—1290. p., paziņo, ka:

1) Valsts zemes bankas Daugavpils nodalās prasības apmierināšanai 1937. g. 22. maijā, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Pāvella Juŗa d. Valņiņa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Daugavpils apr. Aglonas pagastā, Kundzīnisku sādžā un ierakstīta zemesgrāmatu reg. 23681. num. (14. grūnti), 12,853 ha platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 1970,—;

3) tai ir hipotēku parāds Ls 1930,— Valsts zemes bankai;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — Ls 197,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Daugavpils-lūkstes zemes grāmatu nodalā.

Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdodamās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet divas nedēļas pirms izsoles dienas Daugavpils apgabaltiesas 1. civilnodalās kancelejā. 23710

Krāslavā, 1936. g. 9. nov.

Tiesu izpild. J. Avotnieks.

Daugavpils apgabalt. Rēzeknes 2. iec. tiesu izpild. J. Stumbergs (kanceleja Rēzeknē, 18. Novembra ielā 23) paziņo, ka:

1) Maksātnespējīgās Kristību krājaizdevu sabiedrības „Palīgs” konkursa valdes un Nikolaja Kregera prasību apmierināšanai 1936. g. 19. decembrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas civilnodalās sēžu zālē 3. publiskā izsolē pārdos Antona Andreja d. Romanovska tiesības uz ideālo pusi nekustamā mantā, kas atrodas Rēzeknes apr. Ružinas pag. Pustinku sādžā, ar zemes grāmatu reģistrā 5896. num. un sastāv no 46. viensētas, 17,655 ha platībā;

2) nekustamā manta publiskai izsolei saskaņā ar Civilproc. nolik. 1262. p., novērt. par Ls 962,— bet ideālā pusē Ls 481,—;

3) nekustamā manta ir apgrūtināta ar hipotēku parādu Valsts zemes bankai Ls 1400,—;

4) solītajiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda Tieslietu ministrijas atļauja pārdodamās nekustamās mantas iegūšanai tajos gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;

5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rēzeknes-Ludzas-Jaunlatgales zemes grāmatu nodalā;

6) tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

7) visi pārdodamās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Daugavpils apgabaltiesas 3. civilnodalā.

Rēzeknē, 1936. g. 10. novembrī. L. 47 23936

Tiesu izpild. J. Stumbergs.

Citu iestāžu sīdinājumi.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 10, Rīgā, Kalmētiema ielā 40, pārdos vairāksolīšanā Heiricha - Hansa Pēterī iekārtas mašīnas, novērtētas par Ls 2625,—, viņa dažādu nodokļu parāda piedziņai.

Rīgā, 1936. g. 13. nov. 24144

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1936. g. 20. novembrī, plkst. 11, Rīgā, Marijas ielā 103, pārdos vairāksolīšanā Hirša Ginsburga un Haima-Bera Barika mašīnstalles, novērtētas par Ls 3920,—, viņu 1936. g. tirdz.-rūpniec. nodokļu parāda piedziņai. 24136z

Rīgā, 1936. g. 11. novembrī. Nodokļu piedzinējs A. Gūtmanis

Valsts dzelzceļu ekspluatācijas direkcija

1936. g. 20. novembrī, plkst. 11, Rīgā, Gogoļa ielā 3, 106. istabā izdos rakstiskā izsolē mazākprasītājiem pa dzelzceļiem pienākušo un uz dzelzceļiem nosūtīšanai nogādājamo preču sīkstūjumu un ekspressūtījumu piegādāšanu līdz 1937. g. 31. decembrim

no turpmāk minētām stacijām uz minētām pilsētām un ciemiem vai preču un ekspressūtījumu saņēmēju mājām un no minētām pilsētām un ciemiem vai preču un ekspressūtījumu nosūtītāju mājām uz minētām stacijām:

1. No Aļoņas stacijas uz Aļoņas ciemu.
2. „Krustpils un Jēkabpils stacijām uz Krustpils un Jēkabpils pilsētām.
3. „Liepājas stacijas uz Liepāju.
4. „Jelgavas stacijas uz Jelgavu.
5. „Ogres stacijas uz Ogres pilsētu.
6. „Plaviņu stacijas uz Plaviņu pilsētu.
7. „Alūksnes „ „ Alūksnes „
8. „Apes „ „ Apes „
9. „Valkas „ „ Valkas „
10. „Rūjienas „ „ Rūjienas „
11. „Tukuma I „ „ Tukuma „
12. „Kandavas „ „ Kandavas „
13. „Lielvārdes „ „ Lielvārdes ciemu.
14. „Skrīveru „ „ Jaunjelgavu.
15. „Lubānas „ „ Lubānas ciemu.

Visās minētās stacijās, izņemot Lubānas staciju, preču piegādi uzsāks ar š. g. 7. decembri, bet Lubānas stacijā ar 1937. g. 27. janvāri.

Piedāvājumi, apmaksāti ar likumā paredzēto zīmognodevu, slēgtās aploksnēs ar uzrakstu: „Dzelzceļu ekspluatācijas direkcijai uz stacijas preču un ekspressūtījumu piegādāšanas izsolē 1936. g. 20. novembrī“ jāiesniedz līdz 1936. g. 20. novembrim, plkst. 11, 108. istabā.

Vēlāk iesniegtos piedāvājumus neievēros.

Piedāvājumā jāuzrāda: 1) iesniedzēja vārds, uzvārds, dzīves vieta un piedāvājuma iesniegšanas diena, 2) piekrišana uzņemties sludinājumā minēto darbu pildīšanu, saskaņā ar šīs izsoles darba noteikumiem un 3) maksa par preču sīkstūjumu un ekspressūtījumu piegādāšanu: par sūtījumiem svarā no 1—100 kg sant, par katru kilogramu, bet ne mazāk kā sant, par sūtījumu; par 101 līdz 500 kg smagiem sūtījumiem pie maksas par 100 kg pieskaitāmi sant, par katru kilogramu; par 501 līdz 1000 kg smagiem sūtījumiem pie maksas par 500 kg pieskaitāmi sant, par katru kilogramu un par no 1001 līdz 5000 kg smagiem sūtījumiem pie maksas par 1000 kg pieskaitāmi sant, par katru kilogramu.

Izsoles dalībniekiem jāiemaksā Dzelzceļu virsvaldes galvenā vai stacijas kasē drošības nauda Ls 100 vai arī jāiesniedz cits likumīga veida nodrošinājums. * 233360

Tuvākas ziņas un piegādāšanas darba noteikumi Ekspluatācijas direkcijā, 108. istabā, darba laikā un augšminētās stacijās.

3. Izlabojuoms.

Dzelzceļu virsvaldes mašīnu un materiālu direkcijas uz š. g. 25. novembrī izsludinātās sacensības sludinājumā, kas ievietots „Vald. Vēstn.“ š. g. 257. num. 8. lapp. 1. un 2. slējās par 2 mm resnu plombēšanas aukļu piegādi, kļūdas dēļ ievietotā 10.000 kg aukļu vietā jālasa: „1000 kg“. 23612

50.000 pudelu valsts degvīnam „Kristaldzidrais“ 0,25 ltr.,

Nodokļu departaments, L. Pils ielā 13/15, izdos piegādāt rakstiskā izsolē š. g. 19. novembrī, plkst. 11. Drošība 10% no piedāvātās kopsummas. L 4272
Noteikumi saņemami spirta monopola nodalā. 23980
1936. g. 11. novembrī. Nodokļu depart. direktora v.

Mežu departaments

1936. g. 23. novembrī, plkst. 12, Rīgā, Kalpaka bulv. 6, 4. dzīv., pārdos jauktā izsolē saimnieciskā kārtā sagatavotos skuju koku baļķus un klučus, ozola baļķus, papīrmalku, stutmalku, dedzināmo malku, plostu airus, latu nomaļu malku u. c. materiālus, kas sagatavoti un atrodas dažādās virsmežniecībās, Rīgā un Ventspilī — Mežu departamenta laukumos un ūdensdārzos.

Materiālus pārdos saskaņā ar likumu par valsts mežu un meža materiālu pārdošanu un izsniegšanu (izsl. „Vald. Vestn.“ 1936. g. 122. num.) un apstiprinātiem nosacījumiem. Mežu departaments patur tiesības izsludinātās un pārdošanai nolēmtās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem. Tuvākas ziņas un nosacījumi Mežu departamentā, Rīgā, Kalpaka bulv. 6, 6. dzīv. Tālr. 21486. 24140

Mežu departaments.

Ūtrupe. Š. g. 20. novembrī, plkst. 15, pilsētas diskonto bankas telpās, tās pašas bankas uzdevumā pārdos atklātā vairāksolīšanā vienu pērļu kakla rotu, sastāvošu no 65 pērļiem apmieram simts karātu. 24141
Tuvākas ziņas augšminētā bankā. Zvēr. biržas māksleris P. Rupners.

Šoseju un zemes ceļu depart. 3. raj. inženieris

1936. g. 23. novembrī, plkst. 11, savā kancelejā, Cēsis, Raunas ielā 10, 3. dz.

izdos jauktā izsolē 240,00 m³ laukakmeņu piegādi Cs 7 Cēsu-Limbažu ceļa bruģa pārbūvei pār šoseju no 3,332 līdz 3,889 km, pie Raiskuma tilta.

Piegādi izdos mazās vienībās pa 20 m³ katrā.
Nodrošinājums Ls 10,— par vienību, kas, līgumu noslēdzot, jāpapildina līdz Ls 20,— par vienību.
Tuvākas ziņas rajona kancelejā Cēsis, Raunas ielā 10, 3. dz., parastā darba laikā. L 4286 23977

Šoseju un zemes ceļu depart. 7. rajona inženieris

noturēs jauktas izsoles laukakmeņu piegādēm šoseju kapitālā remonta vajadzībām:

- 1) 1936. g. 24. novembrī, plkst. 10, Grundzāles pag. Dzeņos, piensaimnieku sab. telpās, Vidzemes šosejas, no 142.—146. km — 1650 m³.
- 2) 1936. g. 27. novembrī, plkst. 10, Smiltēnē, Dārza ielā 7/9, rajona kanceļijas telpās. Smiltēnes - Rankas šosejas, no 3,700 līdz 5,925 km — 1130 m³.

Piegādes izdos mazās vienībās pa 20 m³—30 m³ katrā.
Nodrošinājums Ls 10,— par vienību.
Izsoļu noteikumi un tuvākas ziņas rajona kancelejā, parastā darba laikā. L 4245 23976

Dzelzceļu 4. ceļu iec. birojā Gulbenes stacijā,

1936. g. 7. decembrī, pulksten 13, izdos jauktā izsolē ledus piegādi ar apseģšanu

- sekošās vietās:
1) 1510 m ³ Gulbenes stacijā; nodrošin. Ls 350,—	3) 150 m ³ Lubānas stacijā; nodrošin. Ls 60,—
2) 130 m ³ Madonas stacijā; nodrošin. Ls 60,—	4) 130 m ³ Sitas stacijā; nodrošin. Ls 60,—
- Ledus piegādei Gulbenes stacijā līdz ar nodrošinājumu jāiesniedz arī Nodokļu departamenta apliecība par kārtīgu nodokļu maksāšanu.
Tuvākas ziņas iecirkņa birojā darba laikā. L 4257 23979

Dzelzceļu 8. ceļu iec. birojā, Jelgavas 1. stacijā,

1936. g. 26. novembrī, pulksten 12, izdos jauktā izsolē ledus piegādi sekošās vietās:

1) 1260 m ³ Jelgavas stacijā no Lielupes; drošības nauda Ls 300,—	
2) 130 m ³ Bēnes stacijā; „ „ „ „ 35,—	
3) 150 m ³ Auces stacijā; „ „ „ „ 50,—	
4) 220 m ³ Renģes stacijā; „ „ „ „ 100,—	
5) 130 m ³ Bikstu stacijā; „ „ „ „ 50,—	
6) 150 m ³ Saldus stacijā; „ „ „ „ 50,—	
- Tuvākas ziņas iecirkņa birojā darba laikā. L 4253 23978
Piedāvājumiem, kas pārsniedz Ls 2000,—, jāpieliek izziņa par nodokļu samaksu.

Būvniecības pārvalde, Brīvības ielā 37/39, izsludina š. g. 16. novembrī sacensības:

- plkst. 12 — Jelgavas pils iekšējo ozola kāpņu jaunbūves darbiem; drošības nauda Ls 500,—
plkst. 13 — Jelgavas pils ārējo betona balustrādu uzbūves darbiem; drošības nauda Ls 200,— L 4298 24145
Ar noteik. un zīmējumiem var iepazīties Būvņ. pārvaldē.

Rembates virsmežniecība

1936. g. 16. decembrī, plkst. 12, Ogrē — Lapu ielā 9, mutiskā izsolē pārdos:

- 1) augošu mežu pēc platības un celmu skaita
6. Timužu iec. mežniecībā, 9 vienības, vērtībā no Ls 50,— līdz Ls 152,—;
- 2) nolietotas ēkas noplēšanai
- tanī pašā mežniecībā 37. Melnozolu apgaitā 5 ēkas, sadalītas 4 vienībās, vērtībā no Ls 2,— līdz Ls 15,—.

Augošu mežu pārdos uz mežu un meža materiālu pārdošanas likuma un zemkopības ministra apstiprināto noteikumu pamata. Nolietotās ēkas pārdos pret tūlītēju samaksu. Virsmežniecība patur sev tiesību izsludinātās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem. Tuvākas ziņas virsmežniecībā un pie 6. iecirkņa mežziņa. 23820b Rembates virsmežniecība.

Taurkalna virsmežniecība

1936. g. 15. decembrī, plkst. 12, Jaunjelgavas pilsētas valdes telpās pārdos mutiskā izsolē:

- 1) augošu un atmirušu mežu
- 1., 2., 4. un 5. iec. mežniecībās, pavisam 44 vienības, vērtībā no Ls 12,— līdz Ls 774,—;
- 2) saimnieciskā kārtā sagatavotu dedzināmo malku
4. iec. mežniecībā, pavisam 9 vienības, vērt. no Ls 7,— līdz Ls 100,—.

Mežu un malku pārdos saskaņā ar likumu par valsts mežu un meža materiālu pārdošanu un izsniegšanu un zemkopības ministra apstiprinātiem nosacījumiem. Virsmežniecība patur tiesības izsludinātās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem. Tuvākas ziņas virsmežniecības kancelejā un pie iec. mežziņiem. 23819 Taurkalna virsmežniecība.

Vecmuižas virsmežniecība mutiskā izsolē pārdos

augošu mežu valsts mežā un uz zemes fondā nodotām zemēm un vecas ēkas noplēšanai:

- 1) 1936. g. 15. decembrī, plkst. 10, Vecmuižas pagasta namā
1. iec. mežniecības, Zvirgzdes nov., 99 vienības, no Ls 45 līdz 340;
2. „ „ „ „ „ „ „ „ 3 „ „ „ 40 „ 75;
4. „ „ „ „ „ „ „ „ 2 „ „ „ 12 „ 20.

1936. g. 17. decembrī, plkst. 12, Tomes pag. namā

4. iec. mežniecības, Birzgales nov. 26 vienības, no Ls 70 līdz 840.

Mežu pārdos saskaņā ar likumu par valsts mežu un mežu materiālu pārdošanu un zemkopības ministra apstiprinātiem nosacījumiem, bet ēkas nojaukšanai pēc virsmežniecības nosacījumiem pret tūlītēju samaksu. Virsmežniecība patur tiesības izsludinātās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem. Tuvākas ziņas virsmežniecības kancelejā un pie iecirkņa mežziņiem. 24048 Vecmuižas virsmežniecība.

Viljaks virsmežniecība

1936. g. 15. dec., plkst. 9, Viljaks izglīt. biedr. „Zvaigzne“ telpās pārdos mutiskā izsolē:

- a) augošu un atmirušu mežu pēc platības un celmu skaita
- 1., 3., 4., 5. un 6. iec. mežniecībās; pavisam 286 vienības, vērtībā 40 sant. līdz Ls 1083,—;
- b) sekvestrētus apšu un bērzu klučus
- 1 vienību, Ls 2,90 vērtībā;
- c) sekvestrētus liepu lūkus
- 5 vienības, vērtībā Ls 2,50 līdz Ls 8,—;
- d) vecu šķūņi nojaukšanai
6. iec. mežniecībā Ls 20,— vērtībā.

Mežu pārdos saskaņā ar zemkopības ministra apstiprinātiem noteikumiem, bet pārējo pēc virsmežniecības noteikumiem. Virsmežniecība patur tiesību izsludināt vienību sarakstu mainīt. Tuvākas ziņas virsmežniecības kancelejā un pie iecirkņa mežziņiem. 23822b Viljaks virsmežniecība.

Mežotnes pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 87. labības grāmatīņu, ko šī pag. valde 1936. g. izdevusi Ludim Dumpim, Garozā. 235020

Mēra pag. valde izsludina par nederīgu 4. labības grāmatīņu, ko šī pag. valde 1935. g. izdevusi Edvardam Kalniņam. 19356b

Rēzeknes pils. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 75058. darba grāmatīņu, ko Ventspils pils. valde 1934. g. 29. maijā izdevusi Leļai Zaharovs. 23669b

Subatas pils. valde izsludina par nederīgu nozaudētu zirga pasi 21/12221, ko Lauš pag. valde 1926. g. 14. janv. izdevusi nezināmāi personai un kas vēlāk pārrakstīta Henocham Rozenbergam. 23493z

Tukuma-Talsu apr. policijas 2. iec. priekšnieks izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekš. pasi ser. LV 014458/1258, ko Remtes pag. valde 1929. g. 11. dec. izdevusi Almai-Marijai Krūtainis, dzim. Roķis. 23081z

Dažādi sludinājumi.

A/S Rīgas gumijas manufaktūra „Kontinents“ uzaicina akcionārus uz **ārkārtēju pilnu sapulci**

1936. g. 8. decembrī, plkst. 20, Rīgā, Elizabetes ielā 23, 4. dz. Dienas kārtība:

- 1) firmas nosaukuma eventuais grozījums;
- 2) dažādi jautājumi.

24002b Valde.

Maksātspējīgā parādnieka Chone Veinera kreditoru uzaicina uz

PILNU KREDITORU SAPULCI 1936. g. 25. novembrī, plkst. 19, Rīgā, Valdemāra ielā 20, 6. dz. Dienas kārtība:

- 1) pretenziju pārbaudīšana;
- 2) konkursa valdes pārskaits;
- 3) maksātspējas raksturs;
- 4) zvērētā kuratora un konkursa valdes atalgojums;
- 5) jautājuma apspriešana par mantas realizēšanu;
- 6) konkursa masas sadalīšana;
- 7) konkursa slēgšana un likvidatora iecelšana;
- 8) dažādi jautājumi.

Visus kreditorus, kas vēl nav iesnieguši savu pretenziju pierādījumus, lūdzu tos iesniegt konkursa valdei līdz sapulces dienai.

Konkursa valdes priekšsēd. 24001b zvēr. adv. G. L. Rubinšteins.

Maksātspējīgā parādnieka Lazara Lubinčika zvēr. aizgādnis zvēr. adv. pal. Nānats Sverdlins paziņo maksātspējīgā kreditoru, ka š. g. 25. novembrī, plkst. 19, Rīgā, Marijas ielā 18, 4. dz. notiks **KREDITORU KOPSAPULCE.**

Dienas kārtība:

- 1) zvērētā aizgādņa ziņojums;
- 2) konkursa valdes vēlēšana.

Zvēr. adv. pal. N. Sverdlins.

Malienas studentu biedrība uzaicina šīs biedrības mantu turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētās personas pieteikties un iesniegt prasības likvidācijas valdei Rīgā, Avotu ielā 61, 18. dz., 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“.

Šinī likā nepieteiktās tiesības un prasījumus atzīs par spēku zaudējušām, bet par biedrības mantas slēpšanu draud krimināla atbildība. 23807z

Likvidācijas valde.

Apdrošināšanas un transporta akciju sabiedrība „Daugava“ paziņo ka Mašai Kameņeckai ar 149020. num., Feigai Fridmanis ar 152877. num. un Rīgas arhidiēcēzes kūrījai ar 152880. num. vārdiem iesniegtās polises nozaudētas. Nozaudētās polises uzskatāmas par nederīgām un to vietā iesniegti duplikāti ar tiem pašiem numuriem. 23968z
Apdrošin. un transp. akc. sab. „Daugava“.

Likvidējamās palīdz. biedr. „Dzīve“ likvidatori uzaicina visas tās personas, kas savā laikā iesniegušas šīs biedrības valdei vekselus un nav tos saņēmušas atpakaļ, saņemt savus vekselus no biedrības „Dzīve“ likvidatoriem Iekšlietu ministrijā, 50. istabā, līdzņemot pasi. Vekselus uzaicinām saņemt līdz š. g. 15. decembrim. 24146 (22605z)

Latvijas pasta darbinieku kredītsabiedrība

paziņo, ka viņa no 1937. g. 1. janvāra aprēķinās par aizdevumiem 6%, par noguldījumiem uz noteiktu laiku 5%, bet — nenoteiktu laiku 4 1/2% gadā. 23808z Valde.

Bērzmuižas pag. 6. kl. pamatskolas absolventu biedr. „Avots“ apvienošanās dēļ ar Izglītības biedr. „Zieds“ Bērzmuižā un pastāvēšanas izbeigšanu, uzaicinām kreditorus, debitorus, mantas devējus un turētājus u. c., kam kādas prasības no šīs biedrības, pieteikties 1 mēneša laikā pēc izsludināšanas dienas, pie Bērzmuižas pag. 6. kl. pamatskolas absolventu biedr. „Avots“, Izglītības biedr. „Zieds“ telpās. 23817z

Bērzm. pag. 6. kl. pamatskolas absolv. biedr. „Avots“ valde.

LATVIJAS SARKĀNĀ KRUSTA Cēsvalnes nodalģ Cēsvalnē,

1936. g. 1. nov. mantu loterijas **VINNĒSTU SARAĶSTS.**

Vinnēsti krituši uz šādiem biļetu numuriem:

Ls 60,— vērtībā — 640. num.
Ls 30,— vērtībā — 1407, 1754. num.

Ls 27,— vērtībā — 1271. num.
Ls 24,— vērtībā — 41. num.
No Ls 11,— līdz Ls 20,— vērtībā: 389, 405, 831, 1138, 1145, 1478, 1586, 1860, 2101, 2229, num
No Ls 1,— līdz Ls 10,— vērtībā: 1, 35, 37, 50, 52, 66, 245, 337, 349, 359, 365, 403, 421, 436, 479, 480, 496, 530, 536, 596, 600, 639, 667, 686, 692, 810, 842, 881, 922, 929, 941, 943, 960, 990, 1029, 1040, 1043, 1071, 1077, 1092, 1097, 1225, 1257, 1286, 1291, 1359, 1415, 1429, 1501, 1507, 1560, 1584, 1610, 1611, 1631, 1673, 1675, 1677, 1682, 1724, 1726, 1729, 1737, 1767, 1772, 1865, 1906, 1927, 1932, 1962, 1990, 2013, 2099, 2117, 2140, 2188, 2213, 2258, 2263, 2313, 2323, 2337, 2366, 2423, 2461. num.

Vinnēstus iesniedz valdes loceklis I. Ķirsons grāmatveikalā Cēsvalnē. Vinnēsti jāņem 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī“ Cēsvalnē, 1936. g. 6. novembrī. 23368z Valde.

Limbažu ev. lut. baznīcas

1936. g. 25. oktobra izsoles **VINNĒSTU SARAĶSTS.**

Vinnēsti no Ls 10,— līdz Ls 50,— vērtībā: 448, 1246, 4901.

Vinnēsti no Ls 1,— līdz Ls 10,— vērtībā: 13, 51, 97, 104, 114, 133, 161, 168, 174, 186, 194, 196, 210, 221, 231, 273, 275, 276, 278, 299, 310, 321, 334, 338, 361, 363, 434, 486, 508, 510, 531, 533, 534, 580, 608, 620, 627, 633, 641, 648, 668, 671, 688, 763, 773, 787, 803, 827, 852, 874, 899, 934, 947, 971, 974, 977, 996, 1020, 1021, 1025, 1035, 1045, 1059, 1078, 1089, 1096, 1100, 1109, 1120, 1134, 1144, 1145, 1151, 1157, 1163, 1167, 1183, 1192, 1195, 1207, 1208, 1220, 1226, 1229, 1232, 1242, 1250, 1274, 1289, 1290, 1296, 1300, 1306, 1310, 1322, 1336, 1340, 1361, 1369, 1370, 1382, 1390, 1403, 1414, 1434, 1441, 1448, 1450, 1454, 1458, 1459, 1470, 1483, 1496, 1497, 1499, 1501, 1504, 1533, 1574, 1584, 1598, 1613, 1642, 1647, 1650, 1654, 1664, 1672, 1673, 1681, 1684, 1690, 1692, 1694, 1708, 1713, 1725, 1727, 1760, 1772, 1790, 1791, 1799, 1834, 1836, 1866, 1870, 1879, 1889, 1900, 1902, 1923, 1924, 1929, 1931, 1953, 1955, 1964, 1974, 1989, 2025, 2033, 2038, 2043, 2069, 2092, 2094, 2100, 2106, 2125, 2126, 2148, 2184, 2185, 2231, 2254, 2256, 2261, 2268, 2287, 2296, 2311, 2329, 2336, 2351, 2359, 2374, 2390, 2392, 2396, 2404, 2420, 2430, 2432, 2451, 2501, 2505, 2510, 2513, 2563, 2575, 2582, 2600, 2607, 2649, 2660, 2688, 2725, 2726, 2737, 2744, 2747, 2771, 2783, 2787, 2798, 2807, 2823, 2847, 2884, 2851, 2889, 2897, 2916, 2921, 2939, 2964, 2997, 3044, 3048, 3067, 3109, 3114, 3116, 3120, 3123, 3130, 3133, 3190, 3216, 3227, 3255, 3271, 3293, 3313, 3329, 3333, 3356, 3420, 3463, 3477, 3501, 3512, 3520, 3552, 3581, 3587, 3597, 3598, 3625, 3636, 3638, 3647, 3687, 3702, 3727, 3766, 3825, 3845, 3858, 3861, 3866, 3881, 3911, 3913, 3918, 3951, 3982, 3983, 3985, 3991, 3994, 3999, 4002, 4079, 4084, 4090, 4098, 4108, 4121, 4124, 4128, 4155, 4162, 4172, 4184, 4214, 4217, 4230, 4289, 4328, 4346, 4351, 4365, 4376, 4403, 4416, 4419, 4432, 4478, 4500, 4513, 4544, 4551, 4563, 4572, 4598, 4613, 4631, 4634, 4637, 4677, 4681, 4682, 4706, 4721, 4723, 4726, 4739, 4740, 4746, 4764, 4781, 4803, 4831, 4834, 4864, 4871, 4877, 4879, 4883, 4884, 4902, 4932, 4934, 4950, 4967, 4971, 4972, 5004. (22605z)

atcelšanu; ka līgums faktiski no pusēm esot atcelts, pierādot arī tie apstākļi, ka pēc līguma noslēgšanas atbildētājs pārvaldījis nekustamu īpašumu un arī kārtojis šā īpašuma hipotēkāros parādus. Apgabaltiesa prasību atraidījusi, kādu spriedumu Tiesu palāta 1928. g. 21. jūnijā apstiprinājusi, atzīstot par pierādītu atbildētāja ierunu, ka prāvnieku starpā noslēgtais dāvināšanas līgums attiecībā uz strīdā esošo nekustamu īpašumu ticis atcelts ar abu kontrahentu vienošanos.

Skatījis cauri par šo spriedumu iesniegto prasītājas kasācijas sūdzību, Senāts atrod: savā kasācijas sūdzībā prasītāja vispirms aizrāda uz to, ka Tiesu palāta, atzīstot, ka kontrahenti dāvināšanas līgumu noslēguši notāriālā kārtībā, nākusi pie nepareiza atzinuma, ka viņi šo līgumu varējuši atcelt ar vienkāršu neformālu vienošanos, kuŗa konkrētā gadījumā notikusi notāra Meikas kantori, kuŗam Plūme, kā akc. sab. „Nams-Dārzs” pilnvarnieks, un Paegle paziņojuši, ka viņi līgumu atcēluši, kādēļ notārs arī izdevis Paeglem līgumu atpakaļ. Minētais prasītājas uzskats, kuŗu viņa galvenā kārtā pamato uz CL 3572. p., atzīstams par maldu. Šis likuma pants nosaka, ka līgumu, kas noslēgts ar vienkāršu vienošanos, var arī atcelt ar tadu pašu vienošanos; bet ja līguma noslēgšanai bijusi vajadzīga sevišķa forma, tad tāda pati jāievēro arī to atceļot. Šis likuma pants nebūt nav saprotams tādā nozīmē, it kā kontrahenti līgumu varētu atcelt tikai tādā pat formā, kādā tas ticis noslēgts, t. i. kā rakstiski vai notāriāli noslēgtais līgums varētu tikt atcelts arī tikai rakstiski vai notāriāli. Pēc vispārēji atzīta principa, līguma atcelšana ar kontrahentu vienošanos var notikt tādā pat kārtībā, kā tā paša līguma noslēgšana (Sintenis, Das prakt. gem. Zivilrecht, II sēj. 487. lp.; Windscheid, Lehrbuch des Pandektenrechts 3. Aufl., 525. lpp.; Büngner, Kommentar zu dem IV B. des Privatr. 303. lp.); tikai tad, ja pie paša līguma slēgšanas prasāma sevišķa forma, šī forma ievērojama arī pie līguma atcelšanas, kas arī izteikts 3572. p. otrā teikumā. Nekustama īpašuma atdāvināšana atzīstama, kontrahentu starpā, par spēkā esošu arī bez kādas sevišķas formas ievērošanas un šā līguma ietērpšanā rakstiskā,

notāriālā formā vajadzīga tikai lietisku tiesību pārvešanai uz apdāvināto (sal. Kr. Sen. CKD. 01./33., 02./25.). Tādēļ, saskaņā ar minēto CL 3572. panta izpratni, nav likumīga pamata prasīt, lai kontrahentu vienošanās par dāvināšanas līguma atcelšanu ja arī tas būtu noslēgts notāriālā kārtībā, obligātoriski būtu izteikta arī rakstiskā, notāriālā formā; tas, pretēji kasācijas iesniedzēja domām, nav vajadzīgs, bet pietiek, ja dāvināšanas līguma atcelšanu, kuŗu var noslēgt arī mutiski kontrahenti vienojušies arī tikai mutiski. Šim atzinumam arī nemaz nerunā pretim Notār. nolik. noteikumi, uz kuŗiem prasītāja atsauca. Ar to atkrit kasācijas sūdzības 1. punkts. Tāpat atkrit arī kasācijas sūdzības 2. punkts, kuŗā prasītāja cenšas pierādīt, ka Tiesu palāta nevarējusi pamatoties uz liecinieka Landovska liecību par to, ka Plūme pēc viņa paša vārdiem, jau 1915. gadā bijis norēķinājies ar Paegli, jo šis pats liecinieks esot parakstījis kā valdes loceklis, divus protokolus, pēc kuŗiem vēl 1923. g. un 1924. gadā ticis apspriests jautājums par strīdā esošā nama pārvešanu uz sabiedrības vārda. Šie prasītājas aizrādījumi Senātā nav apspriežami, jo Tiesu palātas atzinumi par to, ka minēto protokolu parakstīšanai no Landovska puses neesot nozīmes tādēļ, ka viņš patiesībā minētās sēdēs neesot piedalījies, un ka protokolu parakstīšana nesatricinot Landovska liecības ticamību, attiecas uz lietas faktisko pusi un kādēļ kasācijas kārtībā nav pārbaudāmi. Kasācijas sūdzības 4. punktā prasītāja paskaidro, ka Tiesu palāta nepareizi neesot ievērojusi viņa aizrādījumus uz atbildētāja nekonsekvento izturēšanos šajā lietā, jo no sakuma atbildētājs esot iegalvojis, ka līgums nemaz neesot noslēgts un izpildīts, bet vēlāk viņš no šās versijas esot atteicies un apgalvojis, ka līgums gan esot noslēgts, bet pēc tam uz vienošanās pamata ticis atcelts. Visiem šiem prasītājas paskaidrojumiem nav izšķirošas nozīmes, jo, ja arī minētā nekonsekventa izturēšanās no atbildētāja puses būtu konstatējama, tad tā nekristu svarā, jo, kā to Senāta CKD, jau paskaidrojis (1928. g. spried. № 259), no atbildētāja jau pēc viņa procesuālā stāvokļa nevar prasīt konsekvenci viņa izvēlētos aizstāvēšanas līdzekļos. Ka-

sācijas sūdzības 5. punktā prasītāja nepamatoti pārmet Tiesu palātai, ka viņa nesot apsvērusi pretrunas liecinieku Meikes un Landovska liecību starpā. Patiesībā prasītāja uzdotās pretrunas šajās liecībās nemaz nav konstatējamās, jo Meikes liecība, ka Paegle un Plūme viņam 1914. g. uzdevuši līgumu korborēt, bet pagaidām nesteigties ar korborāciju, nemaz nerunā pretim Landovska liecībai, ka 1915. g. Plūme steidzinājis korborāciju; ka tas būtu noticis tūlīn pēc līguma noslēgšanas, no Landovska liecības neizriet. Tāpat nepamatoti kasācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Tiesu palātai liecinieka Roberta Plūmes liecības sagrozīšanu. Pretēji prasītājas apgalvojumam, Roberts Plūme apliecinājis, ka viņš ar tēvu dzīvojis kopā ar (lai gan nelieliem) pārraukiem, tā tad nevis, ka apgalvo prasītāja, pastāvīgi. Tādēļ Tiesu palāta, neskatoties uz Roberta Plūmes liecību, ka tēvs bijis Rīgā tikai vienu reizi, varēja atzīt, ka viņš tomēr Rīgā bijis vairākas reizes, jo par to dēls, kas ar tēvu nav dzīvojis kopā bez pārtraukumiem, varēja arī nezināt. To apstākli, ka Plūme 1916. un vēlākos gados namu uzdevis kā piederošu akc. sab. „Nams-Dārzs”, Tiesu palāta savā spriedumā apspriedusi, bet neskatoties uz šādu Plūmes rīcību aiz spriedumā minētiem motīviem nakusi pie atzinuma, ka viņš ar Paegli vienojies par līguma atcelšanu. Šis Tiesu palātas atzinums attiecas uz lietas apstākļu iztīrīšanu pēc būtības un nav tādēļ kasācijas kārtībā pārbaudāms; ar to atkrit visi prasītājas paskaidrojumi kasācijas sūdzības 5. punktā, kurā viņa apstrīd šo Tiesu palātas atzinumu pēc būtības un cenšas pierādīt, ka tāda vienošanās neesot notikusi.

Aiz visiem aprādītiem iemesliem Senāts atrod, ka Tiesu palāta, nākot pie atzinuma: a) ka notāriāli noslēgta dāvināšanas līgumu kontrahenti var atcelt arī ar vienkāršu mutisku vienošanos, un b) ka konkrētā gadījumā starp Plūmi un Paegli vienošanās par līguma atcelšanu faktiski esot notikusi, nav prasītājas minētos likumus pārkāpusi. Tālāko jautājumu, kas lietā radies sakarā ar pēdējo Tiesu palātas konstatējumu, proti, vai Paegļa vienošanās ar Plūmi par līguma atcelšanu atzīstama

par saistošu arī prasītājai, Tiesu palāta izšķirusi apstiprinoši uz tā pamata, ka Plūme, kā akc. sab. „Nams-Dārzs” ģenerālpilnvarnieks (par ko liecinājis liecinieks Meike), varējis atsāties no noslēgtā līguma arī bez sevišķa valdes lēmuma. Šis Tiesu palātas uzskats nesaskan ar viņas pašas minēto CL 4371. p., pēc kura ģenerālpilnvarniekam nebūt nav tiesības pārzināt itin visus pilnvarotāja lietas (tādas tiesības pieder universālpilnvarniekam), bet gan tikai zināmās šķiras lietās. Tādēļ no tā fakta vien, ka Plūmem bijusi ģenerālpilnvara no prasītājas, Tiesu palāta, nekonstatējot kādas īsti lietu šķiras viņam bijušas uzticētas un nekonstatējot arī CL 4385. p. priekšnoteikumus, nevarēja nākt pie atzinuma, ka Plūme, būdamis ar valdes lēmumu pilnvarots iegūt strīdā esošo namu prasītājai, būtu arī eo ipso (bez attiecīga valdes lēmuma) bijis pilnvarots no prasītājas, atteikties no noslēgtā dāvināšanas līguma. Tā tad Tiesu palāta, nākot tagadējā lietas stāvoklī pie atzinuma par Plūmes pietiekošu pilnvarojumu šajā ziņā, pielaidusi sprieduma motīvu nepareizību, ar to pārkāpjot CPN 711. pantu, kādēļ viņas spriedums atceļams.

Aiz aprādītiem iemesliem Senāts nolēmj: Tiesu palātas 1928. g. 21. jūnija spriedumu CPN 711. panta pārkāpuma dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

38. 1930. g. 28. oktobrī, Mozus Fūrmaņa pilnvarnieka zv. adv. Bērziņa lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Seiner Reitbrat un citu prasībā pret Mozusu (Movšu) Fūrmani, un prasītāju pilnvarnieka zv. adv. Rūbinšteina paskaidrojums. (L. № 128.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: prasītāji lūdz atcelt mantu devēja, Ovseja Fūrmaņa, ar savu dēlu, Mozusu Fūrmani, 1910. g. 2. decembrī noslēgto mantojuma līgumu par mantu devējam piederošo immobilu Rīgā, V, 85 un apstiprinātu prasītāju intestātmantošanas tiesībās uz minēto immobilu. Savu prasību prasītāji pamato uz to, ka mantu devējam, Ovsejam Fūrmanim, kuŗa sieva, bet prasītāju māte, Sora Fūrman, nomirusi pirms

mantu devēja nāves, nav bijusi tiesība nāves gadījumam rīkoties par visu immobilu, kas iegājis mantu devēja un viņa sievas kopējā mantībā un tāpēc piederot pie turpinošos mantu kopības, kuŗa palikusi pēc mantu devēja nāves. Atbildētājs, Mozes Ovsejs, neatzīst prasību uz tā pamata, ka minētais immobilis apstiprināts zemes grāmatās mantu devējam un bijis viņa labieģūtā manta, par kuŗu viņam tādēļ esot bijusi tiesība brīvi rīkoties arī nāves gadījumam. Apgabaltiesa apmierinājusi prasību, atraidot vienīgi Meras Fūrmans prasību. Apgabaltiesas spriedumu pārsūdzējuši atbildētājs un Mera Fūrmaus. Tiesu palāta apstiprinājusi apgabaltiesas spriedumu, uzliedot Mozesam Fūrmanim Merai Fūrman par labu Ls 21,36 lietas vešanas izdevumu par otro instanci. Tiesu palātas spriedumu pārsūdzējis atbildētājs vien. Pēc atbildētāja parcizā aizrādījuma viņa kasācijas sūdzībā Tiesu palātai nebija likumīga pamata Merai Fūrman piespriest lietas vešanas izdevumus, jo Tiesu palāta taisni atstājusi Meras Fūrman apellācijas sūdzību bez ievēribas, tā tad šajā daļā lietu izspriedusi atbildētājam par labu. Šādos lietas apstākļos Tiesu palātai bija jāpiemēro CPN 870. p. un ievērojot, ka apzīmētā daļā lieta otrā instancē tikusi izspriesta no vienas puses atbildētājam par labu (atraidot Meras Fūrman apellācijas sūdzību) un no otras puses arī Merai Fūrman par labu (atraidot atbildētāja apellācijas sūdzību), jāapsprīež jautājums par lietas vešanas izdevumu kompensāciju. Tāpēc Tiesu palātas spriedums vispirms daļā attiecībā uz otrā instancē Merai Fūrman atbildētāja piespriestiem lietas vešanas izdevumiem atceļams aiz CPN. 870., 871. p. pārkāpumiem. Tāpat Tiesu palātai nebija tiesības atstāt bez ievēribas un pat bez apsprīešanas atbildētāja aizrādījumu paskaidrojumā uz prasības rakstu un Tiesu palātas 1927. g. 21. novembra sēdē, ka prasītāja Šeina Reitbrat uzrakstā uz mantošanas līgumu izteikusi savu piekrišanu šim pēdējam, un ka viņa tāpēc zaudējusi tiesību šo mantošanas līgumu apstrīdēt. Atzīstot par nepamatotu Meras Fūrman apellācijas sūdzību un līdz ar to viņas prasību par mantošanas līguma atceļšanu taisni uz tā pamata, ka viņa šo līgumu parakstījusi līdz, Tiesu pa-

lātai bija jāņem stāvoklis arī attiecībā uz atbildētāja aiz tiem pašiem iemesliem pret Šeina Reitbrat prasību celto iebildumu. Neizpildot šo, Tiesu palāta pārkāpusi CPN. 339., 711. p. Pārējās daļās atbildētāja kasācijas sūdzība nepelna ievēribu. Vispirms, tas apstākļi vien, ka zināms immobilis skaitās pēc zemes grāmatām uz viena no laulātiem vārda, pēc Vidzemes pils. tiesībām nepiešķir immobilis atveišķis mantas īpašību (Senāta CKD. spried. 23./177.; 27./417.; 28./458.). Ka CL 82., 84. p., kuŗi dod vīram tiesību par imobilijem, kas zemes grāmatās apstiprināti uz viņa vārdu, rīkoties pēc viņa ieskata, attiecas vienīgi uz laulības pastāvēšanas laiku; jo minētās vīra rīkošanās tiesības izriet no vīram piederošās aizgādības tiesības (eheliche Mundialgewalt, CL 12. p.; Gūrgens, Die Lehre von der ehelichen Gütergemeinschaft nach Livl. Stadtrecht 28. § 94. Ip. pie 2. piez.). Tā tad, vīra tiesība, par apstiprinātiem uz vīra vārda imobilijem rīkoties vienīgi starp dzīvajiem, nekad nav attiecināma uz viņa rīkojumiem nāves gadījumam, jo ar vīra nāvi dabiski izbeidzas viņa, kā vīra, aizgādība (Gūrgens l. c. 177. p. pie 3. piez.). Tādēļ vīra rīcības tiesība nāves gadījumam, t. i. vīra testēšanas tiesība par laulāto mantu kopību, apsprīežama vispirms uz vispārējā pamata, t. i. pēc CL 1993. p., kas piešķir brīvas testēšanas tiesību vienīgi par testātoram piederošām mantām. Ja nu immobilis, kaut tas arī tiktu apstiprināts uz vīra vārda, tomēr iegājis laulāto mantu kopībā, tad vīrs, laulībai izbeidzoties, nevar par šo immobilu, kas nepiederēja viņam vien, rīkoties nāves gadījumam. Tāpēc mantu devējam runā esošā gadījumā nebija tiesības par minēto immobilu rīkoties nāves gadījumam vienīgi vienam pašam bērnam (t. i. atbildētājam) par labu, ar kuŗu viņš, tāpat kā ar pārējiem saviem bērniem, dzīvoja turpinātā mantu kopībā (Senāta CKD. spried. 27./417.; 27./863.). No tā, ka (tagad vairs spēkā neesošais) CL 967. p. nepiešķir tajā paredzētiem imobilijem mantota immobila īpašību, nemaz neizriet, ka par tādiem viņu formālais (pēc zemes grāmatām) īpašnieks varētu brīvi rīkoties nāves gadījumam tikai vienam pašam bērnam par labu, pastāvot turpinātāi mantu kopībai starp pārdzīvo-

jošo tēvu un viņa bērniem (sk. Senāta CKD. spried. 27./863.). Tā tad atbildētājam nav tiesības uz minētā mantošanas līguma pamata iegūt visu immobilu, bet gan tikai tajā daļā, kurā mantu devējs varētu rīkoties brīvi par šo immobilu, t. i. tajā daļā, kurā pašam mantu devējam immobils piederējis kā pārdzīvojušam laulātam pēc CL 1831. p. un bez tā vēl, saprotams, bērna daļā, kurā atbildētājam, līdzīgi pārējiem bērniem (cik tālu tie nebija piekrituši mantošanas līgumam), jau pienākas no turpiņošos mantojuma masas. Tā tad Tiesu palātas spriedums daļā attiecībā uz lietas vešanas izdevumu uzlikšanu otrā instancē atbildētājam Mozusam Fūrmanim par labu Merai Fūrmanis, kā arī attiecībā uz prasītājas Šeines Reitbrat prasības apmierināšanu, atceļams CPN. 399., 711., 870., 871. p. pārkāpumu dēļ, bet pārējās daļās atbildētāja kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma.

Aiz aprādītiem iemesliem Senāts nolēma: Tiesu palātas 1928. g. 14. maija spriedumu daļā attiecībā uz lietas vešanas izdevumu otrā instancē uzlikšanu atbildētājam, Mozusam Fūrmanim, par labu Merai Fūrmanis, kā arī attiecībā uz Šeines Reitbrat prasības apmierināšanu, CPN. 339., 711., 870., 871. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu šajā daļā nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā; pārējā daļā Mozusa Fūrmana pilnvarnieka zv. adv. Bērziņa kasācijas sūdzību, uz CPN. 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

39. 1930. g. 26. septembrī/30. oktobrī. Karlīnes Ruks pilnvarnieka zv. adv. Ozola lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Kārļa Ruksa mantojuma masas prasībā pret Karlīni Ruks. (L. № 139.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: prasītāja Kārļa Jana d. Ruksa mantojuma masa lūgusi atzīt viņu par mantinieci uz pusi no Kārļa Kārļa dēla Ruksa atstātā mantojuma un starp to arī uz pusi no „Cīncu” mājām Lejasciema pagastā. Pretēji Tiesu palātas domām, konkrētā prasība nav raksturojama kā CL 2599. u. turpm. p. paredzētā mantojuma prasība (hereditatis petitio). Mantojuma prasības mērķis nav vis tikai mantošanas

tiesību atzišana, bet arī visa mantojuma, vai no tā pienākošās daļas, vai arī atbildētāja valdīšanā esošo un pie mantojuma piederīgo priekšmetu izdošana (CL 2602. p.). Šās prasības priekšnoteikums tā tad nav vis tikai prasītāja mantošanas tiesību neatzišana no atbildētāja puses, bet arī no prasītāja pieprasītā mantojuma (vai tā daļu) neizdošana no atbildētāja puses, sakarā ar ko tad arī vajadzīgs, lai mantojums (vai tā daļas) prasības ceļšanas laikā atrastos atbildētāja valdīšanā, izņemot ficta possessio gadījumu (CL 2600., 2602., 2603. p.; sk. arī Ērdman, System, IV sēj. 437. lp. u. turpm.). Konkrētā gadījumā minētie hereditatis petitio priekšnoteikumi pēc prasības sūdzības satūra nav konstatējami, neviens no prāvniekiem to esamību neapgalvo un arī Tiesu palāta tos nav nodibinājusi, kādos apstākļos Tiesu palātai nebija pamata šo prasību kvalificēt kā hereditatis petitio. Pretēji kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījumam, celtā prasība nav uzskatāma arī par CPN. 2069. p. paredzētu prasību, kuŗas mērķis ir proklamas laikā nepieteikto pretenziju atzišana par iznīcinātām. Šādu prasību prasītāja konkrētā gadījumā nav cēlusi un arī nevarēja celt jau aiz tā vienkāršā iemesla, ka apgabaltiesa ar savu apsardzības kārtībā taisīto 1924. g. 20. maija lēmumu, ar kuŗu par vienīgo Kārļa Kārļa d. Ruksa mantinieci apstiprināta atbildētāja, nekādas proklamas laikā nepieteiktas prasības nav atzinusi par iznīcinātām. Istenībā konkrētā prasība raksturojama kā CPN. 3. (1801.) pantā paredzētā prejudiciālā prasība, kuŗas mērķis ir prāvnieku starpā attiecība uz Kārļa Kārļa d. Ruksa mantojumu pastāvošo juridisku attiecību nodibināšana, atzīstot, ka prasītājai (līdzīgi atbildētājai) ir mantošanas tiesības uz minētā mantojuma vienu pusi. Ar sacīto atkrit visi atbildētājas paskaidrojumi viņas kasācijas sūdzībā, kuŗos viņa cenšās pierādīt, ka: a) šī prasība uzskatāma par noilgušu, kā celta pēc CPN. 2070. pantā aprādītā termiņa, un b) ka tā tāpat būtu atzīstama par noilgušu arī no Tiesu palātas viedokļa, kuŗa prasību raksturojusi kā hereditatis petitio. Istenībā par noilguma termiņa piemērošanu, par kuŗu atbildētāja runā savā kasācijas sūdzībā, nevar būt runas attiecībā

tās. Šajā ziņā Latvijas likums par laulību 63. p. nosaka, ka lietas par laulības šķiršanu iztiesā apgabaltiesa prasību kārtībā pēc vispārējiem CL. noteikumiem, ar likumā par laulību sevišķi aprādītiem izņēmumiem. Jautājumā par ārvalstu tiesu spriedumu atzišanu vai izpildīšanu likums par laulību nekādus sevišķus noteikumus neparedz. Tā tad jāpiemēro šajā jautājumā CPN. 1273. u. turpm. p. noteikumi par ārvalstu tiesu spriedumu izpildīšanu. Starp Latviju un Padomju Krieviju nav konvencijas par spriedumu savstarpēju atzišanu vai izpildīšanu, kādēļ jautājums par laulības likumīgu pastāvēšanu Latvijā ir Latvijas tiesām jāizšķir patstāvīgi pēc būtības, ievērojot pie tam vēl to, vai un cik tālu ārvalstu tiesas spriedums saskan ar Latvijas sabiedrisko iekārtu un ar Latvijas likumiem (CPN. 1279. p.). Šajā ziņā Tiesu palāta pareizi uzsvērusi, ka spriedums laulības šķiršanas lietā, kurā pretējā puse netika aicināta un kurā nav izšķirts jautājums par vienu vai otra parda vainu, nesaskan ar Latvijā pieņemto „ordre public” un ar Latvijas likumiem vispār. Tāpēc atkrīt visas atbildētāja uz minēto apliecinību pamatotās ierunas pret tagadējo alimentācijas prasību un visa šo ierunu apstiprināšanai kasācijas sūdzībā izteiktā argumentācija. Tā tad Tiesu palāta, atraidot atbildētāja pret tagadējo prasību celtas ierunas, nav atbildētāja minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Aiz aprādītiem iemesliem Senāts nolēma: Ādolfa Dreimāņa kasācijas sūdzību, uz CPN. 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

42. 1930. g. 28. oktobrī. Fabianovas sv. Jūra baznīcas draudzes padomes lūgums atcelt Tiesu palātas lēmumu Fabianovas sv. Jūra baznīcas prasībā pret Zemkopības ministriju. (L. № 159.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš.

Senāts atrod: apgabaltiesa ar savu 1927. gada 22. decembra rezolūciju, kuŗa tajā pašā dienā CPN. 714. p. kārtībā pasludināta kā nolēmums galīgā veidā, ir atstājusi bez virziena prasītājas apellācijas sūdzību, dodot 7 dienas laika apellācijas trūkumu novēršanai, bet ar 1928. g. 9. janvāra

priekšsēdētāja rezolūciju izsniegusi apellāciju atpakaļ trūkumu nenovēršanas dēļ. Tiesu palāta atstājusi bez ievēribas blakus sūdzību par apellācijas izsniegšanu atpakaļ aiz tā iemesla, ka apgabaltiesai esot rīkojusies pareizi, atdodot prasītājai apellācijas sūdzību CPN. 270. p. kārtībā, jo: a) 1927. g. 22. decembra lēmums par apellācijas atstāšanu bez virziena ticis pasludināts CPN. 704., 714. p. kārtībā; b) sevišķais paziņojums par šo lēmumu, pretēji blakus sūdzētājas domām, pēc CPN. 756. p. nebijis sūtāms, jo prāvnieki izsaukti tiesas sēdē ar pavēstēm un viņiem bijis jāzina par iznestā lēmuma saturu. Pretēji Tiesu palātas domāni, CPN. 756. p. taisni uzsver, ka apellācija tiek atstāta bez virziena ar tiesas lēmumu, kurš lūdzēja m tiek paziņots. CPN. 704., 714. p. satur vispārīgu noteikumu parastai kārtībai, kādā sludina tiesas spriedumus vai lēmumus. Ja par kāda lēmuma pasludināšanu paredzēta sevišķa kārtība, tad tā, kā izņēmums no parastās kārtības, sevišķi jāievēro, jo citādi nebiitu nozīmes speciālam noteikumam (Kriev. Sen. CKD. spried. 80./244.). CPN. 756. p. taisni paredz šādu izņēmumu no 704., 714. p. noteiktās kārtības, jo pēc šā 756. p. istā satura par apellācijas atstāšanu bez virziena jāpaziņo apellātoram atsevišķi, neatkarīgi no lēmuma pasludināšanas publiskā sēdē, pie kam šajā pantā paredzētais termiņš apellācijas trūkumu novēršanai skaitāms no faktiskās paziņošanas dienas (Kriev. CKD. spried. 72./540.; 74./725.; 80./244.). Neatkarīgi no jau teiktā, tiesai bija jāņem vērā, ka uz 1927. g. 22. decembra sēdi prāvnieki bija aicināti tikai jautājumā par apellācijas termiņa atjaunošanu (sk. rezolūciju uz prasītājas 1927. g. 30. novembra raksta), un pie tam ar pavēstēm, kuŗās prāvnieku ierašanās apzīmēta „pēc vēlēšanās”. Konstatējot, ka apellātore tiesas sēdē nav ieradusies, un izšķirot, bez termiņa atjaunošanas jautājuma, vēl jautājumu par apellācijas virzīšanu, tās trūkumiem un šo trūkumu nenovēršanas sekām, tiesai bija lēmums par pēdēji minētiem apstākļiem jāpaziņo iesniedzējam ar sevišķu paziņojumu. Tā tad nenodot apellātoram īpašu paziņojumu CPN 756. p. kārtībā, un nenodibinot ar tā izsniegšanu isto momentu, no kuŗa

jāsāk skaitīt tiesas noteikto 7 dienu termiņu, apgabaltiesa priekšlaicīgi atzinusi apellācijas sūdzību prasītāji. Apstiprinot apgabaltiesas rīcību, Tiesu palāta pārkāpusi CPN. 756. p., kādēļ tās lēmums nav uzturams spēkā, kādēļ Senāts **n o l e m j**: Tiesu palātas 1928. g. 9. maija lēmumu CPN. 756. p. pārkāpuma dēļ atcelt un lietu nodot izlemšanai no jauna Tiesu palātai citā tiesas sastāvā.

43. 1930. g. 27. novembrī. Trešās personas Hūgo Fišera pilnvarnieka zv. adv. Petkeviča lūgums atcelt Tiesu palātas lēmumu Valdemāra Grunduļa prasībā pret Teodoru Kergalvu, Antonu Filingeru un Antoniju Neilands. (L. № 160.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Senāts atrod: kaut gan blakusintervenients var iestāties lietā arī ar apellācijas sūdzību un proti arī tad, kad paši parti spriedumu nepārsūdz, ja vien blakus intervenients ievērojis apellācijas termiņu (Kr. Senāta CKD spr. 76./442. Kuročkinas lietā). Tomēr blakusintervenients, kas jau bija lūdzis pirmās instances tiesu, pieļaut viņu kā trešo personu lietā, un kā lūgumu tiesa bija atraidījusi ar sevišķu blakus lēmumu, nevar vairs it kā atjaunot savu jau vienreiz atraidīto lūgumu tādā veidā, ka viņš nu vienkārši iestātos lietā ar apellācijas sūdzību, bet gan viņam šādos apstākļos bija jāpārsūdz tas blakus lēmums, ar kuru pirmās instances tiesa bija atraidījusi viņa lūgumu. Šis teikums izriet no tā vispārējā principa, ka reiz likums paredz un pieļauj blakuslēmuma pārsūdzamību atsevišķi no apellācijas sūdzības, tad likums ar to arī uzliek partam par pienākumu taisni izlietot šādu blakus sūdzēšanas ceļu un tā tad nepieļauj iespēju aprādīto blakus lēmumu pārsūdzēt kopā ar apellācijas sūdzību. Šo principu un proti taisni sakarā ar CPN 663. p. noteikti uzsvēris arī Kr. Senāts (CKD spried. 76./182. Manochina lietā). No tagadējās lietas redzams, ka apgabaltiesa ar savu 1926. g. 26. novembra protokola lēmumu trešās personas, Hūgo Fišera, lūgumu atstājusi bez ievēribas. Šo lēmumu Fišers nebija pārsūdzējis blakus sūdzības kārtībā. Tāpēc viņam nav tiesības panākt viņa pieļāšanu lietā ar apellā-

cijas sūdzību, jo jautājums par viņa nepieļāšanu jau galīgi izšķirts ar pirmās instances tiesas lēmumu, kurš kā nepārsūdzēts stājies šajā ziņā likumīgā spēkā. Tas apstākļi vien, ka apgabaltiesa nosūtījusi Tiesu palātai Fišera apellācijas sūdzību, saprotams, nebija saistošs Tiesu palātai, kura varēja patstāvīgi izšķirt jautājumu par apellācijas sūdzības pamatotību. Aiz aprādītiem iemesliem atrodot, ka Tiesu palāta pareizi atstājusi Fišera apellācijas sūdzību bez caurskatīšanas, kādēļ viņa kasācijas sūdzība atraidāma, Senāts **n o l e m j**: Hūgo Fišera pilnvarnieka zv. adv. E. Petkoviča kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

44. 1930. g. 27. novembrī. Jāņa Zaķiņa pilnvarnieka zv. adv. Tumanska lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu Jāņa Zaķiņa prasībā pret Jēkabu Rozen tālu. (L. № 178.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Senāts atrod: saskaņā ar Senāta CKD spried. 28/52, kreditoram vekseļa pazaudēšanas gadījumā nav atņemta tiesība prasīt vekseli aprādīto summu uz to materiālo juridisko attiecību (piem., aizdevuma) pamata, kuras bijušas paša vekseļa pamatā un kreditoram tādēļ arī nevar nogriezt ceļu šādas juridiskas attiecības, kā prasības tiešo pamatu, pierādīt ar visiem procesuāliem līdzekļiem (Kriev. Sen. CKD spried. 16/41), tomēr pirms šādas prasības iesniegšanas iepriekš pieņemt par vekseļa pazaudēšanu Veks. lik. 77. u. turpm. p. kārtībā. Tā tad tagadējā prasība, ciktāl tā balstās uz partu materiālām juridiskām attiecībām, ir priekšlaicīga, bet kā vekseltiesiskai prasībai tai trūkst pamata, jo kā pareizi apsver Tiesu palāta, vekseļa summas piespiedu piedzišana pēc nozaudētā vekseļa nav paredzēta vekseļu likumos. Atrodot tādēļ, ka Tiesu palāta prasītāja minētos likumus nav pārkāpusi, kādēļ kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts **n o l e m j**: Jāņa Zaķiņa pilnvarnieka zv. adv. V. Tumanska kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

45. 1930. g. 29. oktobrī. Emīlijas Cers pilnvarnieka zv. adv. E. Strautnieka lūgums par Tiesu palātas sprieduma atcelšanu Emīlijas Cers prasībā pret Emīlu Cers un Latvijas banku, un pēdējās pilnvarnieka zv. adv. pal. J. Dambekalna paskaidrojums. (L. № 180.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Senāts atrod: lai tiktu nodibināta sievas atsevišķa manta (bona receptitia) CL 27. p. 3. punkta nozīmē, katrā ziņā vajadzīgs zināms rezervācijas līgums laulāto starpā, jo citādi tomēr šī manta, kaut arī tā iegūta ar sievas atsevišķu darbu, vēl neatsvabinās no vira pārvaldības (Erdmann, System I, 395. lp.). Pretēji prasītājas domām, ne mutiski, ne rakstiski līgumi laulāto starpā par atsevišķas mantas nodibināšanu nav saistoši trešām personām bez attiecīgas publikācijas izdarīšanas (Erdmann, System I, 394. lp.). Atrodot aiz aprādītiem iemesliem, ka Tiesu palāta prasītājas minētos likumus nav pārkāpusi, kadēļ iesniegtā kasācijas sūdzība ka nepamatota atraidāma, Senāts nolēma: Emīlijas Cers pilnvarnieka zv. adv. E. Strautnieka kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

46. 1930. g. 27. novembrī. Eduarda Avota lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Eduarda Avota prasībā pret Stāmerienas patērētāju biedrību „Ekonomija”. (L. № 181.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas 19.000 rbļ. uz tā pamata, ka: 1) viņš iestājies atbildētājas dienestā par veikalvedi ar 2000 rbļ. mēneša algu, 2) ka viņš iemaksājis atbildētājai 10.000 rbļ. drošības naudu, 3) ka viņš esot saslimis 1921. g. 1. septembrī un viņam bijis uz ilgāku laiku jāiet slimnīcā Rīgā, 4) ka algu saņēmis līdz 1. septembrim, bet atbildētāja neesot viņam izmaksājusi nedz algu laiku līdz 23. decembrim, nedz drošības naudu. Atbildētāja, neatzīstot prasību, cēlusi pretprasību par 54.482 rbļ. uz tā pamata, ka šī summa esot iztrūkusi, kad prasītājs nodeva savu veikalveža amatu; pretprasības pierādīšanai atbildētāja atsaucas

uz 1921. g. 31. decembrī prasītāja prombūtnē sastādīto aktu. Apgabaltiesa apmierinājusi pamatprasību, bet pretprasību atraidījusi. Tiesu palāta turpretim, apstiprinot apgabaltiesas spriedumu attiecībā uz pamatprasību, pretprasību apmierinājusi. Tiesu palāta konstatējusi: 1) ka prasītājs pret minētā akta atsevišķiem posteniem iebildumus nav cēlis, 2) ka veikala grāmatas ir noslēgtas pareizi uz paša prasītāja atzīto rēķinu pamata, 3) ka pēc prasītāja saslīmšanas viņš veikala atslēgas atstājis savai sievai, 4) ka veikalā palikušās mantas tikušas ar prasītāja sievas ziņu nestas no veikala prom pa veikala sētas durvīm, 5) ka nav pierādīts, cik īsti no iztrūkuma radies pa paša prasītāja un cik pa viņa sievas darbības laiku. Šādi Tiesu palātas konstatējumi attiecas uz lietas faktisko pusi un nav tāpēc parbaudāmi kasācijas kārtībā. Ar to atkrit visi prasītāja paskaidrojumi, kuŗos tas apstrīd minēto konstatējumu precizību pēc būtības. Nepelna ievēribu prasītāja aizrādījums uz to, ka Tiesu palāta esot sagrozījusi liecinieka Kiša liecību. Pretēji prasītāja domām, Tiesu palāta nemaz neiziet no tā, ka prasītājs būtu bijis klāt pie veikala grāmatu noslēgšanas, bet gan pareizi konstatē, ka noslēgšana notikusi „uz paša Avota atzītu rēķinu pamata”. Šajā ziņā liecinieks Kisis tieši noliecinājis, ka „Avots pats biedrības valdes un revīzijas komisijas klātbūtnē atzina, ka pēc uzrādītiem rēķiniem viņš mantas saņēmis un, ja daži no tiem neesot parakstīti, tos varot parakstīt, ka mantas no viņa saņemtas”. Tāpēc Tiesu palāta, uzsverot, ka grāmatas ir noslēgtas „uz paša Avota atzītu rēķinu pamata”, nav liecinieka Kiša liecību sagrozījusi. No saviem konstatējumiem Tiesu palāta varēja nākt pie atzīnuma, ka veikala atslēgas un mantas ir bijušas prasītāja sievas pārzināšanā un ka prasītājs uzticējies viņai veikala uzraudzību. Ja arī prasītājs uzaicinājis atbildētāju pieņemt veikalu tūlī pēc viņa saslīmšanas un atbildētāja uz to nebija reaģējusi, tad tomēr, no otras puses, no tā vēl pats par sevi neizriet, ka prasītājs savukārt būtu atsavināms no atbildības par savas sievas rīcību, kuŗa veikalu pārzinājusi katrā ziņā ar viņa piekrišanu un kuŗa tā tad rīkojusies taisni prasītāja vārdā, bet nevis atbil-

dētājas vārdā. Tāpēc prasītājam nav tiesības šādos apstākļos uzlikt atbildētājam visu atbildību par mantu zudumu, jo mazāk tādēļ, ka nav noskaidrots, uz kādu īsti laiku (vai pirms, vai pēc prasītāja saslimšanas) būtu attiecināms mantu zudums. Prasītājs pat neapgalvo, ka viņš būtu protestējis pret savas sievas rīcību un būtu ārēji izturējies tā, ka no kādiem viņa konkludentiem darbiem varētu spriest par to, ka viņš atsacījies ratihabēt sievas rīcību. Pēc CL 4457. p. atvietotā attiecības pret trešām personām apspriežamas pēc vispārējiem noteikumiem par reprezentāciju. Saskaņā ar CL 2917., 3113. p., ja atvietojamais, pozitīvi vai klusējot, apstiprina vietnieka rīcību, trešam kontrahentam tiesība celt prasību tieši pret atvietojamā (CL 2947. p.). Pretēji prasītāja domām, Tiesu palāta norādījusi patstāvīgus motīvus par to, kādēļ viņa piešķirusi pierādīšanas nozīmi runā esošam aktam; bet otrā instance nav piespiciesta sevišķi atspēkot katru zemākās instances sprieduma motīvus. (Senāta CKD spried. 24./118.; 27./131.; 27./222. u. c.).

Atrodot, ka Tiesu palāta nav prasītāja minētos likumus pārkāpusi un ka tāpēc viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēma: Eduarda Avota kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

47. 1930. g. 30. oktobrī. Teodora Gargurna pilnvarnieka zv. adv. Lazdiņa lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Teodora Gargurna prasībā pret Hansu-Vilhelmu Hānu un Elizabeti Fitinghof-Sēl. (L. № 183.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš.

Senāts atrod: Tiesu palāta, apstiprinot apgabaltiesas spriedumu, atraidījusi prasību starp citu aiz tā iemesla, ka arī pēc agr. reformas likuma izdošanas partu līguma priekšmets, Lub-Ezeres muižas neatsavināmā daļa, paturējies fideikomisa īpašības, kādēļ 1923. g. 15. maija pirkuma priekšlīgums, kā noslēgts pirms 1924. g. 12. aprīļa likuma (Lkr. 62) izdošanas, ir nederīgs saskaņā ar CL 2525. un 2554. p. noteikumiem. Nodibinot lietā, ka Lub-Ezeres muiža ir fideikomiss CL 2525. p. nozīmē.

tiesa varēja nākt pie atzinuma: a) ka fideikomisa noteikumi palika spēkā uz neatsavināmo daļu. b) ka partu līgums par fideikomisa muižas daļas atsavināšanu ir nederīgs. Pretēji kasācijas iesniedzēja domām, fideikomisi kā tādi nav atcelti ar agr. ref. lik. I d. 19. p., kurš atceļ nevis fideikomisu, bet tikai tos ar fideikomisu nodibinātos ierobežojumus, kuri saskaņā ar not. nolik. 321. p. 2. pk. un 317. p., kavē atsavinātās zemes ieskaitīšanu zemes fondā. Agr. ref. lik. 19. p. neatceļ CL 2554. pantu fideikomisa valdītājam par labu, it kā paplašinot viņa rīcības tiesības (Sen. CKD spried. 22./195.). No Senāta CKD spriedumiem Grinberga lietā (22./63.) un Bēra lietā (24./138.) izriet vienīgi tas, ka fideikomiss gan izbeidzies uz atsavinātām muižas daļām, kā tas tieši izriet no agr. ref. lik. 19. p. beigu teikuma. Par fideikomisa valdītāja rīcības paplašināšanu attiecībā uz mantu, kuŗa pāriet viņam agr. ref. lik. noteiktās robežās, runā tikai 1924. g. 12. aprīļa likums par muižnieku ģimenes fideikonisu atcelšanu un fideikomisu mantas nodošanu pēdējā fideikomisa valdītāja brīvā rīcībā.

Ar to atkrit visi prasītāja apcerējumi viņa kasācijas sūdzības 1. punktā. Nodibinot, ka 1923. g. 15. maija līgums, kā darījums par fideikomisa mantu, ir nederīgs, tiesa varēja sevišķi arī neapstāties pie jautājuma, kādā veida projekts būtu grozāms, un varēja atrast CPN 368. p. piemērošanu par lieku. Ar to atkrit aizrādījums kasācijas sūdzībā uz CPN 368. p. pārkāpumu no tiesas puses. Atrodot, ka tiesa savā spriedumā nav pielaidusi prasītāja kasācijas sūdzībā aprādīto likumu pārkāpumus, kādēļ iesniegtā kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēma: Teodora Gargurna pilnvarnieka zv. adv. V. Lazdiņa kasācijas sūdzību, uz CPL 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

48. 1930. g. 25. septembrī. Viktora Veistera lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Simona Ijaba prasībā pret Viktoru Veisteri. (L. № 214.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Senāts atrod: atbildētājs aizrāda savā kasācijas sūdzībā uz to, ka viņš ar liecīnieku nopratināšanu, ekspertīzes izdari-

šanu un no Alūksnes pagasta valdes izprasāmo izziņu gribējis pierādīt nevis to, ka viņam no krimināltiesas inkriminētais fakts nav noticis, bet gribējis konstatēt to, ka priekš šā fakta ir bijuši vēl citi fakti, kuŗi nav bijuši krimināltiesas apspriešanā un kuŗiem liela nozīme prasības apmēra noteikšanā, kādēļ, pēc atbildētāja domām, Tiesu palāta ir rīkojusies nepareizi, noraidot viņa attiecīgo blakus lūgumu. Bet pēc Tiesu palātas konstatējuma krimināltiesā ir nodibinājusi, ka prasītājs zaudējis 80% no darba spējas taisni atbildētāja noziedzīgas rīcības dēļ, t. i. ka vienīgi atbildētājs ir vainīgs pie prasītāja darba spējas stāvokļa krimināltiesas sprieduma taisīšanas laikā. Ievērojot to, ka, pretēji kasācijas iesniedzēja apgalvojumiem, šis krimināltiesas konstatējums par to, kādos apmēros prasītāja darba spēja ir mazinājusies taisni caur atbildētāja vainu, ir saistošs Tiesu palātai arī konkrētā lietā saskaņā ar Krimināproc. 30. pantu. Tiesu palāta varēja noraidīt atbildētāja lūgumu par liecinieku nopratināšanu, ekspertīzes izdarišanu un izziņas izprasīšanu, jo visi šie pierādījumi, sakarā ar minēto krimināltiesas konstatējumu par 80% zaudējumu no prasītāja darba spējas vienīgi caur atbildētāja vainu, ir pilnīgi irrelevanti. Atrodot tādā kārtā, ka Tiesu palāta savā pārsūdzētā spriedumā nav pielaidusi kasācijas sūdzībā minētos likumu parkāpumus, kādēļ kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

49. 1930. g. 30. janvārī. Osvalda Hagenā pilnvarnieka privātdāv. Kalniņa lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Jāņa Mailiņa prasība pret Osvaldu Hagenu un prasītāja pilnvarnieka zv. adv. Tumanška paskaidrojums. (L. № 238.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: ar izbūvi saprotami tādi darbi, kas pārvērš pusbūvi par pabeigtu ēku, neatkarīgi no tā, vai ar šiem darbiem tika pabeigta ar visiem iekšējiem darbiem pusbūves stāvoklī esošā jaunceltā ēka, kuŗa vēl nekad nebija pabeigta, vai arī ēkas, kas kuŗa apstākļu vai citu nelaiemes gadījumu dēļ bija novesta pusbūves stāvoklī (sk. arī Sen. CKD

spried. 26./27., 28., 111., 579. un c.). Tādēļ jautājumā par izbūves jēdzienu īstenībā, izšķirtošs ir nevis darbu vairums vai daudzums, bet gan darbu raksturs, mērķis, šo darbu attiecība taisni pret to nama daļu, ap kuŗu lieta sevišķi grozās, t. i. attiecībā uz konkrēto dzīvokli nams būtu uzskatāms par izbūvētu arī tad, ja tiktu izbūvēta kaut arī viena daļa, ja vien ar izbūvē ēka no pusbūves vai sabojāta stāvokļa pārvērsta par lietojamu un apdzīvojamu namu, jo līdz kamēr kāda daļa nav novesta lietojamā stāvoklī, nams paliktu neizbūvēts (Sen. CKD spried. 27./914.). Tāpēc apgabaltiesai, izspriežot jautājumu par to, vai konkrētā gadījumā izdarītie remontu darbi uzskatāmi par izbūves darbiem, bija vispirms jākonstatē, kādā stāvoklī nams atradies pirms šādu darbu izpildīšanas, un kādā tas izrādījies pēc tā (sk. Sen. CKD. spried. 26./134.). Tomēr apgabaltiesa aprobežojusies ar vienkāršu konstatējumu, ka pēc ekspertu atzinuma namā izdarītie būvdarbi neesot uzskatāmi par nama izbūvi lik. par telpu īri 1. p. piez. nozīmē, nenodibinot, kādā stāvoklī nams bijis pirms un pēc minēto darbu izdarīšanas. Taisni uz šā jautājuma noskaidrošanas vajadzību atbildētājs noteikti bija aizrādījis sava apellācijas sūdzībā; eksperti likuši vadīties tikai no darbu vērtības. Šajā jautājumā Senāts savā spriedumā Peles prasības lietā pret Kugrenu (CKD. 25./514.) un citos spriedumos ir devis paskaidrojumu attiecībā uz to, kā ir jāsaprot jēdziens „izbūve” likuma par telpu īri nozīmē. Šis jēdziens, kā tas redzams arī no „Rīgas pils. oblig. noteikumiem par būvēm” (11. §; 1916. g. izdev. 114. lp.), ir raksturojams sakarā ar to, ka nama būves darbi sadalās trijos posmos: 1) fundamenta likšanā, 2) pusbūvē (jēlbūvē) — nama pavešanā zem jumta un 3) nama pabeigšanā ar visiem iekšējiem darbiem. Par „izbūvi” uzskatāmi tādi darbi, kuŗi minēti 3. punktā, t. i. darbi, kuŗi pārvērš pusbūvi par pabeigtu ēku, pie tam neatkarīgi no tā, vai ar šiem darbiem ir pabeigta ar visiem iekšējiem darbiem pusbūves stāvoklī esošā jaunceltā ēka, kuŗa vēl nekad nebija pabeigta, vai arī ēka, kuŗa bija novesta pusbūvē līdzīgā stāvoklī kuŗa apstākļu vai citu nelaiemes gadījumu

dēļ. Pretēji apgabaltiesas domām, jautājuma izšķiršanā par to, vai šajā konkrētā lietā atbildētāja namā ir tikuši izdarīti izbūves vai kapitālremonta darbi, nav izšķirošas nozīmes šo izdarīto darbu vērtībā, jo izbūvi, kā tas saprotams no augšā aprādītā, no kapitālremonta izšķir vienīgi tas, ka izbūves darbi nepabeigtu un pushūves stāvokli esošo jauncelamo namu pārvērš par pabeigtu ēku vai arī pārvērš par pabeigtu ēku jau agrāk uzceltu namu, kas bojājumu dēļ nonācis pushūvei līdzīgā stāvoklī, kamēr par kapitālremontu atzīstami tādi darbi, kuri gan atjauno ēkas novecojušās vai sabojātās daļas, bet tomēr nepārvērš namu no pushūves pabeigtā nama stāvoklī. (Sen. CKD spried. 26./278.). Atrodot tādēļ, ka apgabaltiesa, neizšķīrot augšā aprādīto jautājumu un sevišķi nekonstatējot, kādā stāvoklī nams bijis pirms būves darbu pabeigšanas, un tomēr atrodot, ka darbi neesot uzskatāmi par izbūves darbiem, pielaidusi motīvu nepilnību, kādēļ viņas spriedums aiz CPN 196. (142.) p. pārkāpumu atceļams, Senāts nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1928. g. 19. septembra spriedumu CPN 196. (142.) p. pārkāpuma dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

50. 1930. g. 31. janvārī. Augusta Rudziņa lūgums atcelt Jelgavas apgabaltiesas spriedumu Augusta Rudziņa prasībā pret Pēteri Garde, al. Gardin. (L. № 246.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: apgabaltiesa atraidījusi prasību, kurā prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja Ls 186 ar procentiem, kurus viņš esot samaksājis vecākam tehniķim par atbildētāja Gardes maju robežās uz atbildētāja lūgumu izrakto novadgrāvi. Pretēji kasācijas sūdzības iesniedzēja aizrādījumam, apgabaltiesa nav likumu pārkāpusi, neievērojot prasītāja lūgumu izdot apliecību iesniegšanai Valsts kontrolei, lai pēdējā piesūtitu apellācijas sūdzībā minēto lietu (kādā lietā, pēc prasītāja apgalvojuma, atrodots prasības pierādījumi). Saskaņā ar CPN 97. (67.) pantu miertiesu iestādēs izdod prāvniekiem apliecības tikai vajadzīgo ziņu vai dokumentu no-

ra k s t u, bet nevis kādas iestādes akts saņemšanai, kādēļ apgabaltiesa pamatoti atraidījusi minēto prasītāja lūgumu. Turpretim apgabaltiesa pielaidusi sprieduma motīvu nepilnību, nemaz neapsprīžot prasītāja lūgumu uopratināt liecinieku Zvirbuli, ar kuru prasītājs domājis pierādīt pret atbildētāju celto prasību. Atrodot, ka ar šādu rīcību apgabaltiesa pārkāpusi CPN 196., 181. (142., 129.) p. kādu likumu pārkāpumu dēļ viņas spriedums nav atstājams spēkā, Senāts nolēmj: Jelgavas apgabaltiesas 1928. g. 9. oktobra spriedumu CPPN 196., 181. (142., 129.) panta pārkāpuma dēļ atcelt un lietu nodot apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

51. 1930. g. 30. janvārī. Ignata Romanovska pilnvarnieka zv. adv. Tumbila lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Ignata Romanovska prasībā pret Jāni Mazuru un cit. un atbildētājas Otilijas Kakars paskaidrojums. (L. № 250.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Senāts atrod: apgabaltiesa pēc lietas apstākļiem konstatē, ka prasītājs, nopērkot runā esošās mantas, uzstājies kā fiduciārs (uzticama persona) uz fiduciāra darījuma pamata, kurā prasītājs noslēdzis ar Mazuru, Mazura interesēs. Šāds apgabaltiesas konstatējums, tāpat kā tiesas konstatējums par partu līguma fiktīvo raksturu, attiecas uz lietas faktisko pusī un nav tāpēc pārbaudāms kasācijas kārtībā. No šā sava konstatējuma apgabaltiesa varēja nākt pie atzinuma, ka par mantu isto, materiāli-tiesisko īpašnieku atzīstams taisni Mazurs, bet nevis prasītājs, un ka uz tādām juridiskām starp partijām fiduciārām attiecībām var atsaukties arī trešās personas, Mazura kreditori, aprakstot mantas taisni kā Mazura īpašumu. Uz šā pamata vien apgabaltiesai bija pietiekošs iemesls prasītāja intervencijas prasību atraidīt. Nepelna ievēribu arī prasītāja aizrādījums, it kā prasība būtu apmierināma tāpēc, ka atbildētāji nav apstrīdējuši prasības pamatā esošos faktus. Šajā lietā bija uzstājusies, no atbildētājiem, tikai Otilija Kakar, kura prasību nav atzinusi. Tāpēc prasītājam bija sava prasība jāpierāda. Neviens no atbil-

uz konkrēto prasību, kura, kā prejudiciāla prasība, padota vispārējā nolūguma termiņam, kuŗa notecēšanu kasācijas sūdzības iesniedzēja neapgalvo. Tādā kārtā Tiesu palāta, neatzīstot celto prasību par nolūgušu, nav gala slēdziena ziņā likumu pārķūpusi, kādēļ atbildētājas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Aiz aprādītiem iesmesliem Senāts nolēmj: Karlines Ruks pilnvarnieka zv. adv. Ozola kasācijas sūdzību uz CPN. 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

40. 1930. g. 27. novembrī. Gunara Haagensena pilnvarnieka zv. adv. pal. K. Pilpa lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Zemkopības ministrijas prasībā pret Andreju Zemgrīd-Dicmani un Gunaru Haagensenu, un Zemkopības ministrijas pilnvarnieka zv. adv. Gailiņa paskaidrojums. (L. № 143.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: prasītāja uzdevusi atbildētāja Gunara Haagensena adresi Rīgā, kur viņam arī izsniegta pavēste uz apgabaltiesas sēdi. Nedz minētais atbildētājs, nedz prasītāja, arī Tiesu palātā, nekādu citu adresi nebija uzdevusi. Tāpēc Tiesu palātai nebija likumīga pamata minētam atbildētājam izsniedzamo pavēsti atstāt Tiesu palātas kancelejā pēc CPN. 763. p., bet gan viņai pavēste bija jāizsniedz pašam atbildētājam Rīgā, prasības rakstā uzdotā adresē (Kr. Senāta CKD. spried. 78./23. Vernacka u. c. lietā). Tā tad Tiesu palātai nebija arī tiesības lietu iztiesāt, nenodibnot, ka pavēste patiesi izsniegta minētam atbildētājam. Tiesu palāta apmierinājusi prasību uz tā pamata, ka prasītājas aizturēšanas tiesības „tāpat, kā rokas ķīlu tiesības, izslēdzot citu kreditoru tiesību pieprasīt mantas likvidēšanu spaidu kārtā torgos”. Šāds Tiesu palātas uzskats atzīstams par maldīgu. Senāts savos CKD. spriedumos 22./5., 209.; 23./285. noteikti uzsver, ka aizturēšanas tiesībām nav lietiska rakstura, bet tās ir nu paliek tīri obligātoriskas tiesības un ka tāpēc aizturētājam, kam nepieder ķīlu tiesības, trūkst arī tiesība aizliegt aizturēto mantu pārdošanu uz parādnieka kreditoru pieprasījumu. Tiesu palāta nav ievērojusi, ka CL 1404. p.

uzskatāms par pārgrozītu līdz ar 1403. p., jo 1404. p. ir tikai — sistēmas ziņā — 1403. panta turpinājums; 1403. p. sākas ar vārdiem: „Likumīga aizturēšanas tiesība pieder: 1. . . .” Pie tam tiek runāts par iznomātāju. Turpmākais, 1404. p., sākas ar „2. Tam, kas izirē”. Tā tad 1404. p. nekad vairs nevar runāt par „ein stillschweigendes Pfandrecht”, kā nepareizi vēl min prof. Šillinga izdevums. Vienīgi pareizais teksts ir minēts Tieslietu ministrijas sevisķās komisijas izdevumā, kuŗā 1404. p. savests sakarā ar 1403. p. un kur taisni izlaisti vārdi „ein stillschweigendes Pfandrecht”. Ja pašos 1925. g. 27. oktobra noteikumos 1404. p. nav minēts kā grozīts, tad tā ir tikai redakcijas kļūda, jo abu pantu ievads ir kopējs un proti vārdi „Likumīga aizturēšanas tiesība”, ar kādiem vārdiem tika taisni atvietoti 1403. p. iepriekšējie ievada vārdi: „Ein besonderes stillschweigendes Pfandrecht (eine stillschweigende Specialhypothek) hat. . .”. Tā tad Tiesu palāta pārķūpusi CPN. 711. p. un CL 1403., 1404., 381. p., kādēļ viņas spriedums atcelams. Aiz aprādītiem iesmesliem Senāts nolēmj: Tiesu palātas 1928. g. 29. marta spriedumu CL 1403., 1404., 381. p., CPN 711. p. pārķūpumu dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

41. 1930. g. 29. oktobrī. Ādolfa Dreimaņa lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Marijas Dreimanis prasībā pret Ādolfu Dreimani. (L. № 151.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Senāts atrod: atbildētājs savas ierunas pret tagadējo alimentācijas prasību pamato uz viņa iesniegto Smolenskas apriņķa 4. iec. tautas tiesneša apliecību, no kuŗas esot redzams, ka partu laulība esot tikusi šķirta. Pretēji atbildētāja paskaidrojumiem, minētai apliecībai nav izšķirošas nozīmes šajā lietā. Atbildētāja minētie lik. par laulību 24. p. piez. un 41. p. runā par Latvijā izdarītu laulības šķiršanu (kaut arī lielnieku laikā), tā tad nemaz neparedz un neizšķir jautājumu par to, cik tālu būtu atzīstami par spēkā esošiem Latvijā — Padomju Krievijas, pēc tur spēkā esošiem laulības likumiem, spriedumi laulības šķiršanas lie-

dētājiem nebija atsaucies uz to vien, ka prasība neesot pierādīta. Tiesa var savu atzinumu nodibināt arī ar tādiem lietā esošiem faktiem, uz kuriem parti nebija sevišķi aizrādījuši un var novērtēt šādu faktu juridisko nozīmi. Aiz aprādītiem iemesliem atrodot, ka apgabaltiesa nav pārkāpusi likumu, kādēļ prasītāja kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Ignata Romanovska pilnvarnieka zv. adv. J. Tumbila kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

52. 1930. g. 30. janvārī. Mārtiņa Avota pilnvarnieka zv. adv. pal. J. Sūnas lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Rīgas pilsētas prasībā pret Mārtiņu Avotu. (L. № 249.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: pretēji atbildētāja domām, apgabaltiesa, apstiprinot miertiesneša spriedumu un pievienojoties viņa motīviem, gan izteikusi arī savus pastāvīgus motīvus sakarā ar atbildētāja apellācijas sūdzībā izteiktiem apcerējumiem un proti, atsaukusies uz prasītājas apgabaltiesai iesniegtiem pilsētas valdes paziņojumiem dzīvokļu nodokļa aprēķināšanas lietā, pie kam apgabaltiesa šajā ziņā konstatējusi, ka runa esošai mājai ir vairāki atsevišķi dzīvokļi, kurus atbildētājs izīrē tālāk. No šāda sava konstatējuma, kura pareizību atbildētājs neapstrīd, apgabaltiesa nākusi pie atzinuma, ka atbildētājs māju nelieto savām vajadzībām, bet izmanto to peļņas nolūkā. Taisni šāds moments, kā pareizi atzīnis miertiesnesis, kam apgabaltiesa piekritis, ir uzskatāms par nomas līguma pazīmi. Senāts savā 1927. g. CKD spriedumā № 905 jau bija paskaidrojis, ka pēc CL 4025. p. tiešā satūra līgums, ar kuŗu viena līguma slēdzēja puse nodod otrai pusei par zināmu atlīdzību kādu lietu lietošanā (Gebrauch) vai izmantošanā (Benutzung), ir uzskatāms par nomas līgumu, ja līguma objekts ir augļus vai peļņu nesošs manta, kuŗa nodota augļu vai ienākumu ievākšanai, un ka pretējā gadījumā līgums ir kvalificējams kā īres līgums. Tā tad, ar nomas līgumu uz nomnieku pāriet netikvien mantas lietošana (uti), bet arī lietas izman-

tošana (frui), t. i. augļu, kaut arī civilu augļu, saņemšana (CL 4025. p. 2. teik.). Tāpēc, ja ar zināmu līgumu vienai personai nodots nams (ēkas), kuŗā ir vairāki patstāvīgi dzīvokļi tādā veidā, ka nama saņēmējam būtu tiesība savā vārdā un uz savu rēķinu (sk. Senāta CKD spried. 28/57) izīrēt atsevišķus dzīvokļus pilnā sastāvā trešām personām un no tām saņemt īres naudu, tad šāds līgums ir nomas līgums. Apgabaltiesa pareizi uzsver pie tam kā izšķirošu momentu arī to, ka runā esošā gadījumā atbildētājs lieto un izmanto māju un tajā esošos dzīvokļus (izņemot vienu pašu) nevis savām personīgām vajadzībām, bet gan ekspluatē māju, izīrē tajā atsevišķi esošos dzīvokļus trešām personām un saņem no tiem īres naudu, t. i. kā pareizi aizrāda apgabaltiesa, izmanto māju peļņas nolūkā. Tā tad, tagadējā lieta nav padota likumam par telpu īri; līguma priekšmets taisni nebija „telpas” (lik. par telpu īri l. p. „a” un „c” punkta nozīmē). Šajā ziņā jāpiezīmē, ka veseli nami (ēkas) varētu būt par īres objektu, likuma par telpu īri nozīmē, tikai tad, ja tos lieto publiskas juridiskas personas „savām tiesām vajadzībām”, t. i. nedalīti ieņem visus noīrētā nama dzīvokļus vai telpas (arg. lik. par telpu īri l. p. „b” punkts, 32. p. 7. punkta beigās); šajā gadījumā gan būtu piemērojams likums par telpu īri. Turpretim, veselu namu fiziskās personas vai privātas juridiskās (izņemot izglītības uzņēmumus) personas varētu noīrēt un būtu tāpēc padotas likumam par telpu īri tikai tad, ja namam būtu tikai viens dzīvoklis, kuŗu viņa ieņemtu savai (un savas ģimenes) „personīgai lietošanai” (arg. lik. par telpu īri 23., 28. p. 32. p. 7. punkta sākumā; sk. Sen. CKD spried. 29/12). Bet ja fiziskās personas vai privātas juridiskas personas lietošanai un izmantošanai nodotais nams pastāv no vairākiem dzīvokļiem, kurus (izņemot savu pašu dzīvokli) tās izīrē tālāk peļņas nolūkā, tad lieta grozās ap nomas (ne īres) līgumu un viņam likums par telpu īri nav piemērojams, kā pareizi atzinusi apgabaltiesa. Tādēļ apgabaltiesai bija pietiekošs iemesls atraidīt atbildētāja lūgumu, ar lietpratējiem konstatēt runā esošā objekta „raksturu”; jo izšķiramais jautājums ir ne-

vis tehnisks vai saimniecisks, bet vienīgi juridisks, ja vien starp partijām nav strīda par to, ka nams pastāv no vairākiem dzīvokļiem, no kuriem atbildējais personīgi apdzīvo tikai vienu, bet pārējos izīrē trešām personām. Gan no vienas puses īres līgums nepārvēršas par nomas līgumu ar to vien, ka īrnieks izīrē līguma objekta daļu apakšīrniekiem, ja vien „īres” objekts nebūtu augļus nesošs priekšmets. Tāpēc, piem., pansija vai viesnīca, kuŗas „noīrē” dzīvokli, un „izīrē” atsevišķas istabas citām personām „profesionālā veidā”, nav padodas likumam par telpu īri (Sen. CKD spried. 26./137.). Bet no otras puses arī noma s līgums nepārvēršas par īres līgumu ar to vien, ka nomnieks līguma objekta daļu izīrē citām personām (Sen. CKD spried. 26./395.). Tam apstāklim, ka prasītāja savā prasības rakstā, un pats partu līgums runā par īres līgumu, nemaz neprejudicē šā līguma istam juridiskam raksturam, kuŗu tiesa var noteikt no sevis, ievērojot līguma saturu un nozīmi, saskaņā ar līguma juridiskām pazīmēm (Sen. CKD spried. 27./905.). Arī CL (4025. u. turpm. p.) saprot „nomas” jēdzienu plašākā nozīmē, aptverot sevi arī īri; pats likums par telpu īri lieto promiscue vārdus „noma” un „īre”, piem.: „nomas objekts” (32. p. 6. pk.), „iznomāt” (32. p. 6. pk.). Tāpēc apgabaltiesa varēja nepiegriezt izšķirošu nozīmi prasītāja prasības rakstā un pašā partu līgumā lietotiem vārdiem. Apgabaltiesa, atsaucoties uz mīrtiesneša nopratinātiem lieciniekiem, konstatējusi, ka atbildējais nav izpildījis līguma noteikumus. Šāds viņas konstatējums attiecas uz lietas faktisko pusi un nav tāpēc pārbaudāms kasācijas kārtībā. Apgabaltiesa pietiekoši aiz viņas izteiktiem apcerējumiem nodibinājusi, kādēļ viņa atraidījusi atbildētāja lūgumu izdarīt ekspertīzi; tiesas atziņums par ekspertīzes vajadzību attiecas uz lietas faktisko pusi un nav tāpēc pārbaudāms kasācijas kārtībā. Atrodot, ka apgabaltiesa nav atbildētāja kasācijas sūdzībā minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Mārtiņa Avota pilnvarnieka zv. adv. pal. J. Sūnas kasācijas sūdzību, uz CPN 283. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

53. 1930. g. 31. janvārī. Nikolaja Praušiņņikova zv. adv. G. Brēma lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Nikolaja Praušiņņikova prasībā pret Jāni Medni un Sigismundu Franckeviču, tirg. zem. firmas „J. Medniis un biedri”, un atbildētāju Jāņa Medņa un Sigismunda Franckeviča, tirg. zem. firmas „J. Mednis un biedri” paskaidrojums. (L. № 296.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: šajā lietā nav strīda par to, ka prasītājs pirms šās prasības celšanas bija atzīts par maksātnespējīgu parādnieku (1. sēj. 26., 32. lpp.). Tādēļ prasītājam, saskaņā ar CPN 28. (21.) pantu, nebija tiesība celt personīgi šo prasību, jo: a) viņam no konkursa valdes nav izdota apliecība par to, ka viņa atsakās no šās lietas vešanas, un b) strīdā esošā manta (atli dzība par darbu, kuŗu prasītājs izdarījis atbildētājiem), saskaņā ar CPN 1899. p. piel. 18. p. l. punktu ietilpst konkursa masā, kādēļ konkrētā gadījumā CPN 281. (21.) p. piez. (1803. p.) ir piemērojama. Atrodot tādēļ, ka pretēji šiem likuma noteikumiem no prasītāja ienākusē prasība izbeidzama, Senāts nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1928. g. 21. septembra spriedumu atcelt.

54. 1930. g. 27. februārī. Akc. sab. „Rīgas eļļas spiestuve”, senāk „V. Hartman” pilnvarnieka zv. adv. A. Hamana lūgums atcelt Tiesu palātas lēmumu Johana Huberta prasībā pret akc. sab. „Rīgas eļļas spiestuve”, senāk „V. Hartman”. (L. № 311.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: Rīgas apgabaltiesa ar savu 1925. g. 12. jūnija lēmumu atstājusi bez ievēribas atbildētajas pret prasītāju kā ārzemnieku uz CPN 571. panta 5. punkta cēlto noraidījumu. Pēc CPN 587. panta par tiesas lēmumu, ar kuŗu noraidījums atstāts bez ievēribas, pārsudzība, atsevišķi no apellācijas par tiesas spriedumu pēc būtības, pielaižama tikai vienā gadījumā, kad noraidījums attiecas uz lietas piekritību. Tādēļ minētais Rīgas apgabaltiesas 1925. g. 12. jūnija lēmums blakus sūdzības kārtībā atsevišķi no apellācijas nemaz nebija pār-

sūdzams un aiz šā iemesla par minēto apgabaltiesas lēmumu atbildētāja iesniegtā blakus sūdzība nemaz nebija Tiesu palātas apspriežama pēc būtības, bet atstājama bez caurskatīšanas. Tādēļ, ja Tiesu palāta tomēr bija iesniegto blakus sūdzību skatījusi cauri pēc būtības un, ar savu 1925. g. 14. oktobra lēmumu atceļot Rīgas apgabaltiesas lēmumu, lēmumā aprādītā apmērā apmierinājusi atbildētājas celto noraidījumu, tad šādu Tiesu palātas lēmumu pārsūdzēt gan būtu bijusi tiesība prasītājam, bet ne atbildētājai. Atrodot tāpēc, ka atbildētājas iesniegtā kasācijas sūdzība nav Senāta skatāma cauri, Senāts nolēmj: akc. sab. „Rīgas eļļas spiestuve“, senāk „V. Hartman“ pilnvarnīca zv. adv. A. Hamana kasācijas sūdzību atstāt bez caurskatīšanas.

55. 1930. g. 31. janvārī. Mārtiņa Edrovskā pilnvarnīca zv. adv. pal. R. Sīpola lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Jāzēpa Ledaīņa prasībā. (L. № 313.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: Tiesu palāta to apstākli, ka atbildētājs prasītājam izrentējis visas Pliķu mājas, atzinusi par pierādītu ar prasītāja lieciniekiem un iesniegto rentes līgumu. Bez tam Tiesu palāta, pievienojoties apgabaltiesas sprieduma motīviem, atzinusi par pareizu arī apgabaltiesas aizrādījumu, ka arī noligtās nomas maksas apmērs pierādot visas Pliķu mājas (bet nevis tikai 45 pūrvietu) izrentēšanu prasītājam. No sacītā izriet, ka Tiesu palāta prasītāja lieciniekiem devusi priekšroku atbildētāja liecinieku liecību priekšā (kurī apliecinājuši, ka atbildētājs izrentējis tikai 45 pūrvietas) tālruni tādēļ, ka prasītāja liecinieku liecības saskan, bet atbildētāja liecinieku liecības nesaskan ar minēto rentes līgumu un nomas maksas apmēru. Tādos apstākļos nevar novest pie Tiesu palātas sprieduma atceļšanas tas apstāklis, ka Tiesu palāta expressis verbis nav paskaidrojusi, kādēļ viņa piešķirusi ticamību tikai prasītāja lieciniekiem; ar to atkrīt kasācijas sūdzības 1. punkts. Pretēji atbildētāja aizrādījumam, viņa kasācijas sūdzības 2. punktā, no CPN 459. panta neizriet, ka tiesa nevarētu piešķirt nekādu pierādījuma spēku doku-

mentam (konkrētā gadījumā rentes līgumam), kurā dažas vietas izplēstas, jo dokumenta bojāšana ne vienmēr nepieļauj prāvnieku starpā noskaidrot zināmus strīdīgus jautājumus, kurus pietiekošā mērā var apgaismot dokumenta nesaplēstās vietas. Tādā kārtā Tiesu palāta nav pārkāpusi likumu, atzīstot ieplessto rentes līgumu par pierādījumu tam, ka prasītājam tikušas izrentētas visas Pliķu mājas. Liecinieku pratināšana atkarājas no tiesas, kurā lietu izspriež pēc būtības (Senāta CKD spried. 23./84.), kādēļ Tiesu palāta nebija spiesta ievērot prasītāja lūgumu par liecinieku Jurenaitisa un Silakaktiņa pratināšanu, jo vairāk tādēļ, ka prasītājs (kā pareizi konstatē Tiesu palāta) nebija konkrēti uzdevis Tiesu palātas sēdē, kādas īsti pretrunas būtu noskaidrojamas ar minēto liecinieku liecībām. Atrodot, ka Tiesu palāta nav pārkāpusi minētos likumus, kadēļ viņu kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēmj: Mārtiņa Edrovskā pilnvarnīca zv. adv. pal. Sīpola kasācijas sūdzību, uz CPN 793. p. pamata, atstāt bez ievēribas.

56. 1930. g. 31. janvārī. Augusta Grosberga lūgums atcelt Jelgavas apgabaltiesas spriedumu Augusta Grosberga prasībā. (L. № 316.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Senāts atrod: saskaņā ar lik. par telpu īri 37. p. īres maksa nosakāma šajā pantā paredzētā kārtībā pēc tās īres maksas, kāda pastāvēja 1914. g. līdz 1. augustam. Saskaņā ar tā paša lik. 37. p. 2. piez., pirmskara īres maksa noteicama ar šajā pantā minētiem „pārliciecināsiem” pierādījumiem, bet ja šādu pierādījumu nav, tad īres maksu nosaka īres valde. No minētiem likuma noteikumiem izriet, ka par likumīgas īres maksas apreķināšanas pamatu visos gadījumos (tā tad arī tad, ja īres maksu nosaka īres valde saskaņā ar 37. p. 2. piez. pēdējo teikumu) var nodērot tikai pirmskara īres maksa. Tādēļ strīda gadījumā par īres maksas apmēru īres valdei vispirms jākonstatē šā pirmskara īres maksa uz 37. p. 2. piez. minēto pierādījumu pamata, bet ja tādu nav, tad citā ceļā (piem., ar ekspertīzi, vai arī ņemot par pamatu līdzīgu telpu īres

apmēru, ja strīdā esošais dzīvoklis 37. pantā minētā laikmetā nebij izīrēts). Nodibinājusi šo pirmskaŗa īres maksu, īres valdei tad jākonstatē pienācīgā īres maksa 37. p. norādītā kārtībā. Tādēļ jāatzīst par maldīgu uzskats, ka, trūkstot 37. p. 2. piez. minētiem „pārliecinošiem” pierādījumiem, būtu it kā jāvadās, īres maksu noteicot, no faktiski tagadējā laikā pastāvošām īres maksām, ja arī tās nesaskanētu ar 37. p. minētām normām. Šīs cenas, saskaņā ar lik. par telpu īri 37. p., nekādā ziņā nevar būt par pamatu īres maksas noteikšanai, bet par tādu pamatu var būt tikai pirmskaŗa īres maksa. Tādēļ apgabaltiesa nevarēja iziet no ekspertu atzinuma, ka strīdā esošā dzīvokļa tagadējā īres maksa varētu būt Ls 40 mēnesī, bet gan tikai no viņu atzinuma par pirmskaŗa īres maksas apmēru. Bez tam apgabaltiesa nevarēja atzīt par nenozīmīgu liecinieka liecību par pirmskaŗa īres maksas apmēru tikai tādēļ, ka šo pierādījumu nav uzdevis izīrētājs. No lik. par telpu īri 37. p. 2. piez. nebūt neizriet, ka gadījumā, ja izīrētājs neizpilda savu pienākumu uzdot pirmskaŗa īres maksu, attiecīgie pierādījumi nevarētu tikt iesniegti no īrnieka. Tādā kārtā apgabaltiesa, neatzīstot — aiz minētā iemesla — liecinieka liecību par dzīvokļa pirmskaŗa īres apmēra pierādījumu, kā arī noteicot šo īres maksu ne saskaņā ar lik. par telpu īri norādītām normām, pārkāpusi lik. par telpu īri 37. p. 2. piez. Šo likuma pantu apgabaltiesa bez tam pārkāpusi arī ar to, ka viņa atraidījusi prasību, lai gan viņai pēc minētā likuma izpratnes pašā rezolūcijā bija jānoteic no viņas par likumīgo atzītais īres apmērs, ja arī tas būtu augstāks par prasītāja (īrnieka) uzdoto (Sen. CKD spried. 27./149.; 28./28.; 227.). Minētā likuma pārkāpuma dēļ apgabaltiesas spriedums atv atstājams spēkā, kādēļ Senāts nolēmj: Jelgavas apgabaltiesas 1928. g. 26. oktobra spriedumu atcelt lik. par telpu īri 37. p. 2. piez. pārkāpumu dēļ un lietu nodot apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā tiesas sastāvā.

57. 1930. g. 30. janvārī. Ernesta Dārziņa lūgums atcelt Jelgavas apgabaltiesas spriedumu Annas Dārziņ prasībā. (L. № 317.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Pētersons.

Senāts atrod: pēc CL 199. p. vecāku pienākums uzturēt savus bērnus; kā pēc šā panta avotiem, tā arī salīdzinot to ar 9., 200. p., minētais 199. p. iztulkojams tā, ka uzturas pienākums pirmā kārtā gulstas uz tēvu (sk. Cvingmana spried. krāj. IV, 493); tā expressis verbis izteicas arī 199. p. 1928. g. red. (uz 1928. g. 2. jūnija lik. pamata, kāds likums gan stājies spēkā tikai pēc prasības celšanas laika). Tam apstāklim, ka atbildētājs tiesā izteicis gatavību bērnu pieņemt pie sevis, nav izšķirošas nozīmes, jo bērna vecums prasa taīsi mātes rūpību. Otrkārt, atbildētāja izteiktā gatavība, pieņemt pie sevis arī māti, nevar atbildētāju atsvabināt no bērna uzturas pienākuma, jo māte uzturu pieprasījusi nevis sev par labu, bet gan tikai bērnam. Atrodot, ka, apmierinot prasību, apgabaltiesa nav atbildētāja minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēmj: Ernesta Dārziņa kasācijas sūdzību par Jelgavas apgabaltiesas 1928. g. 23. oktobra spriedumu, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

58. 1930. g. 30. janvārī. Tirdzniecības un rūpniecības akc. sab. „Josef Ma g a r i l”, agrāk „Š. M a g a r i l” pilnvarnieka Lazara Vellera lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu. (L. № 322.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: pretēji sūdzētāja domām, aprakstāmu mantu uzrādīšana un novērtēšana, prasītāja-piedzētāja uzdevumā, nemaz nav pielīdzināma lietas vešanai tiesas sēdē. Lietas vešana tiesā un tiesas sēdē ir darbība, kurai ir civilprocestiesisks raksturs un pastāv lietas ierosināšanā tiesā, paskaidrojumu došanā vai nu rakstiskos iesniegumos vai mutiski, lietas virzīšanā un termiņu novēršanā un vispār darbībā, lai panāktu tiesas lēmumu vai spriedumu, kurš apstiprinātu, atzītu vai piespriestu lūdzējam viņa pretendētās tiesības. Tā tad lietas vešana aptver veselu rindu atsevišķu darbu un soļu kompleksu, kuri koncentrējas tiesā, viņas sēdēs vai kancelejā attiecīgās instancēs. Šādu darbību partī var

uzticēt arī pilnvarniekiem, sūtot pie tiesas savā vietā pilnvarniekus visās lietās, kas iztiesājamas tiesas iestādēs (CPN 18. (14.) p.). Par saviem izvēlētiem pilnvarniekiem parti paziņo mirtiesnesim mutiski vai rakstiski vai arī izdod pilnvarniekiem noteiktā kārtībā apliecinātu pilnvaru (CPN 58. (44.) p.). Pilnīgi cita nozīme ir prasītāja-piedzinēja lomai, ja tas vēlas būt klāt tikai pie sprieduma izpildīšanas vien. Sprieduma izpildīšana notiek ārpus tiesas un prasītāja darbība sprieduma izpildīšanas stadijā izpaužas objekta uzrādīšanā tiesu izpildītājam piespriestās summas piedzišanai (CPN 948. p.) un klātbūtnē pie tiesu izpildītāja izdarāmiem atsevišķiem izpildīšanas aktiem. Bet prasītājam nav tiesības iemaisīties paša sprieduma izpildīšanā, nedz dot rīkojumus, kuri piekristu tiesu izpildītājam (CPN 949. p.). Tādēļ, ja zvērināts advokāts tikai uzdod savam darbiniekam uzrādīt tiesu izpildītājam aprakstāmās mantas un tās novērtēt, tad šādiem darbiem nav juridiska rakstura, un tajos nekad nav ieraugāma tiesu lietas vešana, kuŗa domājama tikai tajās tiesu iestādēs, kur lieta izspriežama. Bet pilnvarojumam uz darbību, kuŗa izpaužas mantu uzrādīšanā vai novērtējumā, ir tā pati nozīme, kā piem. rakstu nodošanai tiesai pēc CPN 259. p. 2. teik., vai pilnvarnieka nozīmēšanai pavēstu saņemšanai tiesas atrašanās vietā pēc CPN 311. p. Pilnvarojuma personai būt klāt pie sprieduma izpildīšanas un uzrādīt un novērtēt mantas var izteikt arī vienkārši apzīmējot par to lūgumā tiesu izpildītājam pēc CPN 259. p. 2. teik. un 311. p. noteikumu analogijas. Tā tad tiesu izpildītājam bija tiesība pieļaut zvēr. advokāta ar atzīmi lūgumrakstā pilnvaroto personu pie lūgumā aprādītās faktiskās, ne juridiskās, darbības. Sūdzētājs pat neapgalvo, ka minētā pilnvarotā persona klātbūtnē vai viņa rīcībā, uzrādot un novērtējot mantu, būtu izrādījis kaut kādu iespaidu uz tiesu izpildītāja darbību, vai kaut kādā veidā būtu aizskarusi sūdzētāja intereses. Runā esošā gadījumā pie mantas aprakstīšanas bijis klāt netikvien minētā persona, kuŗu nozīmējis prasītāja pilnvarnieks, bet arī sūdzētājas (t. i. atbildētāja) „darbinieks“ (domājams sūdzētājas prokūrists), kas tomēr pie mantu aprak-

stīšanas nekādus iebildumus pret prasītāja nozīmētas personas klātbūtni nav cēlis. Apgabaltiesa tiesu izpildītāja rīcību atzinusi par pareizu nemaz ne tāpēc, ka sūdzētāja nav pierādījusi, ka viņa būtu cietusi zaudējumus, bet aizrādījusi tikai uz to, ka nav sakara starp prasītāja nozīmētās personas klātbūtni un tiesu izpildītāja darbības rezultātu izpildot tiesas spriedumu. Apgabaltiesa gan nav tieši ņēmusi stāvokli jautājumā par to, vai persona, kuŗai prasītājs uzdevis uzrādīt aprakstāmo mantu u. t. t., varēja nepiederēt pie CPN 56. (44.) p. aprādītām personām, un vai tai personai būtu tiesība rīkoties bez pilnvaras CPN 58., 59. (46., 47.) p. nozīmē. Tomēr šāds apgabaltiesas lēmuma defekts nevar pats par sevi būt par viņas lēmuma atcelšanas iemeslu, jo apgabaltiesas gala atzinums, neatrodot tiesu izpildītāja rīcībā kādu nepareizību, saskan ar likumu. Apgabaltiesa gan apspriedusi sūdzētājas, viņas pirmā par tiesu izpildītāja rīcību iesniegtā sūdzībā minēto aizrādījumu uz CPN 601. p., bet atradusi šo aizrādījumu, aiz viņas aprādītiem iemesliem, par nepamatotu. Atrodot, ka apgabaltiesa nav sūdzētājas kasācijas sūdzībā minētos likumus pārkāpusi, kādēļ viņas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēmj: tirdzniecības un rūpniecības akc. sab. „Jozef Magaril“, agrāk „S. Magaril“, pilnvarnieka Lazara Veliera kasācijas sūdzību, uz CPN 283. (186.) p. pamata, atstāt bez ievēribas.

59. 1930. g. 30. janvāri, Ābrāma-Dāvīda Akselroda pilnvarnieka zv. adv. A. Libinsona lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Kajetana Petruševica prasībā. (L. Nē 324.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; reiere senators A. Lēbers.

Senāts atrod: jautājums par krimināaltiesas sprieduma saistošo (prejudiciālo) nozīmi civilīlietās apspriežams nevis pēc CPN 895. p., bet gan pēc Kriminālproc. lik. 35., 790. (30., 778.) p. Krimināaltiesa apbežojas vienīgi ar Kriminālproc. lik. 148. p. 788. p. 1. punkta, 789. p. (126., 776. p. 1. punkta, 777. p.) paredzēto lēmumu par noziedzīgā nodarījuma objekta nodošanu tā saimniekam (nevis īpašniekam kā tādā). Bet ja uz šo objektu kāda trešā